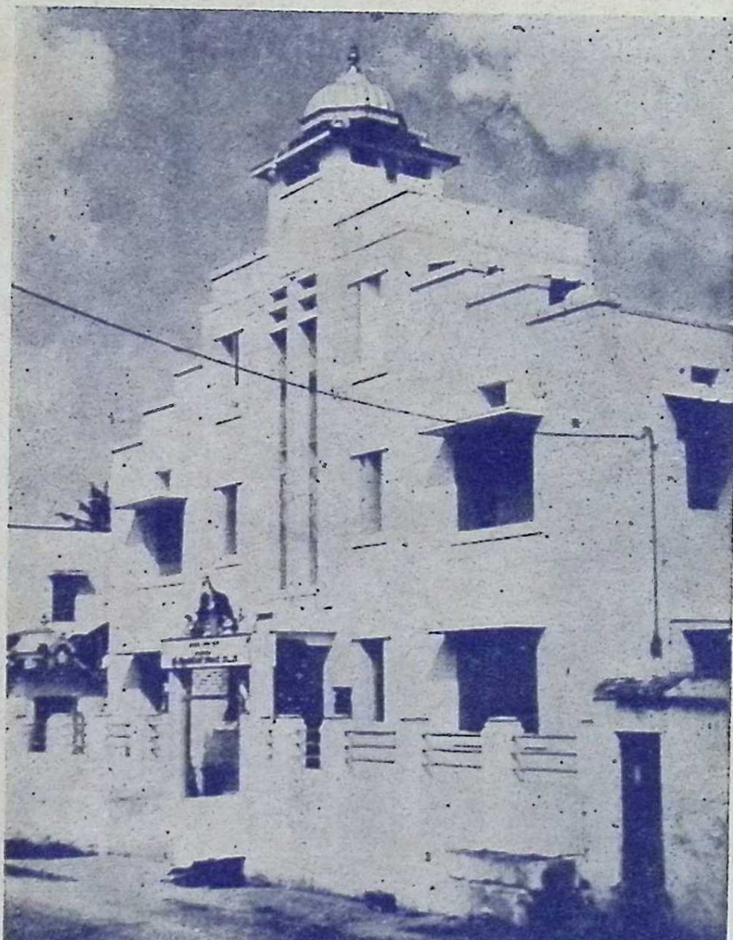
ஸ்ரீ சாரதா பீடம்

...ரி ஸ்ரீ சங்கர மடம்
...காயம்புத்தூர்

R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

ஸ்ரீ சாரதா பீடம்

இயற்றியது :

ஸ்ரீ R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர், M. A., B. L.,
ரிடையர்டு அட்வொகேட்,
திருநெல்வேலி.

பிரசுரித்தது :

கோயம்புத்தூர் ஸ்ரீ சிருங்கேரி சங்கர மடம்
கட்டிட நிர்மாண ஸமிதி.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணு பிரஸ்,
மதுரை.

1965] [ரூபாய் 1-50

இரண்டாம் பதிப்பு: 2000 காப்பிகள்–1965

ஸமர்ப்பணம்.

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குரு ஸம்ஸ்தானத்திற்கு தக்ஷிண தேசத்தில் பிராசீனமாய் ஏற்பட்டிருக்கிற அநேக மடங்களில், கோயம்புத்தூர் ராஜவீதியிலுள்ள இந்த மடம் மிகவும் முக்கியமானது. மைஸூர் ராஜ்யத்திலிருந்து சிருங்கேரி ஆசார்யர்கள் தமிழ் ஜில்லாக்களுக்கோ, மலையாள பிரதேசத்திற்கோ விஜயம் செய்யவேண்டுமானல் கோயம்புத்தூர் மார்க்கமே மிகவும் ஸௌகர்யமானது. தற்காலம் பீடாதிபத்யம் வஹித்துவரும் **ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த ஸ்வாமிகள்** அவர்கள் 1956-ம் வருஷம் சிருங்கேரியிலிருந்து புறப்பட்டு, யாத்ரா கிரமமாக மேற்கு ஸமுத்திரக் கரையோரமாக ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டு தெற்கே கன்யாகுமாரி வரை விஜயம் செய்து ஆங்காங்குள்ள சிஷ்யர்களை அனுக்ரஹித்துக்கொண்டு 1958-ம் வருஷம் நவராத்திரிக்கு முன்னதாகவே கோயம்புத்தூருக்கு விஜயம் செய்து, தன் குருநாதாளுடைய ஆராதனையையும் நவராத்ரி மஹோத்ஸவத்தையும் வெகு சிறப்பாக இங்கேயே நடத்தி பரமாநுக்ரஹம் செய்தார்கள்.

அந்தஸமயம் அங்கே கூடியிருந்த சிஷ்யர்கள் எல்லோரும் வெகு உத்ஸாஹத்துடன் ஓட்டுக்கட்டடமாயிருந்த இம்மடத்தை கல் கட்டடமாக விஸ்தாரமாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானத்தின் அநுமதியைப் பெற்று ஒவ்வொருவரும் ஏராளமாகப் பண உதவி செய்தும் பழய கட்டிடத்திலுள்ள சாமான்களை உபயோகித்துக்கொண்டும் இப்பொழுது சுமார் 1½ லக்ஷம் ரூபாய்வரை மதிப்பிடக்கூடிய கட்டடத்தை வெகு அழகாக ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்கள். இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இக்கட்டடம் வெகு நேர்த்தியாகவும் ஸகலவிதமான ஸௌகர்யங்களுடனும் ஏற்பட்டிருப்பது ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானத்தின் அனுக்ரஹ விசேஷமென்றே சொல்லவேண்டும். இந்தக் கட்டட நிர்மாணத்தில் பலவிதத்திலும் பங்கு எடுத்துக்கொண்ட யாவரும் ஆசார்ய கைங்கர்யமாக எண்ணியே இதில் விசேஷ ஊக்கத்துடன் ஈடுபட்டிருப்பதால் தங்கள் பெயர்களை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள அவர்கள் விரும்பவில்லை. நம்பிரார்த்தனைக்கு

இணங்கி சிரமத்தைப் பாராமல் ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் அவர்கள் இன்று நேரில் இங்கு விஜயம்செய்து புதிய ஸ்ரீமடத்தில் கிருஹப் பிரவேசமும் செய்வித்து சிஷ்யர்களை அனுக்ரஹித்திருப்பதும் நம்முடைய பாக்ய விசேஷமேயாகும்.

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குரு பீடத்தின் வரலாற்றை சிஷ்யர்கள் யாவரும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியமானபடியால், அதை சுருக்கமாக பிரசுரிக்க வேண்டுமென்று தோன்றி, அச்சிட்டு இந்த ஸ்ரீமடம் க்ரஹப்ரவேச ஸமயத்தில் வெளியிட்டுள்ள இப்புஸ்தகத்தை ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானத்தின் பாதாரவிந்தங்களில் அனந்தகோடி வந்தனங்களுடன் மிகத் தாழ்மையாக ஸமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

विकारिसंवत्सरमार्गशीर्षसुपंचमीभार्गववासरेऽस्मिन् ।
कोयंपुरिदिव्यमठालयस्य चोद्घाटनापुण्यमहोत्सवेऽत्र ॥

श्रीशारदापीठविराजमानजगद्गुरूणां चरणारविन्दे ।
श्रीशारदापीठसुनामधेयं ग्रन्थोपहारं च समर्पयामः ॥

विद्यातीर्थगुरुश्चास्मान् सदाऽभिनवपूर्वकः ।
शारदापूजनासक्तः पायाल्लोकसुपूजितः ॥

விகாரிஹு மார்க்கசீர்ஷ
சுக்லபஞ்சமி
4—12—59.

ஸ்ரீமடம் கட்டிட நிர்மாண ஸமிதியார்,
கோயம்புத்தூர்.

Foundation laid by
Dr. Sir C. P. Ramaswami Aiyar
on 9—2—59.

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீ சங்கர மடம்
(உட்புறம்)
கோயம்புத்தூர்

Opened by
His Holiness Sringeri Jagadguru
Sri Abhinava Vidyatheertha Swamigal
on 4—12—59.

அட்டவணை.

—*—

அனுபந்தம்

ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் (சிருங்ககிரி)

உ

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

ஸ்ரீ சாரதா பீடம்

அத்யாயம் 1

பூர்வாசார்யர்கள்

ஸகல ஜகந்நியந்தாவன பரமாத்மா, கல்பாரம்பத்தில் பிராணி வர்க்கங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கு முன்னாலேயே, அவர்களுக்குப் புருஷார்த்த ஸாதனங்களைப் போதிக்கக் கூடிய வேதத்தை, ஜகத் ஸ்ருஷ்டியதிகாரம் பெற்ற முதல் ஜீவனான பிரம்மதேவனுக்கு உபதேசித்தார். அவர் அதையே பரமப்பிரமாணமாக வைத்துக் கொண்டு, முன் கல்பங்களிலிருந்தபடி ஸூர்யன், சந்திரன் முதலான ஸகல தேவதைகளையும் மனுஷ்ய வர்க்கங்களையும், பசு, பக்ஷி, செடி, கொடி, விருக்ஷாதி ஸகல ஜீவராசிகளையும் அவரவர்கள் பூர்ண கர்மானுஸாரமாக ஸ்ருஷ்டி செய்து, அவர்கள் அப்யுதயம், நிச்ரேயஸம் என்ற இருவித புருஷார்த்தங்களையும் அடைவதற்கு ஸாதனமாக அவ்வேதத்தையே போதித்தார். அப்படியே குரு சிஷ்யக் கிரமமாக உலகத்தில் வேதம் பிரச்சாரம் அடைந்து வருகிறது.

அவ்வேதத்தில் வேதாந்தம் என்று சொல்லப்படுகிற உபநிஷத் பாகங்களில். பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான ஆத்மஞானம் உபதேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவ்வுபதேசங்களைக் குருமுகமாகக் கற்று அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவந்து கிரு

தார்த்தர்களாகக் கூடியவர்கள் எக்காலத்திலும் சிலரே இருக்கமுடியும். ஆகையால் அவ்வாத்மஞான குரு பரம்பரை, ஸாமான்யமான வேதாத்யயன குரு பரம்பரையிலிருந்து வேறுபட்டிருப்பது ஸஹஜமேயாகும். அந்த ஆத்மஞான குருக்களின் பரம்பரையை நாம் அனுஸந்தானம் பண்ணும்போது சுருக்கமாக,

सदाशिवसमारम्भां शंकराचार्यमध्यमाम् ।
अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

ஸதாசிவஸமாரம்பாம் சங்கராசார்யமத்யமாம் !
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் !!

என்று சொல்லுகிறோம். விஷ்ணு பக்தியுள்ளவர்கள் ''ஸதா சிவஸமாரம்பாம்'' என்பதற்குப் பதிலாக ''நாராயண ஸமாரம்பாம்'' என்று சொல்வார்கள். அத்வைதிகளுக்கு ஸதாசிவர், நாராயணர் என்ற மூர்த்தி பேதத்தினுல் ஸ்வரூப பேதமேற்படாதென்ற உணர்வு இருப்பதினுல், இவ்விரண்டுவித பாடங்களும் அவர்களிடத்திலேயே காணப்படுகின்றன.

பகவான் ஒருவர்தான் உண்டு. அவர் ஞானஸ்வரூபி. அவருக்கு அக்ஞானமிருந்து வேருெரு குருவின் உபதேசத்தினுல் ஞானம் ஏற்பட்டு அவ்வக்ஞானம் நிவர்த்தியாகி விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லாமல் இருப்பதால் அவர் ஒரு நாளும் சிஷ்யராக இருந்திருப்பதில்லை. அவர் என்றைக்கும் குருதான். அவரைத்தவிர குரு பரம்பரையில் வரும் யாவரும் ஒரு காலத்தில் சிஷ்யராகவிருந்து குருவின் உபதேசம் பெற்று ஞானியாகி மற்றவர்களுக்கும் உபதேசம் செய்யக்கூடிய குருவாக ஆனவர்கள். அப்படியே குரு பரம்பரை ஏற்பட்டு இப்பொழுது நமக்கு ஞானகுருவாக விளங்கும் ஆசார்யார் வரைக்கும் தொடர்ந்துவந்திருக்கிறது. குருவிற்கு

குரு, அவருக்கு குரு, அவருக்கு குரு என்று இப்படியே கவனித்துக்கொண்டுபோனல், எவருக்கு குரு கிடையாதோ, எவருக்கு இன்னொருவரிடம் உபதேசம் பெற அவசியமில்லேயோ, அவரே ஞானஸ்வரூபி என்று நிறுத்திவிடவேண்டும். அவர்தான் ஈசுவரன் என்று, பகவான் பதஞ்ஜலி மஹரிஷி ஈசுவரனுக்கு லக்ஷணம் சொல்லும்போது "பூர்வேஷாமபி குரு:" என்று சொல்லியிருக்கிருர்.

இவ்விதம் பரமாத்மாவிடம் ஸாக்ஷாத்தாக ஆத்ம ஞானத்தையடைந்த பிரஹ்மதேவன் தன் புத்திரராகிய வஸிஷ்ட மஹர்ஷிக்கு இவ் வேதாந்த தத்துவத்தை உபதேசித்தார். அவ்வஸிஷ்டரும் பிரஹ்மவித்தாக இருந்து தன் புத்திரஞன சக்தி என்ற மஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார். அவர் மூலமாக அவர்புத்திரன் பராசர மஹர்ஷியும், பராசரரிடமிருந்து அவர் புத்திரன் கிருஷ்ணத்வைபாயனரென்றும் பாதராயணரென்றும் வேதவ்யாஸர் என்றும் சொல்லப்படுகிற மஹர்ஷியும், வியாஸரிடமிருந்து அவர் புத்திரஞன சுகப்ரஹ்மம் என்று பிரஸித்தி பெற்ற மஹர்ஷியும், கிரமமாக அடைந்தார்கள். இவ்விதமாக பிரஹ்மா முதற்கொண்டு சுகதேவர் வரையிலும் இந்த வேதாந்த-தத்வஞானம் பித்ரு புத்திரக் கிரமமாகவே ஏற்பட்டு வந்தது. இம் மஹர்ஷிகள் யாவரும் புராண பிரஸித்தர்களாக இருப்பதால் அவர்களுடைய மஹிமை யாவருக்கும் நன்ருகத் தெரிந்திருக்கக் கூடியதால் இப்பொழுது அவர்களேப்பற்றி பிரஸ்தாபிக்க அவசியமில்லே.

சுகப்பிரஹ்மத்திலிருந்து குரு பரம்பரை புத்திரக்ரமத்தில் வராமல் சிஷ்ய கிரமமாகவே வந்திருக்கிறது. சுகருக்கு புத்திர ஸந்தானமிருந்ததாக எந்தப் புராணத்திலும் தெரியவில்லே. அவரிடம் உபதேசம் பெற்று ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமடைந்து கிருதார்த்தரானவர்

கௌடபாதாசார்யார் என்பவர். அவர் அக்காலத்தில் மிகப் பிரஸித்தராயிருந்தபடியால் அவர் பெயரைச் சொல்வது கூட அபசாரமென்று நினைத்து அவருடைய தேசத்தைக் குறிப்பிட்டே அவரைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர் கௌட தேசத்திய ப்ராஹ்மணர் என்று மாத்திரம் தெரிகிறது. எவ்விதம் தென் தேசத்தில் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பிரமாணபூதர்களான மஹான்களில் திரவிடாசார்யார் என்றொருவர் பிரஸித்தியடைந்திருந்தாரோ, அப்படியே வட தேசத்தில் கௌடபாதர் இருந்து வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர் ஸன்யாஸியென்பதில் ஆக்ஷேபணையில்லை. அவ்வாசிரமத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்ட பெயர் யோகபட்டம் என்னவென்று தெரியாமலிருக்கையில் பூர்வாசிரமப் பெயர் என்ன என்பது நமக்குத் தெரிய முடியாமல் போனதில் ஆச்சரியமில்லை. இக்காலத்தில் சிலர், அவர் பூர்வாசிரமத்தில் பதஞ்சலியின் சிஷ்யராகவிருந்து பிரஹ்மரக்ஷஸ்ஸாக ஆனவர் என்று கல்பிக்கிறார்கள். இவ்வித கல்பனை ஒரு பெரிய அபச்சாரமேயாகும். இக் கௌடபாதாசார்யார் தான் மஹர்ஷிகளின் காலத்திற்குப் பிறகு வேதாந்த சாஸ்திரத்தை நன்கு தெளிவுபடுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் பல கிரந்தங்களை இயற்றியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவைகளில் முக்கியமானது மாண்டுக்ய உபநிஷத்திற்கு அவர் செய்திருக்கும் காரிகைகளேயாகும். அவ்வுபநிஷத்திற்கு வியாக்யான ரூபமாக ஆகமப் பிரகரணம் என்றும் ஜகத்மித்யையென்று காட்டக்கூடிய வைதத்யப் பிரகரணம் என்றும், பிரஹ்மத்திற்கு வேறாக ஒரு பதார்த்தமும் கிடையாதென்றே அத்வைத ஸித்தாந்தத்தைத் தெளிவுபடுத்தி அத்வைத பிரகரணம் என்றும், இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு விருத்தமான கக்ஷிகள் யாவும் யுக்திக்குப் பொருந்தக்கூடியதில்லை என்று கண்டித்து அலாத சாந்திப் பிரகரணம் என்றும் நான்கு

பிரகரணங்களாக வகுத்துக் காரிகைகளை ரசனை செய்திருக்கிறார். இக் காரிகைகளிடத்தில் முன்னோர்களுக்கு எவ்வளவு கௌரவ புத்தியிருந்து வந்ததென்பதற்கு, ஆகமப் பிரகரணத்திலுள்ள சுலோகங்களை மாண்டுக்ய உபநிஷத் மூலத்துடனேயே அத்யயனம் செய்து வந்ததால் அவைகளும் உபநிஷத் வாக்கியங்கள் தான் என்று சிலர் வியவஹரிப்பதுடன், அத்வைதத்தைக் கண்டிக்கும் மத்வாசார்யார் முதலானோர், அவ் வாக்யங்களும் சுருதி வாக்கியமென்று நினைத்து, வேறு விதமாக அர்த்தங்கள் கல்பிக்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்பதே அத்தாக்ஷியாகும்.

இம் மஹானிடம் சிஷ்யராயிருந்து ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அடைந்து எப்பொழுதும் யோக நிஷ்டையிலேயே இருந்துவந்தவர் கோவிந்தபகவத்பாதர் என்ற பெரியார். இவர் பதஞ்சலி பகவானின் அவதாரம் என்று சொல்வார்கள். பதஞ்ஜலி ஆதிசேஷனின் அவதாரம் என்று புராணங்களில் பிரஸித்தியிருப்பதால் இவரையும் ஆதிசேஷனுடைய அவதாரம் என்றும் சொல்லுவதுண்டு. மனுஷ்யர்களின் த்ரிகரணங்களாகிய மனஸ், வாக், காயம் என்ற மூன்று கருவிகளும் பரிசுத்தமாய் இருந்தால்தான், பகவானைக் கிரமப்படி ஆராதித்து சிரேயஸ்ஸை ஸம்பாதிக்க முடியுமென்று கருதி மிகக் கருணையுடன் மனஸ் சுத்திக்காக யோக ஸூத்திரங்களையும் வாக்கின் சுத்திக்காக வியாகரண மஹா பாஷ்யத்தையும், சரீர சுத்திக்காக வைத்திய சாஸ்திரத்தையும் பதஞ்ஜலி பகவான் இயற்றினாரென்று சொல்லுவதுண்டு. அதை யனுஸரித்து ஸ்ரீ சங்கர விஜய காவியத்தில் கோவிந்தபகவத்பாதரை சங்கரபகவத்பாதர் ஸ்தோத்ரம் செய்யும்போது ஆதிசேஷனாகவும் பதஞ்ஜலியாகவுமே பாவித்தாரென்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர் பிரஹ்மவித், யோக நிஷ்டர் என்று தெரி

கிறதே தவிர, இவர் எந்தத் தேசத்தவர், இவருக்கு பூர்வாசிரமப் பெயர் என்ன, முதலான விஷயங்கள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. அப்படியிருந்தும் கல்பனையில் ருசியுள்ள சிலர் இவர் பூர்வாசிரமத்தில் ஜாதிக்கு ஒன்ருக நான்கு ஸ்திரீகளைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டார் என்றும், மற்றும் அபசாரத்திற்கு ஆஸ்பதமான பலவித கல்பனைகளையும் செய்கிருர்கள். அக் கல்பனைகளுக்கு எவ்வித ஆதாரமும் கிடையாதென்பதுடன் அவைகள் எவ்விதத்திலும் கோவிந்த பகவத்பாதரின் பெருமைக்குப் பொருந்தக் கூடியவையல்லவென்பதை ஸாமான்ய மனிதர்கள்கூட நன்கு உணர்வார்கள். இம் மஹானுக்குத்தான் நம் பரமாசார்யரான சங்கரபகவத்பாதர் சிஷ்யராகி அத்வைத தத்வ பிரசாரம் செய்து உலகத்தை உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்தார்.

அத்யாயம் 2

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதரின் அவதாரம்

பகவான் கீதையில், ''எப்பொழுதெல்லாம் தர்மத்திற்கு வாட்டம்ஏற்பட்டு, அதர்மம் தலைதூக்குகிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் நான் அவதரிக்கிறேன்'' என்று கொடுத்த வாக்கைப் பரிபாலித்துக்கொண்டு, இப்புவியில் அவசியம் ஏற்படும்போது அம்சத்துடன் அவதரிக்கிருரென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். பகவானுடைய அவதாரத்தின் முக்கிய பிரயோஜனம், தர்ம ஸம்ஸ்தாபனமாக இருந்தபோதிலும் அதற்கு அங்கமாக தர்மத்திற்கு கெடுதல் செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டியதும், தர்மானுஷ்டானம் செய்து கொண்டு துஷ்டர்களின் கொடுமையினுல் பீடிக்கப்பட்

டுக் கொண்டிருக்கிற ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்க வேண்டியதும் அவசியமாக ஏற்படுகிறது. அதற்கு வேண்டிய லௌகிக ஸ்தானம், சக்தி, செல்வாக்கு, அதிகாரம் முதலானவையெல்லாம் க்ஷத்திரியர்களுக்கே உரியதென்று, பகவான் க்ஷத்திரிய குலத்தில் ராமனாகவும், கிருஷ்ணனாகவும் அவதரித்து சிஷ்டபரிபாலனம் துஷ்ட நிக்கிரஹம் இவைகளைச் செய்து, தானும் விதிவத்தாகத் தர்மத்தை அனுஷ்டித்துக் காட்டி, தர்மஸம்ஸ்தாபனம் செய்தார். ஆனாலும் அவ்வவதாரங்களில் பிரவிருத்தி தர்ம மார்க்கத்தையே பிரதானமாக அனுஷ்டித்துக் காட்டவேண்டியிருந்தாலும், க்ஷத்திரிய ஜாதியில் அவதரித்தபடியால் ஸன்யாஸ தர்மங்களையாவது ஸன்யாஸம் பெற்று அனுஷ்டிக்க வேண்டியதான, சிரவணம், மனனம், முதலியவைகளையாவது, அவைகளால் ஏற்படக்கூடிய ஞானம், ஆத்மநிஷ்டை இவைகளின் ஸ்வரூபத்தையாவது, எடுத்துச்சொல்லவோ, அனுஷ்டித்துக் காட்டவோ இடமில்லாமல் போய்விட்டது. இக்குறையை நிவர்த்தித்து ஜனங்களுக்கு ஞான மார்க்கத்தை நன்கு உபதேசிக்கக் கருதியே, பரமேசுவரன் பிராஹ்மண ஜாதியில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாத ரூபமாக அவதரித்து, தானே பிரஹ்மசர்யத்திலிருந்து ஸன்யாஸம்பூண்டு, வேதாந்த தத்துவத்தை ஜனங்கள் ஸுலபமாக அறிந்து கிருதார்த்தர்களாகும்படி பிரஸ்தானத்ரய பாஷ்யங்களையும், மற்றும் பலவித கிரந்தங்களையும் இயற்றினாரென்று நன்கு புலப்படுகிறது.

இப்பெரிய கார்யத்தை நிறைவேற்ற அவதரிக்க வேண்டுமென்ற ஸங்கல்பம் பகவானுக்கு ஏற்பட்டாலும், பகவானுடைய அவதாரத்திற்கு யோக்கியமான நல்ல உத்கிருஷ்டமான குலம் வேண்டுமென்று யோசிக்கும் ஸமயத்தில், கேரள தேசத்தில் காலடி என்கிற அக்ரஹாரத்தில் வித்யாதிராஜர் என்று அன்வர்த்த

மான பெயருடைய ஒரு மஹானுக்கு அவருடைய யோக்கியதைக்குத் தக்க ஒரு குமாரர் சிவகுரு என்ற நாமதேயத்துடன் இருந்தார். அவரே தனக்கு அவதாரம் செய்யும்போது பிதாவாக ஏற்படப்போகிருரென்று நினைத்தே, சிவகுரு என்று அவருக்குப் பெயரிடும்படி வித்யாதிராஜரின் மனதில் பகவான் விருத்தியை உண்டுபண்ணினுரென்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த சிவகுரு என்ற மஹானுக்கு லௌகிகமாயும் வைதிகமாயும் ஸகல்விதமான ஸம்பத்துக்களும் இருந்தும் புத்திர ஸம்பத்து இல்லையே என்று அவர் வருந்தி ஸமீபத்திலுள்ள விருஷபாசலேசுவரர் ஸன்னிதிக்கு தன் தர்மபத்னியுடன் போய் தபஸ் செய்தார். அவர்களுடைய விசேஷமான பக்தியையும், சிரத்தையையும் கண்டு, ஈசுவரன் இவர்களே தனக்குப் பெற்றோர்களாகவிருக்கத்தகுந்தவர்களென்று தீர்மானித்து, அவர்களுக்கு ஸ்வப்னத்தில் தர்சனம் கொடுத்து அனுக்ரஹித்தார். அவர்களுக்குப் புத்திரன் ஏற்படுவானென்றும், ஆனல் அவன் மூடனுக தீர்க்காயுஸ்ஸுடன் இருக்கவேண்டுமா, ஸர்வக்ஞனுக இருக்க வேண்டுமா என்பதை அவர்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் உத்திரவிட்டார். இதைக் கேட்ட அந்த ஸாத்விக தம்பதிகள் மூட புத்திரனுயிருந்தால் எப்பொழுதும் துக்கத்திற்கே காரணமாவானுகையால் ஸர்வக்ஞபுத்திரனே வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவ்விதமே ஏற்படுமென்று சொல்லி பகவான் மறைந்தார். பிறகு இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட விசேஷ அனுக்ரஹத்தை நினைத்து நினைத்து முன்னைவிடப் பகவானிடத்தில் அதிக பக்திசிரத்தையுடன் தங்கள் நித்திய கர்மாக்களையும் பகவதாராதனையும் நடத்திவந்தார்கள். ஆர்யாம்பாள் என்ற மாதுசிரோன்மணி கருத்தரித்து நாளுக்குநாள் மிகச் சோபையுடன் விளங்கி வந்தாள். பகவானே அவளுடைய கர்ப்பத்தில் வாஸம்

செய்யும்போது அவளுடைய சோபைக்கு நிகரேது. கிரமமாக கர்ப்பம் மனுஷ்ய ரீதியை அனுஸரித்து விருத்தியடைந்து வந்து, கடைசியில் வைசாக மாஸம் சுக்லபக்ஷம் பஞ்சமி திதியும் திருவாதிரை நக்ஷத்திரமும் கூடிய சுபதினத்தில் சுபமுகூர்த்தத்தில் பகவான் இப் புவியில் அவதரித்தார்.

தங்களுக்கு வயதான பிற்பாடு ஈசுவரானுக்ரஹத்தினுல் இக் குழந்தை ஏற்பட்ட ஸந்தோஷத்தில் சாஸ்திர ரீதியாகச் செய்யவேண்டிய ஜாதகர்ம தானம் முதலான கைங்கர்யங்களையும் யதோக்தமாகச் சிறப்பாக சிவகுரு நடத்தினர். குழந்தை வளர்பிறைச் சந்திரன் போல் வளர்ந்து ஒரு வயதானவுடனேயே பேசுவதற்கு ஆரம்பித்து விட்டது. மூன்ருவது வயதில் சௌளமும் கிரமப்படி நடந்தது வேதத்தைத் தவிர இதர ஸகல வித்யைகளையும் கொஞ்சமேனும் சிரமமில்லாமல் அந்த பாலகர் கற்றுக்கொண்டுவிட்டார். ஸகல வித்யைகளுக்கும் நிதியாயிருக்கிற தக்ஷிணுமூர்த்தி இந்த பாலனுக அவதரித்திருக்கிற மையத்தில், புதிதாகக் கற்றுக்கொண்டுதான இவருக்கு ஞானம் ஏற்படவேண்டும்? இருந்தாலும் உலக ஸம்பிர்தாயத்தை யனுஸரித்துக் கற்றுக்கொண்டார் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இப்பாலகருக்கு புத்தி வெகு ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதால் சீக்கிரமே உபநயனம்செய்வித்து வேத வேதாங்கங்களை அப்யஸிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று சிவகுருவுக்கு ஆவல் மிகுதியாயிருந்தும் தன் மனோரதத்தைத் தானேயிருந்து பூர்த்தி செய்வதற்கு இடமன்னியில் காலகதியால் அவர் விண்ணுலகம் போய் விடும்படி ஏற்பட்டது. ஆகையால் இப் பாலகனுக்கு ஐந்தாவதுவயது வந்தவுடன் தாயார் ஆர்யாம்பிகையே பந்துக்களின் ஸஹாயத்தை வைத்துக்கொண்டு இவருக்கு உபநயனம் செய்துவைத்தாள். உடனே

குருகுலவாஸம்செய்து ஸ்வல்ப காலத்திற்குள் நான்கு வேதங்களையும், ஆறு வேதாங்கங்களான சிக்ஷை, நிருக்தம், வியாகரணம், சந்தஸ், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் இவைகளையும், மற்றும் இதிஹாஸ புராணுதிகள், தர்க்கம், மீமாம்ஸை, யோகம் முதலான ஸகல வித்யைகளையும் அதி ஸுலபமாக கிரஹித்துக் கொண்டு, குருவின் அனுக்ரஹம் பெற்று, கிருஹத்திற்கு திரும்பி வந்து தாயாரை கிரமப்படி சுசுரூஷை செய்து ஸந்தோஷிப்பித்துக்கொண்டு வந்தார்.

குருகுலவாஸம் செய்யும் காலத்தில் பிக்ஷாடனம் செய்து வருகையில். ஒரு கிருஹத்திலுள்ள பெண்மணி பிக்ஷையிடுவதற்குக் கூட ஸௌகர்யமில்லாமல் தன் கையில் அகப்பட்ட நெல்லிக்கனியை மாத்திரம் மிகவும் சிரத்தையுடன் அளிக்க, அதைக்கண்டு கருணைகூர்ந்து இப் பாலகர், மஹாலக்ஷ்மியை ஸ்துதித்து, அவள் மூலமாய் ஸ்வர்ணநெல்லிக்கனியாய் வருஷிக்கும்படி செய்தார். ஒரு ஸமயம் தன் தாயார் நதிக்கு ஸ்நானத்திற்குப் போய்விட்டுத் திரும்புகையில் சிரமப்பட்டதையறிந்து, தன் மஹிமையினுல் அந்த நதியையே தன் கிருஹத்திற்கு ஸமீபத்தில் பிரவஹிக்கும்படி செய்தார். இவ்விதம் பல அமானுஷமான லீலைகளைச் செய்துவந்தும் அவர் அவதார புருஷர் என்பதை உணராமல் புத்திர வாத்ஸல்யத்தினுல் அவருக்கு சீக்கிரமாகவே விவாஹம் செய்துவைக்க வேண்டுமென்றே தாயாரின் மனேபாவம் இருந்துவந்தது. இவருக்கோ அவ்வித உத்தேசம் கொஞ்சமேனும் இல்லாமல் ஸன்யாஸம் வாங்கிக் கொள்வதிலேயே இருந்தது.

இப்படியிருக்க ஒரு நாள் நதியில் ஸ்நானத்திற்கு இறங்கின இவருடைய காலை ஒரு முதலை கவ்விக் கொள்ள, தான் இனி ஜீவிக்க முடியாது, ஒருக்கால் ஸன்யாஸம் வாங்கிக் கொண்டால் வேறு ஜன்மமாகி

விடுமென்ற நியாயத்தினுல் பிழைக்கலாமே தவிர வேறு வழியில்லையென்று சொல்ல, எப்படியாவது பிழைத்தால் போதுமென்ற எண்ணத்துடன் தாயார் அனுமதி கொடுக்க, பிரவாஹத்திலிருந்தபடியே ஆதுர ஸன்யாஸவிதானப்படி ப்ரைஷோச்சாரணம் செய்தார். உடனே முதலையும் காலை விட்டுவிட்டது. இவர் கரையேறிவந்து தாயாரை நமஸ்கரித்துவிட்டு, பந்துக்களிடம் தன் தாயாரை ஒப்புவித்துவிட்டு, அவள் ஸ்மரிக்கும்போது வருவதாக வாக்குக் கொடுத்து, ஸமாதானப்படுத்திவிட்டு கிரமப்படி மஹாவாக்யாதி உபதேசங்களை உத்தேசித்துத் தக்க குருவைத் தேடிக் கொண்டு, நர்மதாதீரம் வந்து ஸ்ரீ கோவிந்த பகவத் பாதரை தர்சித்து அவரிடமிருந்து உபதேசம் பெற்று அங்கே நர்மதா தீரத்திலேயே கொஞ்சநாள் தங்கிவிட்டு குருவின் ஆக்ஞை ப்ரகாரம் கங்கா நதி தீரத்தில் சஞ்சாரம் செய்துகொண்டு காசி க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். காசியில் இருக்கும் ஸமயம் பிரதானமான உபநிஷத்துக்களுக்கும், பகவத் கீதைக்கும், பிரஹ்ம ஸூத்ரங்களுக்கும், ஆசார்யர் பாஷ்யங்கள் எழுதி பிரவசனம் செய்து வந்தார்.

அத்யாயம் 3

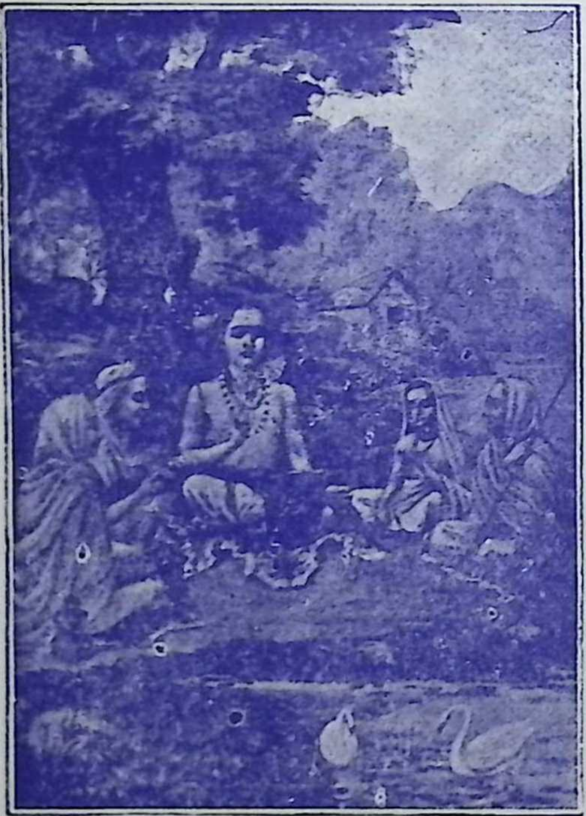
ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதரின் சிஷ்யர்கள்.

காசியில் தங்கியிருந்த ஸமயம் சோழ நாட்டிலிருந்து தேடிவந்த வைராக்கியசாலியான ஒருவருக்கு ஸன்யாஸம் கொடுத்து ஸனந்தனர் என்ற பெயருடன் தனக்கு சிஷ்யராகச் சேர்த்துக்கொண்டார். பின்னுல் ஒரு ஸமயம் நதிக்கு அக்கரையிலுள்ள ஸனந்தனரை

ஆசார்யாள் கூப்பிட்டபோது, எல்லையில்லாத ஸம்ஸா ரக் கடலையே தாண்டிவைக்கக் கூடிய குருபாதமிருக்க இந்த நதியைத் தாண்ட முடியாதாவென்ற தீர்மானத் துடன் ஜலத்தில் கால்வைக்க, அந்தந்த இடங்களில் கங்காதேவி தாமரைப் புஷ்பங்களை ஆவிர்பவிக்கச் செய்து இவர் காலைத்தாங்கும்படிசெய்ததால் ஒருவித சிரமமுமில்லாமல் ஆசார்யார ஸந்நிதியில் வந்து நின் றதைப் பார்த்து எல்லோருக்கும் வியப்பு அடைந்த ஸமயத்தில், இவருடைய குரு பக்தியைக் கண்டு மகிழ்ந்து இவருக்கு அன்று முதல் **பத்மபாதர்** என்ற நாமத்தை ஆசார்யார் சூட்டினர்.

ஒரு ஸமயம் ஆசார்யாள் மத்தியானம் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு நதியிலிருந்து திரும்பும்போது எதிரில் ஒரு சண்டாளன் தோன்ற அவனை விலகும்படி ஆசார் யார் சொன்னவுடன் ''யாரை விலகச் சொல்கிறீர்? சரீரத்தையா, ஆத்மாவையா?'' என்று அந்த சண் டாளன் கேட்டதும், அவனும் ஞானியென்று உணர்ந்து கொண்டு ''ஜாக்ரத், ஸ்வப்நம், ஸுஷுப்தி என்கிற நிலைகளில் ஏக ரூபமாயும், பிரஹ்மா முதல் எறும்பு வரை ஸகல பிராணி வர்க்கங்களிலும் ஊடுருவியிருந்து வருபவராயுமிருக்கும் பிரஹ்மதத்வத்தைத் தானென்று தெரிந்துகொண்டவர் சண்டாளனாயினும் பிராஹ்மண ராயினும் பூஜிக்கத் தக்கவரென்பதே என் அபிப்ராயம்'' என்று ஆசார்யார் ஆத்ம தத்துவத்தை மனிஷாபஞ்ச கம் என்ற சுலோகங்களால் வெளியிட, அச் சண்டாள ரூபம் மறைந்து சந்திரசூடனான விசுவேசுவரர் ஆசார் யாருக்கு தர்சனம் அளித்து, இந்த ஆத்ம தத்வ ஞானத்தை உலகத்தில் பிரசாரம் செய்யும்படி ஆக்ஞை யிட்டு அனுக்ரஹித்து மறைந்தார்.

மற்றொரு ஸமயம் ஆசார்யார் பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு கிழவர் ஸபைக்கு வந்து

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர்

பலவிதமான கேள்விகள் கேட்டு இருவருக்குள்ளும் சாஸ்திர வியவஹாரம் முடிவடையாமலே இருந்து வருவதைப் பார்த்து, ஆச்சர்யமடைந்த பத்மபாதர் தன் பக்திச் சிறப்பினுல் உற்று நோக்குங்கால் அக் கிழவர் வியாஸ பகவானென்று உணர்ந்து தெரிவிக்க உடனே அவரும் தன் வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்துடன் தர்சனம் கொடுத்து, ஆசார்யாருடைய பாஷ்யத்தை மெச்சினதுடன் அவருக்கு இன்னும் பதினுறு வருஷம் ஆயுள் கொடுத்து வேதாந்த தத்வத்தை நாடெங்கும் பிரசாரம் செய்யும்படி சொல்லிவிட்டு மறைந்துவிட்டார்.

இவ்விதம் பரமேசுவரரும் வியாஸரும் தன் குருநாதர் ஏற்கனவே ஆக்ஞையிட்டதையனுஸரித்து இவரால் செய்யவேண்டிய கார்யத்தை ஞாபகப்படுத்தின்படியால் அத்வைத ஸிந்தாந்தம் பிரசாரமடைய வேண்டுமானுல் வெறும் கர்மாவினுலேயே மோக்ஷத்தையடைந்துவிடலாமென்று மீமாம்ஸகர்கள் சொல்லிவரும் கக்ஷியை நிராகரணம் செய்யவேண்டியது முதலில் மிக அவயசிமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டார். வேதப்பிராமாண்யத்தை நன்கு ஸ்தாபித்து கர்மாக்களின் பெருமையை வற்புறுத்தியவரும் முருகக் கடவுளின் அவதாரமானவருமான குமாரிலபட்டரையே கண்டு வாதத்தில் ஜயித்து அத்வைத ஸிந்தாந்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளுமாறு செய்துவிட வேண்டுமென்று நினைத்து ஆசார்யார் காசி க்ஷேத்திரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டார். அவர் அவ்விதம் போய்க்கொண்டிருக்கையில், அந்த குமாரிலபட்டர் பிரயாகையில், தான் பால்யத்தில் பௌத்த மதத்தை நன்கு கற்றுக்கொள்ளவேண்டியதற்காக பௌத்த வேஷம் போட்டு கற்றுக்கொண்டு பிறகு அப் பௌத்த குருவையே நிந்திக்கும்படி ஏற்பட்டதால் குருத்ரோஹ பிராயச்சித்தமாக, உமியைக் குவித்து அதில் தீயிட்டுப் படுத்துக்

கொண்டு பிராண த்யாகம் செய்யத் தீர்மானித்திருக்கிருர் என்ற விஷயம் தெரியவந்தது. உடனே அதிவேகமாய் பிரயாகை சென்று அவரை இக் கடுமையான கார்யத்தை நிறுத்தி எழுந்திருந்து வந்து தன்னுடன் வாதிக்கவேண்டுமென்று பலமுறை கேட்டும் அவர் இசையவில்லை. தனக்கு அந்த்ய காலத்தில் ஆசார்யாரின் தர்சனம் கிடைத்ததில் மிகவும் சந்தோஷத்தையடைந்தவராய், வாத விஷயத்தில் தனக்கு எவ்விதத்திலும் ஸமானராயிருக்கிற தன் சிஷ்யரான விசுபரூபரென்ற மண்டனமிச்ரரை ஜயித்தால் உலகமே ஜயிக்கப்பட்டதாகுமென்று ஸமாதானம் சொல்லிவிட்டு ஆசார்யார் முன்னிலையில் பரமபதமடைந்தார். அதன் பிறகு அவருடைய வார்த்தையை அனுஸரித்து, மண்டனமிச்ரர் ஊராகிய மாஹிஷ்மதீ நகரம் போய், அவருடைய கிருஹத்தை தேடி கண்டுபிடித்தும் வாசற் கதவு தாப்பாளிட்டிருந்தபடியால் யோக சக்தியினுல் ஆகாச மார்க்கமாய் அவ்வீட்டு நடு முற்றத்தில் இறங்கினுர். அப்பொழுது மண்டனமிச்ரர் சிராத்தத்திற்கு ஆரம்பிக்கும் ஸமயம். ஸன்யாஸிகளே கர்மாக்களை விட்டுவிட்ட பிரஷ்டர்கள் என்று நினைக்கும் மனப்பான்மையுள்ள அவருக்கு சிராத்த காலத்தில் திடீரென்று அமார்க்கமாய் வீட்டில் நுழைந்த ஸன்யாஸியைக் கண்டு கோபம் வருவது ஸகஜம்தானே? உடனே இருவருக்கும் வாக்குவாதம் ஏற்பட, அங்கு சிராத்தத்திற்காக வரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் பெரியோர்களின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு வியவஹாரத்தை நிறுத்திக்கொண்டு, மண்டனமிச்ரர் இவரை பிக்ஷை செய்யும்படி கேட்க, இவர்தான் அன்ன பிக்ஷைக்காக வரவில்லை, வாத பிக்ஷைக்காகவே வந்திருப்பதாகச்சொன்னவுடன் அவ்விதமே செய்வதாகச் சொல்லி, முதலில் சிராத்த கர்மாவைச் செய்துமுடித்தார். மறுநாள் மண்டனமிச்ரரின் பார்யையும் ஸரஸ்வதீ தேவியின் அவதாரமு

மான உபயபாரதீ என்றும் ஸரஸ்வாணீ என்றும் நாமம் பூண்ட பதிவிரதாசிரோமணியான மாதையே மத்யஸ்தமாக வைத்து வாதிக்கத் தொடங்கினர்கள். அவள் தனக்கு வீட்டுக் கார்யங்கள் பலவிருப்பதால் இருவர் கழுத்திலும் மாலைகள் தரிக்கும்படிசெய்து, இவ்விரண்டு மாலைகளில் எவர் கழுத்திலுள்ள மாலை முதலில் வாடுகிறதோ அவரே அபஜயமடைந்தவ ரென்று தீர்மானித்துக் கொள்ளலாமென்று சொல்லி விட்டாள். பிற்பாடு இவர்களில் மண்டனமிச்ரர் கர்மா வின் பெருமையைப் பற்றியும், ஆசார்யார் ஞானத் தின் பெருமையைப்பற்றியும் எடுத்துச்சொன்னதுடன் மற்றவரின் கொள்கை, சுருதி, ஸ்மிருதி, யுக்தி, அனு பவம், இவைளுக்கு மாருக இருக்கிறதென்று பலப் பலவாறு பலநாட்கள் வாதித்து வருகையில், மண்டன மிச்ரர் கழுத்திலுள்ள மாலையே வாடுவதைக் கண்ட உபயபாரதீ, பிரதி தினமும் ஆசார்யாரை பிக்ஷைக்கும் மண்டனமிச்ரரை போஜனத்திற்கும் அழைக்கும் வழக் கத்திற்கு மாறுதலாக. அன்று இருவரையும் பிக்ஷைக் கென்றே அழைத்தாள். உடனே தனக்கு அபஜய மேற்பட்டதை உணர்ந்த மண்டனமிச்ரர் தன்னுடைய கர்ம ஸித்தாந்த பிரவர்த்தகராயிருந்த ஜைமினி மஹர்ஷியையே வரவழைத்து அவர் மூலமாயும் வைதிக மதத்தின் பரம தாத்பர்யம் என்னவென்று நன்கு தெரிந்துகொண்டார். வாதம் ஆரம்பிக்கும் முன்ன மேயே, தோற்றவர் ஜயித்தவருடைய ஆசிரமத்தை கைகொள்ளவேண்டுமென்று பிரதிக்ஞை செய்திருந்த படியால், மண்டனமிச்ரர் ஸன்யாஸத்திற்கு ஸித்த மாகவேண்டிய தருணத்தில், உபயபாரதீ குறுக்கிட்டு தன்னையும் ஜயித்தாலொழிய மண்டன மிச்ரர் பூர்ண மாக ஜயிக்கப்பட்டவராக மாட்டார் என்று சொல்லி ஆசார்யாருடன் வாதிக்க ஆரம்பித்தாள். அவரை எந்த சாஸ்திரத்திலும் ஜயிக்க முடியாததைக்கண்டு, அவர்

பிரஹ்மசர்யத்திலிருந்தே ஸன்யாஸம் பூண்டவராத லால் அவரை ஜயிக்க இதுதான் வழியென்று தீர் மானித்து. அவரை காம சாஸ்திரத்தில் நுட்பமான விஷயங்களைப்பற்றி கேட்கவாரம்பித்தாள். அவர் உடனே ஒருமாசம் தவணை கேட்டுக்கொண்டு, போகும் மார்க்கத்தில் இறந்திருந்த அமருகன் என்ற ராஜனின் உடலில் யோக சக்தியினுல் பிரவேசித்துக்கொண்டார். தன் உடலைத் தன் சிஷ்யர்களின் பாதுகாப்பில் வைத்து விட்டார். அமருகன் சரீரம் உயிருடனிருப்பதாகத் துலங்கவே அவனைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் ஸந்தோ ஷத்துடன் திரும்ப ராஜதானிக்கு அழைத்துச்சென்ருர் கள். அங்கே ராஜ்யபாரம் நடக்கும் ரீதியையும் அரண் மனையில் நடந்துகொள்ளும் மாதிரியையும் நன்கு கவ னித்த மந்திரிகளுக்கும் ராஜ ஸ்திரீகளுக்கும் 'இவர் பழைய அரசனில்லை, ஏதோ மஹான்' என்ற விவரம் தெரிந்தபடியால், 'இம்மஹான் தன் சொந்த சரீரத்தை எங்கேயாவது வைத்திருப்பார். அதை எடுத்து சுட்டு விட்டால் திரும்பிப்போக வழியில்லாமல் இம் மஹான் இங்கேயே தங்கி நமக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்'', என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற் பட்டது. உடனே தூதர்களை அனுப்பித் தேடியதில் அரண்யப் பிரதேசத்தில் சிஷ்யர்களால் காத்துவரப் படுகிற ஒரு சரீரம் இருக்கிறதென்று தெரிந்து அதைப் பலாத்காரமாக எடுத்துச் சிதையில் வைத்துத் தீ மூட்டினுர்கள். இதற்குள் பத்மபாதரால் ஞாபகப் படுத்தப்பட்ட ஆசார்யார் அமருகன் சரீரத்தைவிட்டு இச் சரீரத்தில் மறுபடியும் புகுந்து லக்ஷ்மிநரஸிம்ஹரை ஸ்துதித்துக் கொண்டு எழுந்துவிட்டார். பிற்பாடு மறுபடியும் மாஹிஷ்மதீ நகரம் போய்ச் சேர்ந்தார். அவரைப் பார்த்தவுடனேயே தான் ஜயிக்கப்பட்டு விட்டதாக உபயபாரதீ ஒப்புக்கொண்டு தன் நிஜஸ்வ ரூபமான தேவதாரூபத்தை அடைந்து பிரஹ்மலோகத்

திற்குப் புறப்பட்டாள். அவளை உடனே ஆசார்யார் வனதுர்க்கா மந்திரத்தினுல்கட்டுப்படுத்தி இப்பாரதப் பூமியில் தான் கோரும் இடத்தில் அவள் ஸாந்நித்தியம் அடைந்து ஜனங்களுக்கு அனுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவளும் அப்படியேயாகட்டுமென்று வாக்களித்துவிட்டு மறைந்தாள். அதன்பிறகு கிரமப்படி மன்டனமிச்ரருக்கு ஸன்யாஸம் கொடுத்து ஸுரேசுவரர் என்று யோக பட்டமளித்து அவரையும் தன் சிஷ்யராக ஆசார்யார் சேர்த்துக்கொண்டார்.

அப்படியே மேற்குத்திக்கு வழியாகத் திக்விஜயம் செய்துவருகையில், ஜடமாகத்தோன்றின ஒருபையனை எடுத்துக்கொண்டு அவன் பெற்ருேர்கள் ஆசார்யாரிடம் வந்து சேர்ந்ததும், அந்தப் பையனைப் பார்த்து ‘‘நீ யார்’’ என்று ஆசார்யர் வினவ அவன் ‘‘நானே நித்ய ஞான ஸ்வரூபியான ஆத்மா’’ என்று பன்னிரண்டு சுலோகங்களால் ஆத்ம தத்துவத்தை வெகு தெளிவாகஎடுத்துச்சொன்னபோது, இவன் பெற்ருேர்களிடம் இருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை, தன்னுடன் தான் இருக்கவேண்டியவர் என்று ஆசார்யர் சொல்லி அவனுக்கு ஸன்யாஸம் கொடுத்து, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் வேதாந்த ஸாரத்தை எடுத்துச் சொன்னபடியால் அவனுக்கு ஹஸ்தாமலகர் என்ற பட்டத்தையே அனுக்ரஹித்து சிஷ்யகோடியில் சேர்த்துக் கொண்டார்.

மற்றொரு சிஷ்யரான கிரியென்பவர் ஆசார்யருடைய சுசுரூஷையிலேயே ஈடுபட்டவராகவும் சாஸ்திரார்த்தவிசாரத்தில் யோக்கியதையில்லாதவராகவும் தோன்றினபடியால் அவரிடம் மற்ற சிஷ்யர்களுக்கு அலக்ஷியபுத்தி ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிந்துகொண்ட ஆசார்யர் அவருக்கு ஸகல வித்யைகளும் மனதில் உதிக்கவேண்டுமென்று ஸங்கல்பித்தவுடன் அவர்

உடனே ஆசார்யாரிடம் விரைந்துவந்து தன்னுடைய வந்தனத்தையும் ஆத்ம தத்வ ஞானத்தையும் வெகு அழகான சுலோகங்களால் தெரிவித்தார். அந்த சுலோகங்கள் தோடகம் என்ற விருத்தத்தில் அமைந்திருந்தபடியால் அவருக்கு அன்றையமுதல் தோடகாச்சார்யார் என்ற பிரஸித்தி ஏற்பட்டது.

இவ்விதம் ஏற்பட்ட சிஷ்யர்களுடன் ஆசார்யர் யாத்திரை செய்துவரும் ஸமயம் துங்கா நதிக்கரையில் ஓரிடத்தில் வெயிலில் சிரமப்படும் ஒரு கர்ப்பிணியான தவளைக்கு ஒரு ஸர்ப்பம் படமெடுத்து நிழல்கொடுத்து வந்ததைக் கண்ட ஆசார்யர் இதுவே ஸரஸ்வதீ தேவியைப் பிரதிஷ்டை செய்ய உத்தமமான பிரதேசமென்று கருதி அந் நதிக்கரையிலேயே ஒரு பாறையில் ஸ்ரீ சக்கிரம் வரைந்து அம்பிகையை ஸ்ரீ சாரதா என்ற திருநாமத்துடன் பிரதிஷ்டை செய்தார். ஆசார்யரின் வேண்டுதலின்படி முன்னால் கொடுத்த வாக்கையும் அனுஸரித்து அந்த அம்பிகை இன்னமும் அவ்விடத்தில் பிரஸன்னமாய்ப் பரிபூர்ண கலையுடன் பிரகாசித்துக் கொண்டு, ஸகல ஜனங்களுக்கும் அப்யுதய நிச்சிரேயஸங்களை அளித்து அனுக்ரஹம் செய்து வருகிறாள். அங்கே இருந்து அத்வைத ஸித்தாந்தப் பிரசாரம் செய்யும்படி ஸுரேசுவராருக்கு ஆசார்யர் ஆக்ஞையிட்டார். இதுவே சிருங்கேரி சாரதா பீடம் என்பதாகும்.

அத்யாயம் 4

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதரின் திக்விஜயம்

பிறகு பிற மதங்களைக் கண்டித்து அத்வைத ஸித்தாந்தம்தான் உபநிஷத்துக்களில் பிரதிபாதிக்கப்

படுகிறதென்பதை ஸ்தாபிப்பதற்காக, இப் பாரத பூமியில் வடக்கே திபெத் முதல் தெற்கே கன்யாகுமரி வரையிலும், கிழக்கே அஸ்ஸாம் என்று சொல்லப்படு கிற காமரூபம் முதல் மேற்கே பால்ஹீகம் வரையிலும் பாதசாரியாகவே சிஷ்யர்களுடன் ஆசார்யர் சஞ்சாரம் செய்து, அங்குள்ள துர்மவாதிகளை அவரவர்கள் பிரமாணமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிற கிரந்தங் களையே ஆதாரமாகக் கொண்டு வாதத்தில் ஜயித்து அவர்களையும் நல்ல வைதிகர்களாகச் செய்து வந்தார். அப்படியே வைதிகர் என்று சொல்லிக்கொண்டு வேத விருத்தமான ஆசாரங்களைக் கைக்கொண்டிருப்பவர் களையும் துராசாரங்களை விடும்படி செய்தார். வைதிக மான தேவதைகளை ஆராதனை செய்வதிலும் சிலர் தர்ம மார்க்கத்தைவிட்டுத் தானுகக் கல்பித்துக் கொண்டு அனுஷ்டித்துவரும் பல மார்க்கங்களையும் தோஷமற்ற முறையில் இருக்கும்படி பரிஷ்காரம் செய்து வந்தார். இவ்விதம் சகல ஜனங்களின் க்ஷேமத்தை யுத்தேசித்து வைதிக மார்க்கத்தை சுத்த மாக ஜனங்களுக்குப் போதித்தும், உபாஸனு க்ரமங் களைச் சீர்படுத்திக் கொடுத்தும் வந்ததால் இவருக்கு ஜகத்குரு என்றும் ஷண்மதஸ்தாபனுசார்யார் என்றும் பிரஸித்தியேற்பட்டு விட்டது. இவர் கர்மாக்களை சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி காமனையன்னியில் அனுஷ்டானம் செய்தாலொழிய மனதில்உள்ள பாபங் களும் அழுக்குகளும் போகாதென்று கர்மாவின் அவசி யத்தையும், ஈசுவரனை உபாஸிக்காத பக்ஷத்தில் மன தில் உள்ள சாஞ்சல்யம் நிவர்த்தியாகி ஒருமைப்படா தென்று உபாஸனையின் அவசியத்தையும் நன்கு வற் புறுத்தி வந்தார். கர்மா, உபாஸனை இந்த இரண்டு சாதனங்களில்லாமல் மனஸ் சுத்தமாவதற்கு வழியில் லாததினுல், ஆத்மஞானம் ஏற்படுவதற்கு சித்தம் சுத்த மாயிருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாயிருப்பதால்

வேதம், தர்ம சாஸ்திரம் முதலான பிரமாணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்மம், பக்தி, ஞானம், என்ற மூன்று சாதனங்கள் யாவும் அவசியமேயாகுமென்று எல்லா பிரமாணங்களையும் ஸமன்வாய்ப்படுத்திக் கொடுத்தார். இதற்காக, தான் ஸஞ்சாரத்தில் தர்சிக்கக் கூடிய க்ஷேத்திரங்களில் ஜனங்களுக்குப் பாதகமாயிருக்கக்கூடிய அம்சங்களை நிவர்த்திசெய்து, அவசியமான இடங்களில் புதிதாக யந்திரங்களோ மூர்த்திகளோ பிரதிஷ்டை செய்து, நம் தேசம் பூராவிலும் ஜனங்கள் ஸத்கதியடையும் பொருட்டு தேவாலய பரிஷ்காரங்களைச் செய்து, எங்கும் பகவானுடைய ஸாந்நித்யம் அந்தந்த பக்தர்களின் அதிகாரத்திற்கும் பூர்வ வாஸனைக்கும் தக்கபடி அவரவர்கள் உபாஸிக்கும் மூர்த்தி விசேஷங்களில் நன்ருக விளங்கும்படி செய்துவந்தார். ஸகல மூர்த்திகளிலும் ஸாந்நித்யம் அடைந்திருக்கும் பகவான் ஒருவரே என்ற நிச்சயத்துடன் அந்தந்த மூர்த்திகளே பரமாத்ம தத்வமென்று பலவிதமான ஸ்தோத்திரங்களை இயற்றியிருக்கிருர். அத்வைத ஸித்தாந்தத்தை சாஸ்திர ரீதியாக அறிந்து கொள்ளக்கூடியவர்களுக்கு பிரஸ்தான த்ரய பாஷ்யங்களை இயற்றியதுடன் இருந்து விடாமல், ஸுலபமாய் ஸகலஜனங்களும் அறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு எளிய நடையில் விவேகசூடாமணி, ஸர்வ வேதாந்த ஸித்தாந்த ஸார ஸங்கிரஹம், முதலான கிரந்தங்களையும் அருளினர். இவைகளும் விஸ்தாரமாயிருக்கிறதென்று நினைப்பவர்களின் ஸௌகர்யத்திற்காக நூறு சுலோகமாக சதசுலோகி என்ற கிரந்தமும் அதற்கும் குறைத்து ஆத்மபோதம், ஸ்வரூபானு ஸந்தானம் முதலிய பிரகரண கிரந்தங்களும் இயற்றிக் கொடுத்திருக்கிருர். இன்னமும் சுருங்கச் சொல்லவேண்டுமென்று அபேக்ஷிக்கிறவர்களுக்குத் தகுந்தார்போல், பன்னிரண்டு, பத்து, ஏழு, ஆறு, ஐந்து மூன்று, ஒன்று என்று

சுலோகங்களால் ஆத்மதத்வத்தை விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறார். இவ்வளவு கருணைகூர்ந்து ஜனங்களை எப்படியாவது உத்தாரணம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அனுக்ரஹித்த இவ்வவதார மூர்த்தியிடம் நாம் எவ்வளவு நன்றி பாராட்டவேண்டுமென்பதை எடுத்துச்சொல்ல அவசியமில்லை.

இவர் சிருங்கேரியில் பன்னிரண்டு வருஷ காலம் இருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அவருக்கு மொத்தம் ஏற்பட்ட முப்பத்திரண்டு வருஷ வயதில் பன்னிரண்டு வருஷம் சிருங்கேரியில் தங்கினார் என்றால் அவருக்கு சிருங்கேரியில்எவ்வளவு அபிமானமிருந்திருக்குமென்று நாமே தெரிந்துகொள்ளலாம். இவர் இவ்விதம் சிஷ்யர்களுடன் வேதாந்த விசாரமும் ஆத்மானுஸந்தானமும் செய்துவரும் மத்தியில் தன் பிரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யத்திற்கு வியாக்யான ரூபமாக வார்த்திகம் எழுத வேண்டுமென்று ஸுரேஸ்வரரை ஆக்ஞாபிக்க, அதில் மற்ற சிஷ்யர்களுக்குத் திருப்தியில்லாததினால் அவரை ஸ்வதந்தரமாக ஒரு கிரந்தமும், தன் வேதமான கிருஷ்ண யஜுர்வேதத்தைச் சேர்ந்த தைத்திரீய உபநிஷத் பாஷ்யத்திற்கும் அவர் வேதமான சுக்ல யஜுர் வேதத்தைச் சேர்ந்த பிருஹதாரண்ய உபநிஷத் பாஷ்யத்திற்கும் வார்த்திகங்களும், எழுதும்படி ஆக்ஞாபித்தார். அதை அனுசரித்து நைஷ்கர்ம்ய ஸித்தியென்ற கிரந்தத்தையும் அவ்விரண்டு உபநிஷத்பாஷ்ய வார்த்திகங்களையும் ஸுரேசுவரர் எழுதினார்.

பத்மபாதர் பிரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யத்திற்குத்தான் வியாக்யானம் எழுதுவதாக ஆரம்பித்து எழுதி வருகையில், ராமேஸ்வர யாத்திரை போகவேண்டுமென்று ஒரு விருத்தியேற்பட்டு, அங்கே போய்விட்டு வருகையில் தான் எழுதியிருந்த வியாக்யானம் தீக்கு இரையாகிவிட்டதென்று, திரும்பி வந்தவுடன் ஆசார்யரிடம்

வெகு துக்கத்துடன் தெரிவித்தார். யாத்திரைக்குப் புறப்படுவதற்கு முன் தன்னிடம் வாசித்துக் காண்பித்த பாகத்தைத் தானே திருப்பிச் சொல்வதாக ஆசார்யர் அனுக்ரஹித்து அப்படியே சொன்னார். பத்மபாதர் எழுதியிருந்த பிரஹ்மஸூத்திரத்தில் முதல் அத்யாயத்திலுள்ள நான்கு பாதங்களும், இரண்டாவது அத்யாயத்தில் முதல் பாதமும்தான். ஆகையால் அவர் கிரந்தத்திற்கே பஞ்சபாதிகா என்ற பிரஸித்தியேற்பட்டது. ஆனாலும் அக்கிரந்தம் நஷ்டமாய்ப்போய் ஆசார்யர் திருப்பிச் சொன்னது நான்கே ஸூத்திரங்களுக்குள்ள பாஷ்ய வியாக்யானம்தான். அவ்வளவுதான் பிரசாரத்தில் இருந்துவருகிறது.

பத்மபாதர் நரஸிம்ஹ உபாஸகராயிருந்து ஸித்தி பெற்றவர். ஒரு நாள் ஒரு கபாலிகன் ஏகாந்தத்தில் ஆசார்யரிடம் வந்து தன் இஷ்ட தேவதையான பைரவரை ஆராதிக்கும் கிரமத்தில் ஹோமத்தில் ஆஹூதி செய்வதற்காக ஆசார்யரின் சிரஸை யாசித்தான். அவரும் ஸம்மதித்துவிட்டார். தன் சிஷ்யர்கள் யாவருக்கும்தெரியாமல் ஏகாந்தத்திலேயே வந்து தன் சிரஸ்ஸை எடுத்துப்போகும்படி சொன்னார். அவ்விதம் அவன் இந்த உத்தேசத்துடன் வந்திருக்கிற ஸமயத்தில் நதிக்கரையிலிருந்த பத்மபாதர் மனதில் தன் ஆசார்யருக்கு ஏதோ ஆபத்து என்ற எண்ணம் தோன்றினவுடன், நரஸிம்ஹரைத் தியானித்து அவருடைய தாதாத்ம்யத்தையடைந்து, தானே நரஸிம்ஹ ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டு ஓடிவந்து அந்த கபாலிகனை ஸம்ஹரித்து தன் குருநாதரைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்தார். அப்படியே பின்னால் ஒரு ஸமயம் ஒரு சாக்தன் ஆசார்யரிடம் துவேஷம் கொண்டு ஆபிசாரப் பிரயோகம் செய்து ஆசார்யருக்கு பகந்தரம் என்ற ரோகம் ஏற்பட்டிருப்பதாக பத்மபாதருக்குத் தெரிந்த

வுடன் பிரதி பிரயோகம் செய்து அந்த சாக்தனை ஸம்ஹரித்துத் தன் குருநாதருக்கு ரோகமில்லாமல் செய்து வைத்தார். இவ்விதம் பல ஸமயங்களில் குரு பக்தியின் பெருமையை பத்மபாதர் காட்டியிருக்கிறார். இவ்விதம் ஸகல வித்யாபாரங்கதர் என்ற முறையில் ஸுரேசுவரரும், குரு பக்தியால் பத்மபாதரும், ஆத்மானுபவ நிஷ்டையால் ஹஸ்தாமலகரும், குரு சுசுரூஷையினால் தோடகாசார்யரும், ஆசார்யருக்கு விசேஷ பிரீதி பாத்திரமாக இருந்து வந்தார்கள்.

பத்மபாதர் ராமேசுவரம் போயிருக்கும் ஸந்தர்ப்பத்தில் ஆசார்யருடைய தாயார் தன்னை ஸ்மரிப்பதாக அவருக்குத் தெரிந்து உடனே யோகசக்தியினால் காலடி கிராமத்திற்குப் போய்ப் பார்த்தார். ஆர்யாம்பிகையின் அந்த்யகாலமென்று தெரிந்து அவளுக்கு ஸத்கதி கொடுக்க உத்தேசித்து சிவபுஜங்கம் என்ற ஸ்தோத்திரத்தினால் பரமேசுவரனை ஸ்துதித்தவுடன், தாயாரை அழைத்துப் போக சிவபார்ஷதர்கள் வந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்தவுடனே மனஸுக்கு ருசிக்காமல் அவர்களுடன் போவதற்கு தாயார் இஷ்டப்படாததினால், மஹாவிஷ்ணுவை விஷ்ணுபுஜங்க ஸ்தோத்திரத்தினால் ஸ்துதித்து விஷ்ணு தூதர்களை வரவழைத்துத் தாயாரிடம் காட்டினதில், அவர்களுடன் போக அவள் ஸம்மதித்தபடியால் அவளை வைகுண்ட லோகத்திற்கே அனுப்பினார். பின்னால் அவளுடைய சரீரத்திற்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்வதற்காக பந்துக்களின் ஸஹாயத்தைக் கோரினபோது, அவர்கள் ஸன்யாஸிக்கு இவ்வித ஸம்ஸ்காரம் செய்ய சாஸ்திரம் இடம் கொடுக்கவில்லையென்று ஆக்ஷேபித்து சரீரத்தை அப்புறப்படுத்தவோ, அக்கினியிலிடவோ எவ்வித உதவியும் செய்ய மறுத்துவிட்டார்கள். ஆசார்யரே அந்த சரீரத்தை அந்த வீட்டுப் பின்புறத்திலேயே கொண்டுபோய்

வைத்து, கையில் அக்கினியை ஆவிர்பவிக்கச் செய்து, அதைக்கொண்டு ஸம்ஸ்காரம் செய்தார். இவ்விதம் தனக்கு உதவ மறுத்த இவர்கள் குலத்தில் இனிமேல் அந்த்ய ஸம்ஸ்காரம் அவரவர்கள் கிருஹத்தின் பின் புறத்திலேயே நடத்தவேண்டுமென்றும் அவர்கள் கிருஹங்களில் ஸன்யாஸிகள் பிக்ஷை செய்யக் கூடாதென்றும் நியமத்தை ஏற்படுத்திவிட்டு இந்த நியமத்தை அமுலுக்குக்கொண்டுவரும்படி அத்தேசத்தின் அரசனையும் ஆக்ஞை செய்தார். அப்படியே இன்னமும் அக்குலங்களில் ஆசாரம் இருந்துவருகிறதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆசார்யர் திக்விஜய யாத்திராக்கிரமத்தில் நம் பரதகண்டம் பூராவும் மூன்றுதடவை பிரயாணம் செய்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவருடைய பிரஸித்தியோ செல்வாக்கோ கிரந்தப் பிரசாரமோ இல்லாத விடம் கிடையாது. இப்பொழுது போக்குவரத்து ஸௌகர்யங்கள் ஜாஸ்தியாயிருப்பதால் அவருடைய கியாதியும் பெயரும் உலகம் பூராவுமே பரவியிருக்கிறதென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. அவர் உத்தரபிரதேசத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, காஷ்மீர் தேசத்தில் உள்ள சாரதாதேவியின் ஸந்நிதியிலுள்ள ஸர்வக்ஞபீடத்தில் வடக்கு கிழக்கு மேற்கு திக்குகளிலிருந்து வித்வான்கள் ஸ்தானம் பெற்றிருக்கிறார்களென்றும் தெற்கு திக்கிலிருந்து ஸர்வக்ஞர் என்று சொல்லக்கூடிய யாதொரு வித்வானும் வந்தது கிடையாதென்றும் ஒரு பிரஸித்தி ஆசார்யர் காதில் விழுந்தது. தெற்கு தேசத்திற்குள்ள இக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய எண்ணங்கொண்டு ஆசார்யர் அங்கு போய் அங்குள்ள வித்வான்களை ஸகல விதமான சாஸ்திரங்களிலும் தன்னுடைய அபார சக்தியினால் வென்றார். ஸர்வக்ஞ பீடத்தில் ஆரோஹணம் செய்யும் ஸமயத்

தில் வித்வத்துவம் மாத்திரம் போதாது. சரீர சுத்தியும் வேண்டும். நீங்கள் ஸன்யாஸியாயிருந்தும் அமருகனுடைய ஸ்திரிகளிடம் வியவஹரித்திருக்கிறீர்கள்' என்று அம்பிகை ஆக்ஷேபிக்க, ''அந்த ஸ்திரீகளுடன் வியவஹரித்தது இந்த ஸன்யாஸி சரீரம் அல்ல'' என்று சமாதானம் சொல்லி அம்பிகையின் அனுமதியின் பேரில் ஸர்வக்ஞபீடாரோஹணம் செய்தார்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டு பதரிகாசிரமம் போய் கௌடபாதாசார்யாரைத் தரிசித்துக்கொண்டு ஹிமாலய மலைப் பிரதேசத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கையில் தன்னுடைய அவதாரத்தின் உத்தேசத்தை நிறைவேற்றியாகிவிட்டதென்றும் தான் இனி ஸ்வஸ்தானத்திற்குத் திரும்பிவிடலாமென்றும் ஆசார்யருக்குத் தோன்றிற்று. உடனே தன்னுடன் வந்திருந்த முக்கிய சிஷ்யர்களைக் கூப்பிட்டுப் பாரத பூமியை ஒரு பெரிய யக்ஞபூமியாகப் பாவித்து நான்கு திக்குகளிலும் வைதிக தர்ம ஸம்ரக்ஷணத்திற்காக ஆசார்ய பரம்பரை ஸ்தாபிக்க உத்தேசித்து, கிழக்கே பூரி ஜகன்னாதத்தில் ரிக்வேதபிரதானமாயும், தெற்கே சிருங்கேரியில் யஜுர்வேத பிரதானமாயும், மேற்கே துவாரகையில் ஸாமவேத பிரதானமாயும், வடக்கே பதரியில் அதர்வணவேத பிரதானமாயும் நான்கு வியாக்யான பீடங்களை ஏற்படுத்தி ஹஸ்தாமலகர், ஸுரேசுவரர், பத்மபாதர், தோடகாசார்யர் ஆகிய நான்கு சிஷ்யர்களையும் அந்தந்தபீடங்களுக்கு அதிபதிகளாக நியமித்து சாசுவத பரம்பரையாக அத்வைத பிரசாரம் செய்துவரும்படி ஆக்ஞாபித்தார். பிறகு ஹிமயமலையில் உள்ள பிரதேசங்களில் சென்று மறைந்துவிட்டார்.

இவருடைய மஹிமையை வர்ணிக்கக்கூடிய பல கிரந்தங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமான அம்சங்கள்

மாத்திரமே மேலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆசார்யர் தன்னுடைய முப்பத்திரண்டு வயதிற்குள் இவ்வளவு பெரியகார்யங்களை எப்படிசெய்தார் என்று நாம் ஆச்சர்யப்பட்டால் அவர் பரமேசுவரனின் அவதார மூர்த்தியென்பதை மறந்து அவரும் நம்மைப் போல் மனுஷ்யர்தான் என்று நினைத்துவிட்டோ மென்றே அர்த்தம். சராசரப் பிரபஞ்சம் பூரூவையும் ஸ்ருஷ்டித்து அனாதிகாலம் தொட்டு நடத்திவரும் ஸர்வ சக்தனானவருக்கும், ஸநகாதி மஹர்ஷிகளுக்கு ஆல மரத்தடியில் தக்ஷிணாமூர்த்தி ரூபங்கொண்டு மௌனத்தினாலே உபதேசம் செய்த ஞான ஸ்வரூபரான ஸர்வக்ஞருக்கும் இக் கார்யங்களெல்லாம் பெரிதாகுமா? ஸம்ஸாரக் கடலில் தத்தளிக்கும் ஜீவராசிகளை எப்படியாவது கரையேற்றிவிடவேண்டுமென்று. கருணையின் பேரில் அவதரித்து மஹத்தான உபகாரத்தைச் செய்திருக்கிற இந்த ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதாசார்யரிடம் அளவிலடங்காத கிருதக்ஞதையுடன் இருந்து வர வேண்டியதும், அவருடைய உபதேசங்களை நம்மால் முடிந்தவரை அனுஷ்டானத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டியதும் நம் கடமையாகும். இக்கடமையை நிறைவேற்றினால்தான் நாம் அவருடைய கருணைக்குப் பாத்திரமாவோம்.

அத்யாயம் 5

ஸ்ரீ வித்யா சங்கரர் வரை

ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் எந்த வருஷத்தில் எந்த தினத்தில் அவதரித்தார். எந்த வருஷத்தில் எந்த தினத்தில் எப்படி எங்கே மறைந்தார் என்பதைப் பற்றி இக் காலத்தியவர்கள் சர்ச்சை செய்கிறார்கள்.

அவரவர்களிருக்கும் பிரதேசத்திற்கு ஆசார்யரின் ஸம்பந்தத்தினால் விசேஷ மஹிமை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்பிறந்த ஊரே எங்கள் ஊர், அவர் ஸித்தியடைந்த இடமே எங்கள் இடம் என்றுசிலர் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் ஆசார்யரிடம் விசேஷ பக்தியினால் சொல்லுகிறார்கள் என்று மாத்திரம் கிரஹித்துக்கொண்டுவிட்டால் வியவஹாரத்திற்கு இடமில்லை. அப்படியே நாங்கள் தான் ஸாக்ஷாத்தாக ஆசார்ய சிஷ்ய பரம்பரையில் வந்தவர்கள் என்று கௌரவம் கொண்டாடுகிறார்கள். ஸன்யாஸம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிற யாரையுமே மஹா விஷ்ணுவாகப் பாவிக்க வேண்டுமென்று சாஸ்திரம் சொல்லும்போது எல்லா ஸன்யாஸிகளையுமே சங்கரபகவத்பாதர் என்று பாவிப்பதில் ஒருவிதமான தவறுதலுமில்லை. ஜடமான உலோகத்தினாலும் சிலையினாலும் செய்யப்பட்டிருக்கும் மூர்த்திகளிலேயே தேவதாபுத்தி செய்து கிருதார்த்தர்களாகலாமென்று சொல்கிற நம் மதத்தில் சைதன்யமும் வைதுஷ்யமும் ஆசாரமும் உள்ள ஸன்யாஸிகளிடத்தில் ஆசார்ய பாவனை செய்வது உசிதமேயாகும். ஆனால் அந்த உலோகமோ, சிலையோ 'தான்' ஞான தேவதை என்று நினைத்துவிடக்கூடாதென்பது எப்படி வாஸ்தவமோ, அதே மாதிரி சிஷ்யர்களால் ஆசார்ய பாவனையுடன் பாவிக்கப்படும்ஸன்யாஸிகள், 'தாங்கள் சங்கர பகவத்பாதர்' என்று நினைத்துத் தானும் ஏமாந்துபோகக்கூடாது, மற்றவர்களையும் ஏமாற்றவும் கூடாது. அதுவும் இக்காலத்தில் விசேஷமாக ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதரின் மஹிமை தேசாந்தரங்களில் கூட மதிக்கப்பட்டு வருவதால், அவர் பெயரை உபயோகித்துக் கொண்டு பெருமையடைய வெகு பேர்கள் முயற்சிப்பது ஸஹஜமேயாகும். இச்சிறு கிரந்தத்தில் ஸ்ரீ சாரதா பீடத்தைப் பற்றி மாத்திரம் சொல்ல உத்தேசித்திருப்பதால் மற்ற மூன்று பீடங்களைப்பற்றியாவது இங்

நான்கு பீடங்களைத் தவிர ஆசார்ய பீடங்களென்று சொல்லிக்கொள்ளும் அநேக ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி யாவது அவர்களுடைய வரலாறுகளைப்பற்றியாவது இங்கே பிரஸ்தாபிக்க உத்தேசமில்லை.

சிருங்கேரியில் ஸரஸ்வதீ தேவியை ஸ்ரீ சாரதா என்றபெயருடன் ஸ்ரீமத்ஆசார்யார் பிரதிஷ்டைசெய்து அங்குள்ள தக்ஷிணும்னய வியாக்யானபீடத்தில் இருக்கும்படி ஸுரேசுவரரை நியமனம்செய்தார் என்று முன் சொல்லப்பட்டது. ஆசார்யர் கைலாஸத்திலிருந்து கொண்டுவந்ததாகச் சொல்லப்படுகிற ஐந்து சந்திர மௌளீசுவர ஸ்படிகலிங்கங்களில் நான்கை மேற்கண்ட நான்கு மடங்களில் நித்ய ஆராதனத்திற்குக் கொடுத்து விட்டு ஐந்தாவதை சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் நடராஜ ஸந்நிதியில் வைத்தாரென்று தெரிகிறது. அந்த ஐந்தாவது சந்திரமௌளீசுவர லிங்கம் இன்னமும் சிதம்பர க்ஷேத்ரத்தில் வெகு பக்தி சிரத்தையுடன் ஆராதிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஸுரேசுவரரிடம் சந்திரமௌளீசுவரலிங்கம் கொடுத்ததுடன் அதி அபூர்வமான ரத்தினகர்ப்ப கணபதி மூர்த்தியையும் கொடுத்தபடியால் அவை இரண்டும் சிருங்கேரி மடத்தில் நித்தியம் விசேஷமாக ஆராதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆசார்யருடைய பாவனையில் எந்த தேவதாமூர்த்தியானுலும் அதுவும் பரப்ரஹ்மமேயாகுமேயானதினுல் ஸ்ரீ சாரதாவையும் துர்க்கா, லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதீ, என்ற மூன்று சக்திகளுக்கும் அதீதமாயுள்ள பராசக்தியாகவே கருதி சுத்த சைத்தன்ய ரூபிணியாகவே ஆராதிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிருர். இவ்விதம் ஆராதனைக்கு ஏற்பட்ட மூர்த்திகள் மூலம் பரமாத்மாவை அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு அதிகார ஸம்பத்துடன் தன்னை அண்டிவரும் சிஷ்யர்களுக்கு ஆத்மவித்யையை உப

தேசித்துக்கொண்டு வெகுநாள் ஸுரேசுவராசார்யார் சிருங்கேரியில் பீடாதிபத்யம் செய்துவந்தார். அவர் அங்கே எண்ணூறு வருஷமிருந்ததாகச் சிலர் சொல்லு கிறார்கள். இது கலியுகத்தில் சாத்தியமில்லையென்று சிலர் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். எப்படியும் அவர் வெகு காலம் இருந்தாரென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. அவர் தனக்குப்பின் பீடாதிபத்யம் வஹிப்பதற்காக நித்ய போதகனாசார்யர் என்பவருக்கு கி. பி. 757ல் ஸன்யா ஸம் கொடுத்துத் தன்னுடனேயே பதினாறு வருஷங்கள் வைத்துக்கொண்டு பீடாதிபத்யத்திற்கு வேண்டிய சாஸ்திர ஞானம், ஸம்பிரதாய ஞானம் இவைகளை ஏற் படுத்திக் கொடுத்துவிட்டு கி. பி. 773ல் ஸித்தியடைந்த தாகச் சொல்லப்படுகிறது.

நித்யபோதகனர் கி. பி. 773ல் பீடாதிபத்யம் ஏற் றுக்கொண்டு கி. பி. 846ல் ஞானகனாசார்யாரை சிஷ்ய ராகக் கிரஹித்து கி. பி. 848ல் ஸித்தியானபிறகு ஞான கனாசார்யார் இப் பீடத்தில் ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாத ரிடமிருந்து கணக்கிட்டால் நான்காவது ஆசார்யராக ஏற்பட்டார். அவர் கி. பி. 910ல் ஸித்தியடைந்தார். அவரிடம் கி. பி. 905லேயே ஸன்யாஸம் பெற்றுக் கௌடஞானோத்தம சிவாசார்யார் ஐந்தாவது ஆசார்ய ஸ்தானம் வஹித்தார். அவரிடம் ஸன்யாஸம் பெற்ற ஞானகிரியென்பவர் கி. பி. 953ல் பீடாதிபதியானார். அப்படியே கிரமப்படி குருசிஷ்யக் கிரமமாக ஸிம்ஹ கிரி என்பவர் கி. பி. 1038 முதல் 1098 வரையிலும், ஈசுவரதீர்த்தர் என்பவர் கி. பி. 1098 முதல் 1146 வரை யிலும் நரஸிம்ஹதீர்த்தர் என்பவர் கி. பி. 1146 முதல் 1228 வரையிலும் பீடாதிபத்யம் செய்து வந்தார்கள். இவர்களுக்குப் பின்வந்த வித்யாசங்கரதீர்த்தர் என் பவர் கி. பி. 1228 முதல் 1333 வரை ஆசார்யராக இருந் திருக்கிறார். இவர் காலத்திலேயே நம் தேசத்தில்

பலவிதமான ராஜ்ய க்ஷோபங்கள் ஏற்பட்டு வந்ததினுல் இவருடையவும், இவர்களுடைய முன்னேர்களுடையவும் வரலாறுகள் நமக்குத் தெரிவதற்கு இடமில்லாமல் போய்விட்டது. ஆனல் எல்லாரும் வித்வான்களாகவும், உபாஸகர்களாகவும், யோகிகளாகவும், ஆத்ம நிஷ்டாபரர்களாகவும் இருந்து வந்து சிஷ்யர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்துவந்திருக்கிருர்களென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. இவர்களில் கௌட ஞானேத்தம சிவாசார்யார் என்பவர் சித்ஸுகாசார்யார் என்ற அத்வைத சாஸ்திர பிரவர்த்தகரான மஹானுக்குக் குரு என்று சித்ஸுகருடைய கிரந்தங்களிலிருந்து தெரிகிறது.

பத்தாவது ஆசார்யராகவிருந்த வித்யாசங்கர தீர்த்தரின் சரித்திரம் நமக்குத் தெரியாமலிருந்தபோதிலும் அவருடைய பெருமையைப்பற்றி அவர் சிஷ்யர்களான வித்யாரண்யரும், பாரதீ கிருஷ்ண தீர்த்தரும், விஜயநகரம் ஸ்தாபித்த ஹரிஹர மஹாராஜனும், புக்க மஹாராஜனும் அவரிடம் வைத்திருந்த கௌரவ புத்தியிலிருந்து தெரியவருகிறது. அவரை பரமேசுவரராகவே அவர்கள் பாவித்திருக்கிருர்கள். ஸாயணுசார்யார், மாதவாசார்யார், இவர்கள் இயற்றிய வேதபாஷ்யம் முதலான ஸகல கிரந்தங்களிலும் ''வேதங்கள் யாருடைய மூச்சுக்காற்ருே, எவர் வேதங்களைக் கொண்டு ஸகல ஜகத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்தாரோ, அந்த வித்யாதீர்த்த ரூபியான மஹேசுவரருக்கு நமஸ்காரம்'' என்று ஆரம்பிக்கிருர்கள். அவருடைய உபதேசத்தையும் அனுக்ரஹத்தையும் வைத்துக்கொண்டே அவர்கள் வேதபாஷ்யாதிகளை எழுதியிருக்கவேண்டுமானுல் அவருடைய ஞானம் அபாரமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. அவர் சாஸ்திர ஞானத்தில் மாத்திரம் பெரியவரென்பதில்லை. அவைகளில் சொல்லப்பட்ட யோகம், பக்தி ஞானம் முதலான துறைகளிலும் மிகவும் மேன்மை

யடைந்த அவதாரபுருஷரென்று தெரியவருகிறது. அவருடைய ஸங்கல்பத்தினலேயே விஜயநகர ஸம்ஸ்தானம் உருவாகியது என்றும் தெரிகிறது. அவர் யோகநிஷ்டராகவே சிருங்கேரி பீடத்தில் நூறு வருஷங்களுக்குமேல் இருந்துவந்திருக்கிருர். அவருக்கு வயது எவ்வளவென்று சொல்வதற்கில்லை. அவர் கடைசியில் பூமிக்கு அடியில் ஓர் அந்தர்கிருஹம் கட்டி அதற்குள் லம்பிகா யோகத்தில் அமர்ந்துவிடுவதாக ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டார். ஒரு நல்ல சில்பியைக் கூப்பிட்டு ஒரு சிலா விக்ரஹம் தயாரிக்கச் சொன்னுர். அதன் முன்பக்கத்தில் பாரதீ கிருஷ்ணதீர்த்தர், வித்யாரண்யர் ஆகிய இரண்டு சிஷ்யர்களுடன் இருப்பதாகத் தன்னுடைய மூர்த்தியையும் மற்ற மூன்று பக்கங்களில் பிரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரர் இவர்கள் மூர்த்திகளையும் இம் மும்மூர்த்திகளுக்கெல்லாம் மேல் பாகத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ மூர்த்தியையும், அதற்குமேல் சிகரத்தில் மஹாலிங்காகாரத்தையும் வைத்து விக்ரஹம் தயாரிக்கப்பட்டது. ஆசார்யர் லம்பிகா யோகத்தில் அமருவதற்கு முன்னதாக 'நான் அந்தர்கிருஹத்தில் யோகநிஷ்டையில் அமர்ந்தவுடன் நன்கு மூடிவிடுங்கள். பன்னிரண்டு வருஷகாலம் திறக்காதீர்கள். அதன் பிறகு திறந்து பார்த்தீர்களானுல் என் பௌதிக சரீரம் இந்த விக்ரஹத்தைப் போலுள்ள ரூபத்துடன் தென்படும்'' என்று சொல்லிவிட்டு அவ்வறைக்குள் இறங்கி விட்டார். அவருடைய ஆக்ஞைப்படி அறையும் மூடிவிடப்பட்டது. ஆனுல் அவர் சொல்லியிருந்த காலவரையறையை கவனிக்காமல் யாரோ அவ்வறையை மூன்று வருஷங்களானவுடன் திறந்து விட்டார்கள். அங்கு ஆசார்யரின் சரீரம் காணப்படவில்லை. அவரால் காட்டப்பட்ட விக்ரஹத்திலுள்ள மேல்பாகமான லிங்கரூபம் மாத்திரம் ஆவிர்பவித்திருந்தது. இவ் விஷயம் அறிந்த பாரதீ கிருஷ்ண தீர்த்தரும், வித்யாரண்யரும் வெகு

வருத்தமடைந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஸ்வப்னத்தில் வித்யாசங்கரர் தோன்றி ''கவலைப்பட வேண்டாம். பகவத் ஸங்கல்பம்போல் நடந்திருக்கிறது. இவ்விடத்தில் இனி வேறு லிங்கத்தையே பிரதிஷ்டை செய்து ஆராதியுங்கள்'' என்று உத்திரவிட்டார். அப்படியே அவர்கள் அந்தவிடத்தில் அத்புதமாக ஓர் ஆலயம்கட்டி லிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். மாதிரியாக காட்டப்பட்டவிக்ரஹத்திற்கு சதுர்மூர்த்தி வித்யேசுவரர் என்று நாமமிட்டு, தன் குருபரம்பரையில் முன்னிருந்த ஸிம்ஹகிரியாசார்யாரின் ஞாபகார்த்தமாக ஏற்பட்டிருந்த ஸிம்ஹகிரி என்ற ஸ்தலத்தில் அதையும் பிரதிஷ்டை செய்து நித்ய பூஜாதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

வித்யா சங்கரர் லம்பிகா யோகத்தில் அமர்ந்த இடத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஆலயத்தில் இன்னமும் அம் மஹான் யோக நிஷ்டையிலேயே இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. மடம் கார்யநிர்வாஹத்திற்காகப் பின்னால் நாளது வரை சிஷ்ய பரம்பரை ஏற்பட்டு வந்த போதிலும் அவரேதான் இப்பொழுதும் பீடாதிபதி யென்று பாவித்து மடத்திலிருந்து வெளியாகும் ஸ்ரீமுகங்கள் எல்லாவற்றிலும் "வித்யாசங்கர" என்ற முத்திரையே உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. "வித்யா சங்கருடைய பாதபத்மங்களை ஆராதித்து வருகிறவர்" என்றே தங்கள் பிருதாவளியில் உபயோகித்து வருகிறார்கள். இப்பொழுதும் ஒவ்வொரு நாளும் ராத்திரி வேளையில் தேவதாகணங்கள் வந்து அவரைப் புஷ்பங்களாலும் தூபம், தீபம், கற்பூரம் முதலிய அங்கங்களுடன் பூஜித்து வருவதாகவும் அவ்விதம் பூஜை செய்யும் போது அவர்கள் அடிக்கும் மணியின்சப்தம் இப்பொழுதும் நம் காதில் படுவதுண்டு என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் சொல்கிறார்களென்று சொல்லாமல் அவைகள் நடப்பதாகவே பக்திஸுதாதரங்கிணியில்

காணப்படும் வித்யாசங்கர ஸ்தோத்திரத்தில் பரமாசார்யரான ஸ்ரீ ஸச்சிதாநந்த சிவ அபிநவ ஙரஸிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகளவர்கள் வர்ணித்திருப்பதால் இவ்விஷயத்தை அவர்களே நேரில் அனுபவித்திருக்கிறுர்களென்பதில் ஸந்தேஹமில்லே.

घण्टानादपुरस्सरं प्रतिदिनं रात्रौ सुराणां गणै-
र्भक्त्या पूरुमानसैः सुमवरैः कर्पूरनीराजनैः ।
धूपैर्दीपवरैर्मनोहरतरैः संपूज्यमानं मुहु-
र्विद्यातीर्थपदारविन्दयुगलं वन्दे जगत्पावनम् ॥

அவ்வாலயத்தின் மஹிமையைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லாமல் மேல்போக இடம் கொடுக்கவில்லே. ஆனல் அதை வர்ணிப்பதும் ஸாத்தியமில்லே. அதை யந்திராகாரமாக நிர்மாணம் செய்திருப்பதால் இவ்விதம் கட்டவேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொடுத்த பாரதீகிருஷ்ண தீர்த்தர், வித்யாரண்யர் இவர்களுடைய மந்திர சாஸ்திர ஞானத்தை மெச்சுவதா? அவர்கள் மனதிஞல்கல்பித்து வாக்கிஞல் சொன்னதைக் கல்லில் கார்யத்தில் அமைத்துக் காட்டிய சில்பியின் ஸாமர்த்தியத்தை மெச்சுவதா? வெளிப் பிரகாரச் சுவரில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் தசாவதாரங்கள், புராண கதைகள், யோகாஸனங்கள், தேவாஸுர கந்தர்வாதி மூர்த்திகள், பசுபக்ஷிமிருகாதிகளின் பேதங்கள் முதலானவைகளே நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ள வேண்டுமாஞலும் பலநாட்கள் அங்கே தங்கியிருந்தாக வேண்டும். அங்குள்ள யாளிகளின் முகத்தில் எடுக்க முடியாமல் உள்ளே உருண்டுகொண்டிருக்கிற கல்பந்துகள், விமானத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற கல் சங்கிலிகள் முதலான அற்புதங்களேப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும். முன் விஸ்தாரமானமண்டபம் பன்னிரண்டு தூண்களின் பேரில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அத்தூண்களில் வரிசையாக மேஷம், ரிஷபம் முதலான

ராசிகளும் அந்தந்த ராசி அதிபதிகளும், கல்லிலேயே செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம் மண்டபத்திற்கு மேல்புறம் கர்ப்பகிருஹம். தெற்கிலும் கிழக்கிலும் வடக்கிலும் சிறு வாசல்கள் இருக்கின்றன. ஸூர்யன் மேஷத்திலிருக்கும் ஸமயம் ஸூர்யோதய காலத்தில் அவருடைய கிரணம் மேஷமுள்ள தூணிலேயே விழும் அப்படியே மற்ற தூண்களிலும் அந்தந்த மாஸங்களில் ஸூர்யரச்மி விழும். ஜ்யோதிஷ சாஸ்திரத்தில் எவ்வளவு நிரூடமானஞானமிருந்தால், இவ்விதம் அமைக்க முடியுமென்பதைக்கவனித்தால் இது அமானுஷகிருத்ய மென்றே தோன்றும். இதுவும் லௌகிக புத்தி ஸாமர்த்தியத்தினுல் ஸாத்தியமென்றே வைத்துக் கொள்வோம். மண்டபத்தில் மேல் பாவியிருக்கும் கல்களில் ஒருபக்கம் காக்கை அடித்திருக்கிறது. இன்னெருபக்கம் பல்லி அடித்திருக்கிறது. பக்ஷிதோஷமோ பல்லிதோஷமோ ஏற்பட்டவர்கள் அததற்குக் கீழ் நின்றுகொண்டு மேலே ஜலத்தை வாரி இறைத்து அந்த பிம்பங்களில் ஸம்பந்தப்பட்டுத் திரும்பிவரும் ஜலத்தை மேலே விழும்படி செய்தால் அந்தந்த தோஷங்கள் நிவர்த்தியாகிவிடுகிறதென்பது பிரத்யக்ஷ ஸித்தம். தவிரவும் வெளிச்சுவரில் ஒரு பக்கம் ஸூர்ய பிம்பமும் மற்றெரு பக்கம் சந்திர பிம்பமும் இருக்கின்றன. ஸூர்யகிரணம் சந்திரபிம்பத்தின்பேரில் விழுவதில்லை. சந்திரகிரணம் ஸூர்ய பிம்பத்தின்பேரில் விழுவதில்லை. இதுவும் கணக்கிட்டுக் கட்டியிருக்கலாமென்று சொல்லலாம். வெளியில் எவ்வளவு உக்கிரமாக வெயில்அடித்த போதிலும் சந்திரபிம்பத்திற்கு அடியில்போய் நின்ருல் குளுமையாகவேயிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்கும் போது பகவதம்சபூதர்களான பெரியோர்களின் அமானுஷமான திவ்ய சக்தியினுல் தான் கட்டப்பட்டதென்று ஒப்புக்கொள்ளதான் வேண்டும். விஜயநகரம் ராஜதானி நிர்மாணம் செய்து கொடுத்த ஜக்கண்ணு

என்ற சில்பிதான் இவ்வாலயத்தையும் கட்டினுரென்று குருவம்ச காவ்யம் என்ற கிரந்தம் மூலமாகத் தெரிகிறது. இவ்வாலயத்தின் அத்புதத் தன்மையை நேரில் தர்சித்து ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ளலாமேதவிர மற்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதில்லை. அங்கு நேரில் போவதற்கு பாக்கியமில்லாதவர்கள் மைஸூர் ஆர்க்கியலாஜிகல் ரிப்போர்ட்டு (1916-ம் வருஷம்) பக்கங்கள் 12 முதல் 15 வரையில் காணப்படும் வர்ணனையிலும் படங்களிலும் ஒருவாறு திருப்திபட்டுக்கொள்ளலாம்.

இவ்விதம் மஹா யோகியும் ஞானியுமாயிருந்த வித்யாசங்கர தீர்த்தர் ஸ்ரீ சாரதா பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஸமயம், வாரங்கல் என்று இப்பொழுது வழங்கப்படுகிற ஏகசிலா நகரத்திலிருந்து ஒருவித்வான் சிருங்கேரிக்கு வந்து, ஆசார்ய சரணுவிந்த சுசுரூஷை செய்து அவருடைய கிருபைக்குப் பாத்திரமாகி, ஸாதனசதுஷ்டய ஸம்பன்னராக குருநாதருக்குத் தோன்றினபடியால் அவரிடமிருந்து கிரமப்படி ஸன்யாஸம் பெற்றுர். அவரே பாரதீகிருஷ்ண தீர்த்தர் என்பவர். இவருடைய தமயனுர், தம்பியைக் காணுமல் தேடிக்கொண்டுவருகையில் சிருங்கேரியில் அவரை ஸன்யாஸியாகக் கண்டு, அவருடைய வைராக்கிய ஸம்பத்தை மெச்சித் தானும் அப் பதவியைக் குருநாதரிடம் கோர, அவரும் இவருடைய யோக்கிதையை நன்கு அறிந்துகொண்டு இவருக்கும் ஸன்யாஸம் கொடுத்தருளினுர். இவர்தான் வித்யாரண்யர். வயதில் பெரியவராயிருந்தும் ஸன்யாஸம் பின்னுல் ஏற்பட்ட காரணத்தினுல் தம்பியே ஜ்யேஷ்டராகிவிட்டார். அதனுல் வித்யாசங்கரர் மறைந்தவுடன் ஆசார்ய ஸ்தானத்தை பாரதீகிருஷ்ண தீர்த்தரே வஹிக்கும்படி ஏற்பட்டது.

அத்யாயம் 6

ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் முதல்

பாரதீ கிருஷ்ண தீர்த்தர் ஸன்யாஸம் பெற்றது கி.பி. 1327ல். ஆசார்ய ஸ்தானம் வஹிக்க ஆரம்பித்தது கி.பி. 1333ல். அது முதல் நாற்பத்தேழு வருஷ காலம் ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதியாக இருந்து வந்தார். இவருவடைய குருநாதர் காலத்திலேயே ஏற்பட்ட ராஜ்ய க்ஷோபங்களுக்கெல்லாம் இவர் காலத்தில் தான் நிவர்த்தி ஏற்படவேண்டுமென்று பகவத் ஸங்கல்பம் என்று தெரியவருகிறது. இவர் காலத்தில்தான் வித்யாரண்யர் விஜயநகர ஸம்ஸ்தானத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். அவ்விதம் ஹிந்து ராஜ்யத்தை நிர்மாணித்துக் கொடுத்த மஹான் எப்பொழுதுமே தன்னுடனிருந்து அனுக்ரஹம் செய்யவேண்டுமென்று அந்த ராஜ்ய மன்னர்களான ஹரிஹர மஹாராஜனும் புக்க மஹாராஜனும் வேண்டிக்கொண்டபடியால் வித்யாரண்யர் அநேகமாய் விஜயநகரத்திலேயே இருந்து வந்தார். இருந்தாலும் தனக்கு ஸகோதரராயிருந்து சிருங்கேரியில் பீடாதிபதியாயிருந்து வருகிற பாரதீ கிருஷ்ண தீர்த்தருடன் உள்ள தொடர்பை விட்டுவிடவில்லை. வேதாந்த விஷயமான கிரந்தங்கள் எழுதுவதில் இருவரும் கலந்துகொண்டு இருவரும் ஸமமான பொறுப்பு வஹித்து வந்தார்கள். ஆகையால் இப்பொழுது பிரசாரத்திலிருக்கும் ஜைமினீய நியாயமாலா வையாஸிக நியாயமாலா, விவரணப்ரமேய ஸங்கிரஹம், பஞ்சதசி, ஜீவன் முக்தி விவேகம், முதலான கிரந்தங்கள் இவ்விருவர்களில் யார் செய்தது என்று நிச்சயிக்கமுடியாமலிருந்தது. ஆசார்ய பரம்பரையின் விபரம் தெரியாத சிலர் பாரதீ தீர்த்தர் என்பவர்தான் வித்யாரண்யர் என்றுகூடச் சொல்லுகிறார்கள்.

அப்படியே ஸாயனுசார்யர், மாதவாசார்யர் இவர்கள் பேரால் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் கிரந்தங்களிலிருந்து இவர்களில் யார் எந்த கிரந்தத்தை எழுதினுரென்றும் நிர்ணயிக்க முடியாமலிருக்கிறது. இவர்களில் மாதவாசார்யர் என்பவர்தான் ஸன்யாஸம்பெற்று வித்யாரண்யர் என்று பிரஸித்தியடைந்தார் என்று சிலர் சொல்லுகிருர்கள் பராசரமாதவீயம் முதலான கிரந்தங்களில் வித்யாதீர்த்தருக்கும் பாரதீதீர்த்தருக்கும் நமஸ்காரம் செய்திருப்பதால் இதுவும் ஸம்பவமென்று தோன்றலாம். ஸாயன மாதவர்கள் எழுதின அநேக கிரந்தங்களில் புக்க மஹாராஜாவின் ஆக்ஞையின்பேரில் எழுதினதாகக் கண்டிருக்கிறது. வித்யாரண்யருடைய அனுக்ரஹத்திஞலேயே ராஜ்யமேற்பட்டு அவர்பெயரால் ராஜதானிக்கு வித்யாநகரம் என்று பெயரிடப்பட்டதென்று சொல்லப்படுவதால் ராஜ்யம் ஏற்படுவதற்கு முன்னமேயே வித்யாரண்யர் ஸன்யாஸியாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரிகிறது. புக்கமஹாராஜா அரசாளவந்தபிறகு அந்த வித்யாரண்யர் எழுதியிருந்தால் தன்பூர்வாசிரமப்பெயரைவைத்து எழுதுவதாவது மஹாராஜாவின் ஆக்ஞைப்படி எழுதினதாகச் சொல்வதாவது கொஞ்சமேனும் உசிதமாகாது. ஆகையால் வித்யாசங்கரர்தான் வித்யாரண்யரென்று சொல்வாருமுண்டு. சிருங்கேரி குரு பரம்பரையை வர்ணிக்கும் குருவம்சகாவ்யம் என்கிற கிரந்தத்தில், ஸாயனர் மாதவர்என்ற இரண்டுஸகோதரர்கள் தபஸ் செய்துகொண்டிருந்த வித்யாரண்யரிடம் வந்து தங்களுக்கு ஸந்தானமேற்பட வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததாகவும் அதற்கு அவர் "உங்களுக்கு அதற்கு இந்த ஜன்மத்தில் பிராப்தமில்லை; இருந்தாலும் தங்கள் பேர்கள் உலகத்தில் சாசுவதமாயிருந்து வருவதற்கு உபாயம் சொல்லுகிறேன். நான் எழுதி வைத்திருக்கும் வேத பாஷ்யாதி கிரந்தங்களை நீங்களே உங்கள்

பேரால் பிரசாரம் செய்யுங்கள்'' என்று சொல்லி அனுக்ரஹித்ததாகவும் அதினுலேயே இவைகள் ஸாயனரால் செய்யப்பட்டது, மாதவரால் செய்யப் பட்டது, வித்யாரண்யரால் செய்யப்பட்டது, முதலான படியெல்லாம் பிரஸித்தியேற்பட்டதற்கு இடம் கொடுத்ததாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அறுநூறு வருஷங்களுக்கு முன்னுல் எவ்விதம் நடந்ததென்று நாம் இப்பொழுது தீர்மானித்துவிடப் பிரயத்தினம் செய்வதே உசிதமில்லை. தீர்மானமாய் நிர்ணயம் செய்யவும் முடியாது. கிரந்தம் செய்தவர் யாராயிருந் தாலும் பெரியோர்களென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. பிரமாண கிரந்தங்கள்தான் என்பதிலும் ஸந்தேஹ மில்லை.

எப்படியும் பாரதீ தீர்த்தருக்கும், வித்யாரண்யருக் கும் விஜயநகரம் ஸம்ஸ்தானத்தில் விசேஷ மதிப்பு இருந்துவந்ததென்பதில் ஆக்ஷேபணையில்லை. வைதிக மத ஸம்ரக்ஷணத்திற்காக அவதரித்த ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதர் கூட ஸுதன்வா என்ற அரசனின் லௌகிக ஸஹாயத்தைத் தேடியதாகத்தெரியும்போது, பின்னுல் கலி முற்றிக்கொண்டு வருவதால் ஜனங்களுக்கு ஆஸ் திக்யம் குன்றிவரும் நாளில் ஜாஸ்தியான லௌகிக ஸஹாயம் அவசியமேயாகுமென்று இவ்விரு ஆசார்யர் களும் உணர்ந்தார்கள். இவ்வியாக்யான ஸிம்ஹா ஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆசார்யர்கள் தற்காலத்தி லுள்ள "சிஷ்யர்களுக்கு ஹிதம் செய்யவேண்டுமானுல் அந்த ஸாமான்ய ஜனங்களின் மனதைக் கவரும்படிக் குள்ள ஆடம்பரங்களையும், அவர்கள் சாஸ்திரக் கட்டுப் பாட்டுக்கு உட்பட்டு நடக்கும்படி செய்வதற்கு வேண் டிய அதிகாரத்தையும் ஸ்வீகரிப்பது அவசியமென்று தீர்மானித்தார்கள். அரசர்களும் இவ்வபிப்ராயத்திற்கு இணங்கி இப் பீடாதிபதிக்கு ஸிம்ஹாஸனம், மகுடம் சத்திரம், சாமரம், பஞ்ச கலசங்களுள்ள பல்லக்கு முத

லிய ராஜசின்னங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள். ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆலயத்திலுள்ள ஸ்ரீ சாரதா பிம்பத்தை ஸ்வர்ண பிம்பமாக அமைத்து ஆலயத்தையும் பெரிதாகக் கட்டிவைத்தார்கள். கி.பி. 1346ல் "ஆசார்யரின் தபஸ் நிர்விக்னமாய் நடப்பதற்காக அவருடைய சிப்பந்திகளான நாற்பது பிராஹ்மணர்களின் போஷணத்திற்காக" ஒன்பது கிராமங்களைத் தானம் செய்து கொடுத்தார்கள். ஹரிஹர மஹாராஜாவிற்குப் பின் பட்டத்திற்குவந்த அவருடைய தம்பி புக்க மஹாராஜா வேறு சில நிலங்களையும் வித்யாசங்கரரின் ஆலய கும்பாபிஷேக ஸமயத்தில் அறுநூறு வராகன் வரும்படியுள்ள நிலங்களையும் கொடுத்து 120 பிராஹ்மண குடும்பங்களை மடத்திற்கு ஸமீபத்தில் வஸிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார். இதுவரை ஸன்யாஸிகளின் ஏகாந்த வாஸமாயிருந்த ஸ்தலம் பட்டணமாக மாற ஆரம்பித்துவிட்டது. மஹாராஜாவின் விருப்பப்படி அநேகமாய் விஜயநகரத்திலேயே இருந்துவந்த வித்யாரண்யர் ஒரு ஸமயம் காசீ க்ஷேத்திரம் போய்த் திரும்பிவர தாமஸப்பட்டபடியால், பாரதீ கிருஷ்ண தீர்த்தருடைய ஸ்ரீமுகத்துடன் மஹாராஜாவும் தக்க மனுஷ்யர்களை அனுப்பி, சீக்கிரம் திரும்பிவர வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததின்பேரில் அவர் அப்படியே விஜயநகரம்வந்துவிட்டு சிருங்கேரிக்கு வந்தார். அந்த ஸமயம் 200 வராகன் பேரீஜுள்ள நிலங்களை ஸமர்ப்பணம் செய்தார் இவ்விதம் ஸ்ரீமடத்திற்கு லௌகிக ஸம்பத்து வரவர விருத்தியடைந்து வந்தது. இவ்விரு மஹான்களுடைய பாண்டித்யமும், நம் ஹிந்து ஸமூகத்தை ஒன்றுபடுத்திய ஸாமர்த்தியமும், அந்த ஸமூகத்தைக் காப்பாற்ற சக்தி வாய்ந்ததான ஒரு ராஜபரம்பரையை ஏற்படுத்தினவைபவமும் கணக்கிலடங்காத பலவித சாஸ்திரங்களை ஸகலரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்படி கிரந்தங்களை ரசனை

செய்த கருணையும், செல்வாக்கும், நிர்வாக சக்தியும் யோக சக்தியும் இன்னும் பலவிதமான அபார சக்திகளும் இன்னம் அவர்கள் செய்துவைத்திருக்கும் கார்யங்கள் மூலமாக நன்கு துலங்குகின்றன.

இவர்களில் பாரதீ கிருஷ்ணதீர்த்தர் நாற்பத்தேழு வருஷகாலம் பீடாதிபத்யம் வஹித்து கி.பி. 1380ல் ஸித்தியடைந்தார். உடனே வித்யாரண்யர் பட்டத்திற்கு வந்து ஆறுவருஷ காலம் ஆசார்ய ஸ்தானம் வஹித்து வந்தார். இவருடைய மஹிமையைப்பற்றி முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும் இவருடைய மந்திரஸித்தியைப்பற்றித் தனியாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமுண்டு. இவருடைய தபோபலத்தால் மஹாலக்ஷ்மி ஸ்வர்ணவர்ஷம் செய்ததாகவும், சிருங்கி என்ற ஒரு பிரஹ்மராக்ஷஸைக்கொண்டு அந்த தனத்தை உபயோகித்து விஜயநகர ஸம்ஸ்தான ராஜதானியை நிர்மாணம் செய்துகொடுத்ததாகவும், இவர் ராஜ மரியாதையுடன் பல்லக்கில் யாத்திரை செய்யும் ஸமயத்தில் ஒரு பக்கத்தில் மனிதர்களும் மற்றொரு பக்கத்தில் பூதங்களுமே பல்லக்கைத் தூக்கிச்செல்வார்களென்றும், சொல்கிறார்கள். இவர் பீடத்திற்கு வந்தவுடன் அப்பொழுது ராஜ்யபாரம் வஹித்துவந்த இரண்டாவது ஹரிஹர மஹாராஜாவும் தன் முன்னோர்களைப் போலவே பக்தியுடன் இவரிடம் ஈடுபட்டு, முன் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களுடன் வேறு நிலங்களையும் சேர்த்து கி. பி. 1381ல் ஒரு சாஸனம் பிறப்பித்துக் கொடுத்தார். இவ்வாசார்ய பீடத்திற்கு வரும்போதே முதிர்ந்த வயதுள்ளவர். கி. பி. 1386ல் ஸித்தியடையும் போது இவருக்கு வயது 119 என்று சொல்லப்படுகிறது. இம் மஹானின் ஞாபகார்த்தமாக மஹாராஜர் 500 வராகன் பேரீஜுள்ள ஏராளமான நிலங்களை மடத்திற்கு ஜாரி செய்ததுடன் இவர் பெயரால் வித்யாரண்

யபுரம் என்ற ஒரு கிராமத்தையே சிருங்கேரிக்கு ஸமீபத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

இவருக்குப் பின்வந்த சந்திரசேகரபாரதீ என்பவர் கி.பி. 1386 முதல் 1389வரை மூன்றே வருஷங்கள் தான் ஆசார்யஸ்தானம் வஹித்தார். அவருக்குப்பின் வந்த நரஸிம்ஹ பாரதீ என்பவர் கி.பி 1389 முதல் கி.பி.1408 வரை அதாவது 19வருஷகாலம் பீடாதிபத்யம் வஹித்து வந்தார். இவர் காலத்தில் இரண்டாவது ஹரிஹர மஹாராஜா சிருங்கேரிக்குவந்து ஆசார்யரை ஸேவித்து விட்டு வேறு சில பூமிகளையும் அர்ப்பணம் செய்தார். இதெல்லாம் சேர்ந்து இதற்குள் மடத்திற்கு 3003 வராகன் பேரீஜுள்ள, நிலங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டபடியால் 'மூவாயிர வராக சீமை' யென்று இந்தப் பிரதேசத்திற்கு பிரஸித்தியேற்பட்டுவிட்டது. இவருக்குப் பின் புருஷோத்தம பாரதீ என்பவர் கி. பி. 1408 முதல் 1448 வரை பீடத்தில் அமர்ந்திருந்தார். இவர் காலத்தில் இவர் சிஷ்யர்களான சங்கர பாரதீ, புருஷோத்தமாரண்யர், மாதவ பாரதீ, விசுவேசுவர பாரதீ முதலானவர்கள் மூலம் ஏராளமான பூமிகள் ஸம்ஸ்தானத்திற்குப் பாத்தியப்பட்டவைகளாகயேற்பட்டன. இவர்களில் சங்கரபாரதீ என்ற சங்கராநந்த பாரதீதான் கி. பி. 1448 முதல் 1454 வரை ஜகத்குரு ஸ்தானம் வஹித்தார். இவர் கசரதர்ப்பணம் खचरदर्पणम् முதலிய ஜ்யோதிஷ கிரந்தங்கள் எழுதினதாக சொல்லப்படுகிறது. பிறகு சந்திரசேகர பாரதீ ஸ்வாமிகள் கி. பி. 1454 முதல் 1464 வரை பத்து வருஷங்களும், நரஸிம்ஹ பாரதீ என்பவர் கி. பி. 1464முதல் 1479 வரை பதினைந்து வருஷங்களும், புருஷோத்தம பாரதீ என்பவர் கி. பி. 1479 முதல் 1517 வரை சுமார் 38 வருஷங்களும், முறையே பீடாதிபத்யம் வஹித்து வந்தார்கள்.

விஜயநகர ராஜ்யத்தில் ஹரிஹர மஹாராஜரின் பரம்பரையில் வந்த அரசர்களுக்குப் பலவித காரணங்

களால் சக்தி வரவரக் குறைந்துவிட்டபடியால், அந்த ராஜ்ய சேனுதிபதிகளில் ஒருவராயிருந்த நரஸிம்ஹ நாயக்கர் என்பவரே கி.பி 1490ல் ராஜ்ய நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு அரசராகிவிட்டார். அவருடைய இரண்டாவது குமாரர்தான் கிருஷ்ணதேவராயர் என்று பிரஸித்திபெற்ற மஹாராஜா. அவர் கி. பி. 1509ல் அரசராக ஏற்பட்டதும், உலைந்துபோயிருந்த ராஜ்யத்தை மறுபடியும் ஒன்றுசேர்த்துப் பலப்படுத்தி, முன்னைவிட பல துறைகளில் விஜயநகர ஸம்ஸ்தானம் சோபிக்கும்படி செய்தார். இவர் தன் விரோதியான கலிங்க தேசத்து அரசனை வீரருத்ரகஜபதி மஹாராஜனை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யப்போகும் காலத்தில் சிருங்கேரிபீடாதிபதியான இந்த புருஷோத்தம பாரதீ ஸ்வாமிகளின் விசேஷ அனுக்ரஹத்தைக் கோரிக்கொண்டார். ஆசார்யரும் தன் சிஷ்யரான வித்யாரண்யர் என்பவரை விஜயநகரத்திற்கு அனுப்பிக்கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள். அந்த ஸமயம் நவராத்ரி காலம். அப்பொழுது தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்காக ஹுய்யாரு என்ற கிராமத்தையே மஹாராஜா ஆசார்யருக்கு அர்ப்பணம் செய்தார். ஆசார்யருடைய அனுக்ரஹ விசேஷத்தினுல் கஜபதிராஜனின் கோட்டைகளைத் தகர்த்து மலைப்பிரதேசங்களில் ஒடி ஒளிந்துகொள்ளும்படி செய்துவிட்டார். பிறகு அவ்வரசன் கிருஷ்ணதேவராயரிடமே சரணமடைந்து அவருடைய ஸ்நேஹத்திற்குப் பாத்திரமாகித் தன் புத்திரியையும் மஹாராஜருக்கு விவாஹம் செய்துகொடுத்தார்.

இந்த புருஷோத்தம பாரதீ ஸ்வாமிகளுக்குப் பின் வந்த ராமச்சந்திர பாரதீ கி.பி. 1517முதல் 1560 வரை 43 வருஷங்கள் சிருங்கேரி பீடத்திலிருந்தார்கள். அப்பொழுது கிருஷ்ணதேவராயரின் மருமகன் ஸதாசிவ

ராயர் விஜயநகரத்திற்கு அதிபதியாகவிருந்து தன் ஸேனாதிபதியான ஹொன்னப்ப நாயக்கர் மூலமாக கி பி 1545ல் பஸ்திஹள்ளிஎன்கிற கிராமத்தை ஆசார்யருக்கு அர்ப்பணம் செய்தார். இவர் ஒரு ஸமயம் கார்களாவில் இருக்கும்போது அங்குள்ள ஜைனர்கள் இவரை நிர்ப்பந்தமாக தங்கள் ஆலயத்திற்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டபோது இவர் தன் யோகசக்தியினால் அங்குள்ள ஜைன விக்ரஹத்தை பத்மநாப ஸ்வாமியாக மாற்றிவிட்டார் என்று சொல்லப்படு படுகிறது. இவ்வாசார்யருக்குப்பின் கி பி. 1560 முதல் 1573 வரை நரஸிம்ஹ பாரதீ என்பவர் பீடாதிபத்யம் வஹித்து வந்தார். இவர் காலத்தில்தான் தலைக் கோட்டையில் பீஜப்பூர் ஸுல்தான் முதலானவர்களுக்கும் விஜயநகர ஸம்ஸ்தானத்திற்கும் போர் ஏற்பட்டு அந்த ராஜ்யமே சிதறிப்போய்விட்டது. சில்லரையான அதிகார ஸ்தானம் பெற்றவர்களும் அந்த ஸமயத்தில் சிற்றரசர்கள் என்று ஸ்வதந்திரம் கொண்டாடக்கூடிய நிலமை ஏற்பட்டுவிட்டது.

இவ்வாசார்யருக்குப்பின் கி. பி. 1573 முதல் 1576 வரை இன்னொரு நரஸிம்ஹ பாரதீயும், 1576முதல் 1599 வரை வேறொரு நரஸிம்ஹ பாரதீயும், ஆசார்ய ஸ்தானம் வஹித்துவந்தார்கள். இவ்விதம் ஒரே பெயருடன் தொடர்ந்து மூன்று ஆசார்யர்கள் இருந்து வந்ததால் சிலர் தயாரித்த குரு பரம்பரையில் இரண்டு நரஸிம்ஹ பாரதீஸ்வாமிகளே என்று தவறுதலாக கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இம்மூன்று நரஸிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகளுக்கும் பின்னால் வந்தவரும் நரஸிம்ஹ பாரதீயாக இருந்தபடியால் அவருக்கு அபிநவ நரஸிம்ஹ பாரதீ என்று பிரஸித்தி ஏற்பட்டது. அவர் மந்திர சாஸ்திரத்தில் மிகவும் தேர்ச்சிபெற்றவரென்று தெரிகிறது. சிவ கீதைக்கும் ஒரு வியாக்யானம் எழுதியிருப்பதாகச்

சொல்லப்படுகிறது. இவர் காலத்தில் பிடாரூர் என்ற இக்கேரி ஸம்ஸ்தானத்தில் சிற்றரசர்களாயிருந்தவர்கள் லிங்காயத்து மதக்கொள்கையுடையவர்கள். ஆனுலும் சிருங்கேரி பீடத்தில் விசேஷமான பக்தியையும், மரியாதையையும் காட்டிவந்தார்கள். பலவித கைங்கர்யங்களும் செய்திருக்கிருர்கள். கேலதி வெங்கடப்ப நாயக்கர் என்பவர் ஸ்ரீ வித்யா சங்கரர் ஆலயத்திற்கு ஆறு ஸ்வர்ணஸ்தூபிகள் செய்துகொடுத்தார். ஆசார்யரைத் தன் நகரத்திற்கு வரவழைத்து விசேஷமாக கௌரவித்து கி.பி. 1601ல் 50 வராகன் பேரீஜுள்ள நிலங்களே ஜாரி செய்திருக்கிருர். அந்த காலத்தில் பலவிதமான ராஜ்ய க்ஷோபங்களினுல் மடத்திற்கும் சிரமம் ஏற்பட்ட ஸமயம் அவைகளே நிவர்த்திசெய்து மடத்தைத் தானே நிலேநிறுத்தினதாக கி. பி. 1621ல் ஒரு சாஸனத்தில் கண்டிருக்கிருர்.

இந்த அபிநவ நரஸிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகள் கி.பி. 1622ல் ஸித்தியடைந்தபிறகு ஸச்சிதாநந்த பாரதீ என்பவர் ஆசார்யஸ்தானத்தை ஏற்றுச் சுமார் 40 வருஷ காலம் அதாவது கி. பி.1663 வரை பீடாதிபத்யம் வஹித்து வந்தார். இவர் காலத்தில் ஏற்பட்ட ராஜ்ய க்ஷோபத்தில் ஒரு ஸைன்யம் சிருங்கேரியிலேயே ராத்திரி வேளேயில் திடீரென்று படையெடுத்து வரும் ஸமயம் அந்த நகர திக்பாலர்களாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிற பைரவர், ஹநுமார், துர்க்கை, காளீ இவர்களே ஆயுதம் எடுத்து அந்த ஸைன்யத்தைச் சின்னபின்னமாக்கி விரட்டிவிட்டதாகவும், இவ்விதம் எதிர் யுத்தம் செய்தவர் யார் என்று ஜனங்கள் பிரமிக்கும்போது ஆசார்யருடைய ஸ்வப்நத்தில் அந்த தேவதைகள் ரத்தக்காயம் பட்ட அங்கங்களுடன் தர்சனம் கொடுத்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. சிருங்கேரியின் மத்தியிலுள்ள குன்றின்மேலிருக்கிற

மலஹானிகரேசுவரர் ஆலயத்தில் அம்பிகை கோவில் இல்லாமலிருப்பதைக் கண்டு ஒருஆலயம் கட்டிவைத்து பவானியை பிரதிஷ்டை செய்து உத்ஸவாதிகளேயும் ஆரம்பித்து வைத்தார். அந்த அம்பிகையின் மூர்த்தியின் மூக்கில் புல்லக்கும், காதுகளில் தாடங்கங்களும் போடும்படிக்கு துவாரங்களுமிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவ்விதம் வேறு எந்த ஆலயத்திலும் கிடையாது. இவர் கவியாகவுமிருந்து குரு சதகம், மீனுக்ஷி சதகம், ராமச்சந்திரமஹோதயம், முதலிய கிரந்தங்களே இயற்றியிருக்கிருர். அவைகளுக்குத் தக்க பண்டிதர்களேக் கொண்டு வியாக்யானங்களும் எழுதி வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதுவும் தவிர சிருங்கேரி ஸம்ஸ்தானத்தின் அபிவிருத்தியைக் கருதிப் பாசனத்திற்கு வேண்டிய பல அணைகளேக் கட்டியும், பாக்குத் தோட்டங்கள் ஏற்படுத்தியும், மற்றும் பலவிதமாயும் வேண்டிய ஸௌகரியங்களேச் செய்துவைத்தார். கி.பி. 1653ல் கேலதி சிவப்பநாயக்கரின் உதவியைக்கொண்டு சிருங்கேரி ஜாகீரில் தீர்வைகள் விஷயமாக ஒரு ஏற்பாடு செய்தார். அவ்வரசனும் கி.பி. 1661ல் 120 வராகனுக்கு மேலுள்ள நிலங்களே ஆசார்யருக்கு ஸமர்ப்பணம் செய்தார்.

இவ்வாசார்யருக்குப்பின் நரஸிம்ஹபாரதீ ஸ்வாமிகள் என்பவர் கி.பி. 1663 முதல் 1705வரை 42 வருஷங்கள் பீடத்தில் இருந்திருக்கிருர். இவரிடமும் கேலதி அரச வம்சஸ்தர்களாகிய பத்திரப்ப நாயக்கர் ஸோமஸுந்தர நாயக்கர், ராணி சென்னம்மாம்பா, இவர்கள் விசேஷ பக்தி காட்டிவந்திருக்கிருர்கள். இவருக்குப் பின்வந்த ஸச்சிதானந்த பாரதீஸ்வாமிகள் கி பி.1705ல் பட்டத்திற்கு வந்தவுடன் மலஹானிகரேசுவரர் ஆலயத் திற்குத் தர்சனம் செய்யப் போனபொழுது அங்கு கணபதிக்கு ஆலயமில்லாதது கண்டு தன்னுடன்

கொண்டுவரப்பட்ட பூஜா திரவியங்களிலிருந்து ஒரு மஞ்சள் துண்டை எடுத்து அங்குள்ள ஒரு தூணில் கணபதியின் வடிவத்தை வரைந்து பூஜை செய்ததாக வும் அதுமுதல் அந்தத் தூணிலிருந்து கணபதியின் ரூபம் வெளிபட்டுக்கொண்டிருப்பதாகவும் சொல்லப் படுகிறது. அந்தத் தூணில் பின்பக்கம் தட்டிப் பார்த் தால் விக்னேசுவரர் வெளிவரும் இடத்திற்கு நேராக கல்லிற்குள் இடைவெளியிருப்பது சப்தத்தினுல் நன்கு தெரிகிறது. இந்த சம்பவம் முன்சொன்ன அபிநவ நரஸிம்ஹ பாரதி ஸ்வாமிகள் காலத்தில் நடந்ததென்று குருவம்சகாவ்யத்தில் கண்டிருக்கிறது. உலக வதந் தியைவிட இதுவே பிரமாணமாக இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது. இவ்வாசார்யர் கி.பி.1741 வரை அதா வது சுமார் 36 வருஷகாலம் பீடாதிபத்யம் வஹித்து வந்தார்கள்.

ஸச்சிதாநந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் கி பி 1741ல் ஸித்தியடைந்தவுடன் அவருடைய சிஷ்யரான அபிநவ ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் 28-வது ஆசார்யராக பீடத்திற்கு வந்து 26 வருஷங்கள் ஆசார்ய ஸ்தானம் வஹித்தார். அப்பொழுது பிடாரூர் அரசராயிருந்த ஸோமஸுந்தர நாயக்கர் இவரைத் தன் ராஜதானிக்கு அழைத்து விசேஷமாக ஸத்காரம் செய்து 360 வராக னுக்கு மேல் பேரீஜுள்ள நிலங்களை மடத்திற்கு சமர்ப் பித்தார். நவராத்திரி உத்ஸவத்திற்காக சிருங்கேரிக் குப் போகும் ஸகல ஸாமான்களுக்கும் சுங்கம் வசூலிக் கக்கூடாதென்று கி பி 1762ல் உத்திரவு பிறப்பித்தார். ஆசார்யர் ஸேதுயாத்திரை போகும் வழியில் அப் பொழுது மைஸூர் ராஜ்யத்தை அரசாண்டு வந்த இம்மடி கிருஷ்ணராஜ உடையார் தன் ராஜதானியில் விசேஷமாக மரியாதைகள் செய்து பூஜித்து 1200 வரா கன் பேரீஜுள்ள பேலவாடி என்கிற கிராமத்தை ஸர்வ

மான்யமாக ஸமர்ப்பணம் செய்தார். சில வருஷங்களுக்குப் பின் இந்த மைசூர்ராஜ்யம் ஹைதர்அலிகான் என்ற மஹமதியரின் ஆளுகைக்கு வந்த போதிலும் அம்மஹமதிய நவாபும் சிருங்கேரி பீடத்தில் விசேஷ கௌரவ புத்தி வைத்திருந்தார். ஒரு ஸமயம் புனவில் பீஷ்வாவாக இருந்த ரகுநாதராவ் என்பவர் தன் ராஜ்யத்திற்கு ஆசார்யர் விஜயம் செய்து அனுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்றும் அதற்குள்ள ஸகல செலவுகளையும் தானே நிர்வஹிப்பதாகவும் சொல்லி வேண்டிக்கொண்டார். மைஸூர் ராஜ்யத்தின் எல்லை தாண்டும் வரை வேறொரு அரசர் செலவை ஏற்றுக்கொள்வது உசிதமில்லையென்று சொல்லி இந்த யாத்திரை செலவிற்காக ரூ. 10000, கொடுத்து பந்தோபஸ்துக்காக தன்னுடைய துருப்புக்களையே ஆசார்யருடன் அனுப்பி வைத்தான். மஹாராஷ்டிர தேசத்து அரசர்களுக்கும் சிருங்கேரி பீடத்திற்கும் வெகு நாளாகத் தொடர்பு உண்டென்பது தனியாய் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியதில்லை. இவ்வாசார்யருக்குப் பின் அபிநவ நரஸிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகள் என்பவர் கி. பி. 1767 முதல் 1770 வரை மூன்று வருஷங்கள் தான் பீடத்திலிருந்தார்.

அவருக்குப்பின் கி.பி. 1770ல் ஸச்சிதாநந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் என்பவர் பீடத்திற்கு வந்து 44 வருஷ காலம் அதாவது 1814 வரை ஆசார்ய ஸ்தானத்தை நிர்வஹித்து வந்தார்கள். இவர் காலத்தில் ஹைதர்அலி கானின் மகனை டிப்புஸுல்தான் மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அதிபதியாக இருந்துவந்தான். அவ்வரசரிடம் மந்திரி ஸ்தானம் பெற்று மிக்க செல்வாக்கும் ஸாமர்த்தியமும் பொருந்தி விளங்கியவர் பூர்ணய்யா என்பவர். அவர் மத்வமதத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தும் பொதுவாக மற்ற மதஸ்தர்களிடமும் விசேஷமாக

சிருங்கேரி மடத்திலும் பற்றுள்ளவர். இந்த ஆசார்யர் முன்னுள்ளவர்களைப்போல வேதாந்த விசாரம், பூஜை, தபஸ் இவைகளில் அதிக ருசியில்லாததுடன் சொக்கட்டான் ஆடுவதில் மிகவும் முனைந்திருப்பதாகக் கேட்டுத் துக்கமடைந்தார். ஆசார்யஸ்தானம் வஹித்து வருகிறவரிடம் தான் தர்மோபதேசம் செய்வது உசிதமில்லையென்றும் உணர்ந்தார். ஆனால் இவருக்குப் புத்தி போதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் இருந்தது. வித்வான்களையெல்லாம் தருவித்து ஒரு பெரிய ஸதஸ் கூட்டிவைத்து அதில் ஆசார்யர் வாக்கியார்த்தம் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். தனக்கு சாஸ்திர பரிசயமில்லையென்று வெட்கப்பட்டாவது இனி வாசிக்கட்டுமென்பது பூர்ணய்யாவின் அபிப்ராயம். ஆனால் அவர் எதிர்பாராதபடி ஆசார்யர் 'சாஸ்திரங்களில் வாக்கியார்த்தம் சொல்லலாமென்றும் தன் பீடாதிபத்ய அந்தஸ்துக்கு இன்னொருவனுடன் ஸமானமாய் உட்கார்ந்துகொண்டு வியவஹாரம் செய்வது உசிதமில்லையாதலால் மத்தியில் ஒரு திரை போட்டுவிடவேண்டுமென்றும் சொன்னார். அப்படியே திரை போட்டுக்கொண்டு சாஸ்திர வியவஹாரம் வெகு அழகாக வெகு நுட்பமான விஷயங்களைக் குறித்து மேலான ரீதியில் நடந்துவரும் ஸமயத்தில், திரைக்குள்ளிருந்து வரும் த்வனி ஆசார்யருடையது இல்லையென்றும் ஏதோ பெண்மணியின் த்வனி யென்றும் பூர்ணய்யாவுக்குத் தென்படவே, அவர் மெதுவாக அத் திரையை ஒரு ஓரத்தில் தூக்கிப்பார்க்க, அங்கே ஸ்ரீ சாரதாம்பாளே வீற்றிருக்கக்கண்டு வியந்தார். இவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே அம் மூர்த்தி மறைந்து ஆசார்ய ரூபமாக மாறியதுகண்டு அளவிலா ஆச்சர்யமும் பயமுமடைந்து அவர் பாத கமலங்களில் விழுந்து தான் செய்த அபசாரத்திற்கு மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்.

இதற்குப் பிறகு பூர்ணய்யாவும் டிப்பு ஸுல்தானும் சிருங்கேரி பீடத்தில் முன்னைவிட ஜாஸ்தியான பக்தியுடனும் கௌரவபுத்தியுடனும் நடந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் அடிக்கடி தங்களை ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென்றும் தன்னுடைய சத்ருக்கள் தோல்வியடைவதற்காக ஸஹஸ்ரசண்டி யாகம்செய்து தனக்கு ஜயம் வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அதற்காக பிரதிதினம் ஆயிரம் பிராஹ்மணர்கள் வீதம் 40 நாள் வரை தன் செலவில் ஸந்தர்ப்பணம் செய்யவேண்டுமென்றும் பலவிதமாகத் தங்கள் பக்தியைக் காட்டி மடத்திற்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு ஸமயம் ஆசார்யர் புனாவுக்கு பீஷ்வாவின் அழைப்பின்பேரில் புறப்பட்டபோது தன் ராஜதானிக்கும் வந்து தன்னை அனுக்ரஹித்துவிட்டுப்போகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். புனாவில் ஜாஸ்திநாள் தாமஸம் ஏற்பட்டுவிட்டபடியால், சீக்கிரமே மைஸூர் ராஜ்யத்திற்குத் திரும்பவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து எழுதின கடிதத்தில் விசேஷ பக்தியையும் அபிமானத்தையும் காட்டியிருக்கிறார். டிப்பு ஸுல்தான் இங்கிலீஷ்காரரிடம் தோல்வியடைந்தபிறகு முன்னுள்ள ராஜபரம்பரையே நிர்வாஹத்திற்கு வந்த ஸமயத்தில் பூர்ணய்யாவே மந்திரி ஸ்தானம் வஹித்துவந்தார். அவ்வரசரின் வேண்டுகோளின்படி கி.பி. 1811-12ல் மைஸூருக்கு விஜயம் செய்து அம்மஹாராஜரை விசேஷமாக அனுக்ரஹித்தார். இவ்வாசார்யர் கி. பி. 1814ல் ஸித்தியடைந்தபிறகு அபிநவ ஸச்சிதாநந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் பீடத்திற்கு வந்து மூன்றே வருஷங்கள் அதாவது 1817வரை ஆசார்யஸ்தானம் வஹித்தார்.

இவர் வரையுள்ள ஆசார்யர்களின் பூர்வாசிரம வரலாறுகள் தெரியவில்லை. ஒருக்கால் சிருங்கேரியிலுள்ள கணக்குகளையும் தஸ்தாவேஜுகளையும் பரிசீ

லனை செய்துபார்த்தால் விவரங்கள் அகப்படலாம். அது விஷயமாக யாரும் இதுவரை சிரமம் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மடம் விஷயமாக உள்ள சில பொறுக்கின சாஸனங்களையும் கடிதங்களை யும் வெகு காலத்திற்கு முன் மைஸூர் யுனிவர்ஸிடி ரிஜிஸ்டராராயிருந்த பி. ஸுப்ரஹ்மண்ய அய்யர் முத லாவது வாலியூம் என்று அச்சிட்டிருக்கிறார். அதுவும் மடத்தின் சொந்த உபயோகத்திற்கே தவிர பொது ஜனங்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய முறையில் பிரசுரம் செய்யவில்லை. மேல் வாலியூம்களும் அச்சிடவில்லை. இவ்விஷயத்தில் மடம் அதிகாரிகள் கொஞ்சம் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவோ விஷயங்கள் பொது ஜனங்களுக்கு தொரிந்துகொள்வதற்கு ஸௌகரிய மாக இருக்கும்.

இவ்வாசார்யருக்குப் பின் பீடத்திற்குவந்த ஆசார் யரை நேரில் தர்சித்திருக்கக் கூடியவர்கள் இன்னம் இருக்கிறார்கள். அவருக்குப்பின் வந்த இரண்டு ஆசார் யர்களைத் தர்சித்தவர்கள் அநேகம்பேர் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இம் மூன்று ஆசார்யர்களையும் பற்றி இக் காலத்தில் விபரங்கள் கொஞ்சம் அதிகமாகவே தெரிந்துகொள்ள அவகாசமிருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினாலேயே இவர்களைப்பற்றிக்கொஞ்சம் விஸ் தாரமாகச் சொல்லமுடிகிறது. விஸ்தாரமாகச் சொல்ல முடியாததினால் முன்னோர்கள் ஞானத்திலாவது தபஸ் ஸிலாவது இவர்களைவிட குறைந்தவர்கள் என்று வாச கர்கள் நினைத்துவிடக் கூடாதென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எல்லாருமே மஹான் கள். ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாதாசார்யரின் பரம்பரை யில் வந்து அவருக்குப் பிரதிநிதியாக அந்தந்த காலத் தில் பீடாதிபத்யம் வஹித்து வைதிக தர்மஸம்ரக்ஷணை செய்து இவர்கள் எல்லோருமே ஜனங்களுக்கு விசேஷ மாக அனுக்ரஹம் செய்துவந்திருக்கிறார்கள்.

அத்யாயம் 7

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹபாரதீ ஸ்வாமிகள்

நம் பரதகண்டத்தில் எவ்வளவு விதமான ராஜ்ய க்ஷோபங்களும் கலகங்களும் மதச் சண்டைகளும் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் அந்தந்த காலத்திலிருந்த அரசர்களும் பிரஜைகளும் சிருங்கேரி பீடாதிபத்யம் வஹித்து வந்திருக்கும் ஆசார்யரவர்களிடம் ஒரே விதமான பக்தியையும் மரியாதையையும் காட்டி வந்திருக்கிருர்கள். இதற்குக் காரணம் அவ்வாசார்யர்களுடைய தூய்மையான நடத்தையினுலும், சாஸ்திரங்களில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த தெளிவான ஞானத்தினுலும், அத்யாத்ம விஷயமாக உள்ள ஆத்ம அனுபவத்தினுலும், ஸர்வப்ராணி வர்க்கங்களிலும் ஒரே மாதிரி வைத்துள்ள அன்பினுலும் அவர்களடைந்த மேன்மை என்பதேயாகும். விஜயநகரராஜ்யம் ஹிந்துக்களுடைய ஆளுகையில் இருக்கும் ஸமயத்திலும், பிற்பாடு உலேந்து பல சிற்றரசர்களாக ஏற்பட்ட ஸமயத்திலும் இவர்களுக்கு விரோதிகளாக ஏற்பட்ட முகமதியர்கள் முதலானவர்களால்கூட இப்பீடத்திற்கு எவ்வித இடைஞ்சலும் கெடுதலும் ஏற்பட்டதில்லே. தவிரவும் அவர்கள்கூட விசேஷமாக மரியாதைசெய்து பலவிதத்தில் உதவிகளும் செய்திருக்கிருர்கள் என்பது தெரிய வருகிறது.

இவ்விதம் மஹான்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் ஸ்ரீசாரதா பீடத்தில் 31வதாக ஆசார்ய ஸ்தானம் வஹித்த ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் கி.பி. 1817ல் ஸித்தியடைவதற்கு முன்பாக சிருங்கேரியிலேயே பிறந்து வளர்ந்த ஒரு பாலகனே அழைத்து ஸன்யாஸம் கொடுத்து அவரையே இப் பீடாதிபத்யத்திற்கு நியமனம் செய்தார். அவருக்கு நரஸிம்ஹபாரதீ

ஸ்வாமிகள் என்ற பட்டத்தையும் அளித்தார். இவர் 1797-பிங்கள வருஷத்தில் ஜநித்து, வெகு அசாரபரராகவும் தர்ம நிஷ்டராகவும் பிரஹ்மசாரியாக இருந்து வருகையில் கால் நடையாகவே காசிக்கு இரண்டு தடவை யாத்திரை செய்து பல பண்டிதர்களிடம் சுசுரூகைஷ செய்து சாஸ்திரங்களைக் கற்றுக்கொண்டார். அக்காலத்தில் காசி க்ஷேத்திரத்தில் அதிபிரஸித்தராயிருந்த அஹோபல பண்டிதரின் சிஷ்யரான வாஞ்சேசுவர சாஸ்திரிகள் என்ற குட்டி சாஸ்திரிகளிடம் வேதாந்த சாஸ்திரம் அப்பியஸித்ததாகச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இவர் உத்தரதேச யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு ஊருக்குத் திரும்பிவந்த ஸமயம், எதிர்பாராமல் இந்த பீடாதிபத்யமும் கிடைத்துச் சில நாட்களுக்குள் குருநாதரும் ஸித்தியடைந்துவிட்டபடியால் பீடத்திற்குறிய ஸம்பிரதாயங்களைக் கூடத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அவகாசமில்லாமற் போய்விட்டது. ஆனாலும் அந்த ஸ்தானத்தை வஹிப்பதற்கு வேண்டிய யோக்யதை ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற அவா இருந்தபடியால் அநேகபண்டிதர்களைப் பலஇடங்களிலிருந்து வரவழைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வஸதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுத்து அவர்கள் மூலமாகத் தன் சாஸ்திர ஞானத்தை விருத்தி செய்து கொண்டுவந்ததுடன் அதை அநுபவத்துக்குக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று பலவிதமாக தபஸும் யோகமும் அப்யஸித்து அவர் பலவித ஸித்திகளை அடைந்ததாகத் தெரிகிறது.

அவர் பீடாதிபத்யம் வஹித்து வந்த 62 வருஷ காலங்களில் 40 வருஷங்களுக்கு மேல் ஸஞ்சாரத்திலேயே இருந்துவந்ததாகவும் தெரிகிறது. ஆஸேது ஹிமாசலம் உள்ள சிஷ்யர்களுக்கு வர்ணாசிரம தர்மங்களில் விசேஷ சிரத்தையும் அநுஷ்டானமும் ஏற்படு

ஸ்ரீ நரசிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகள்

வதற்காகவே இவ்விதம் அவர் பரம கருணையுடன் ஸஞ்சாரம் செய்து வந்திருக்கிறார். அவருக்கு தேவபாஷையான ஸம்ஸ்க்ருதம், தாய் பாஷையான தெலுங்கு, தேச பாஷையான கன்னடம் இவைகளைத் தவிர சிஷ்யர்களுக்குப் போதிக்கவேண்டியதற்காக தமிழ், மஹாராஷ்டிரம், குஜராத்தி, இந்துஸ்தானி, முதலான பாஷைகளிலும் நன்கு பரிசயம் ஏற்படுத்திக்கொண்டார். அவர் காலத்தில் இருந்த மன்னர்களான மைசூர், திருவனந்தபுரம், புதுக்கோட்டை, புனா, இந்தூர், பரோடா, மால்வா முதலிய ஸம்ஸ்தானாதிபதிகள் விசேஷ பக்தியுடன் இவரை ஆராதித்து வந்ததாக அக்காலத்திய சாஸனங்களாலும் பத்திரிகைகளாலும் தெரியவருகிறது.

அவர் தன் நாற்பதாவது வயதிலிருந்து காய் கிழங்குகளையே ஆஹாரமாக வைத்துக்கொண்டு அதையும் வரவர குறைத்துக்கொண்டு காலக்ரமத்தில் பாகற்காயை மட்டும் உபயோகித்து வந்தபடியால் அவருக்குப் பாகற்காய் ஸ்வாமிகள் என்ற பிரஸித்தியும் ஏற்பட்டது. ஆஹாரத்தைப் போல நித்திரையையும் ஜயித்துவிட்டார். பிரதி தினமும் மந்திர ஜபம், தேவதாராதனை, ஆத்மநிஷ்டை இவைகளில் 20 மணி நேரம் வரை இருந்துவருவது ஸஹஜமாகிவிட்டது. அவர் நித்திரை செய்ததாக யாரும் பார்த்ததில்லை. அவர் ஒரு ஸமயம் பங்களூருக்கு விஜயம் செய்திருந்த பொழுது மைஸூர் ஸம்ஸ்தானம் கமிஷனராயிருந்த பௌரிங் என்ற ஐரோப்பியர் முன் தகவலன்னியில் அர்த்தராத்திரிக்கு மேல் வந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் சந்திரமௌளீசுவரர் பூஜையில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு பல கடிதங்கள் மூலமாகத் தன்னுடைய பக்தியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

தான் ஸங்கல்பித்த எந்தக் காரியமாயிருந்தாலும் அதை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவு இடைஞ்சலிருந்தாலும், இவ்வாசார்யர் கொஞ்சமேனும் கவனிக்காமல் அதை நிறைவேற்றியே விடுவார். இந்த ஸ்வாபத்தை அப்பொழுது மைஸூர் மஹாராஜாவாயிருந்த மும்மடி ஸ்ரீ கிருஷ்ணராஜ உடையார் செய்திருக்கும் குரு அஷ்டோத்தர சத நாமாவளியில் ''ப்ரதிஜ்ஞாதார்த்த ஸாதக:'' (प्रतिज्ञातार्थसाधकः) என்ற நாமாவினால் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். இவருக்கு வயதான பிறகு கொஞ்சம் காதுமந்தம் ஏற்பட்டபோது இவரே 'நான் சொல்வதை எல்லாரும் கேட்கவேண்டும். மற்றவர்கள் சொல்வது என் காதில் விழாது'' என்று விளையாட்டாகச் சொல்வாராம். இந்த நாமாவளி விஷயமாக நடந்த ஒரு ஸம்பவத்தையும் இங்கு காட்டுவது உசிதமாகும். நாமாவளியை மஹாராஜா ஆசார்யரிடம் ஸமர்ப்பித்தபோது அவர் எவ்வித அபிப்ராயமும் சொல்லாமல் இருக்கும் ஸமயத்தில் மஹாராஜா வற்புறுத்தியதின் பேரில் ''இந்த ஸ்தோத்ரம் என்னைப்பற்றித்தான் எழுதியிருக்கிறதென்றுதெரியும்படி ஒருநாமாபோடவேண்டாமா?'' என்று ஆசார்யர் கேட்டதற்கு 'உத்தரவானால் சேர்த்துக்கொள்கிறேன்' என்று சொன்னவுடன், ''चण्डीश्वरकृपालब्धचामरैश्वर्यपरिभूषितः (சண்டிகேசுவரருடைய கிருபையால் கிடைத்த செவிட்டுத்தனத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்) என்று இருந்தால் என்னைப் பற்றினதுதான் இந்தஸ்தோத்ரம் என்றுதெரியும்'' என்று புன்சிரிப்புடன் சொன்னார்.

ஒரு ஸமயம் இவர் புனா பக்கம் யாத்திரை செய்துகொண்டிருக்கையில் நடுக்காட்டில் ராத்திரி பூஜையை ஆரம்பித்து நடத்திக்கொண்டிருக்கும் போது திருடர்கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சந்திரமௌளீசுவரர் மேலுள்ள ஸகல ஆபரணங்களையும் எங்களுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்ன

வுடன் ஆசார்யர் 'முடிந்தால் எடுத்துக்கொண்டு போங்கள்' என்று சொல்லி அவர்கள் விரித்திருந்த கருப்புக் கம்பளியில் எல்லா நகைகளையும் போட்டார். அப்படியே தூக்கப் பிரயத்தனம் பண்ணுகையில் கனம் ஜாஸ்தியிருப்பதாகத் தெரிந்து, நாலு மூலைகளிலும் நாலுபேர் பிடித்துக்கொண்டு தூக்கினார்கள். கம்பளி கிழிந்துபோய்க் கையுடன் வந்துவிட்டது. கம்பளியில் ஆபரணங்கள் பட்ட இடங்களெல்லாம் கருகியிருக்கக் கண்டு பீதியடைந்தார்கள். திருடர்கள் தாங்கள் செய்த அபசாரத்திற்கு மன்னிப்புக் கேட்டபோது ''பகவான் திருடர்களுக்கும் தலைவன் (तस्कराणां पतिः) என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள்'' என்று சொல்லி அவர்களுக்கு அபயங்கொடுத்தார்.

ஒரு ஊரில் அத்வைத மதத்திற்கு விரோதமாயிருப்பவர்கள் ஆசார்யர் போய்க்கொண்டிருக்கும் பல்லக்கின் மேல் கல் எறிந்தார்கள். அப்போது பரிஜனங்கள் ''கல் எறிகிறார்களே, வேறு வழியாய்ப் போகலாமா?'' என்று கேட்டதற்கு ''எரியட்டும்'' என்று ஸ்வாமிகள் சொல்லி வாய்மூடுமுன் கல்லெறிந்தவர்களின் வீடுகளில் தீப்பற்றிக் கொண்டது. பெரியோர்களுக்கு ஸங்கல்பமில்லாமற் போனாலும் அவர்கள் வாக்குப் பலித்துவிடுமென்பதற்கு இதுவே நிதர்சனமாகும்.

இவர் மத்ய மாகாணத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்யும் போது வழக்கப்படி அங்குள்ள அரசர் இவரை எதிர்கொண்டழைக்க வேண்டிய முறையை விட்டு கோட்டை வாசலுக்கு வரமுடியவில்லை என்று சொல்லியனுப்பிய ஸமயம் ''அப்படியே இருக்கட்டும்'' என்று ஆசார்யர் சொன்னவுடன், அவருக்குப் பக்கவாதம் ஏற்பட்டு மிகவும் சிரமத்தையடைந்து, ஊருக்குவெளியில் முகாம் செய்துகொண்டிருந்த ஸ்வாமிகளிடம் வந்து மன்னிப்பு

கேட்டுக் கிரமப்படி மரியாதை செய்தார். பிறகு ஆசார்யாரும் ஊருக்குள் விஜயம் செய்து அந்த ராஜனுக்கு ரோகமில்லாமல் செய்து அநுக்ரஹம் செய்தார்.

இவர் தக்ஷிண தேசத்தில் காளஹஸ்தி, திருப்பதி, காஞ்சீபுரம், சிதம்பரம், கும்பகோணம், ஸ்ரீரங்கம் வழியாக இராமேசுவரத்திற்கு கி.பி. 1838ல் விஜயம் செய்தார்கள். அங்கு ஆலயத்திலுள்ள கோடி தீர்த்தம் என்பதில் ஸ்நானம் செய்யப்போனபோது அங்குள்ள ஆர்ய பிராஹ்மணர் என்ற வகுப்பினர் தாங்கள்தான் ஜலத்தை எடுத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பிடிவாதம் செய்ததால், அந்த தீர்த்தத்தை உபயோகப்படுத்தாமல் ஸர்வதீர்த்தம் என்கிற தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டுப்போனுர்கள். அது முதல் அந்தக் கோடி தீர்த்தத்தை எல்லா ஆஸ்திகஜனங்களும் பஹிஷ்காரம் செய்துவிட்டபடியால் அவ் வகுப்பாருக்கு வரும்படி இல்லாமற் போனதுடன் பலவிதமான கஷ்டங்களும் அநுபவிக்கும்படி ஏற்பட்டது. மறுதடவை ஸ்ரீஸ்வாமிகள் கி.பி. 1873ல் தக்ஷிண யாத்திரையாகச் சென்ற ஸமயம் ஆசார்யாளிடம் வந்து தங்கள் அபசாரத்தை மன்னித்துக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று இவ் வகுப்பார் கேட்டுக்கொண்டார்கள். உடனே கருணையுடன் ஸர்வ தீர்த்தத்திலிருந்து தன் கமண்டலுவில் தீர்த்தமெடுத்துக்கொண்டு போய் கோடி தீர்த்தத்தில் சேர்த்துவிட்டு இனி அங்கேயும் ஸ்நானம் செய்யலாமென்று ஆக்ஞாபித்தார்கள்.

1872ல் மதுரைக்கு வந்திருந்த ஸமயம், மீனுக்ஷியம்மன் கோவிலில் கர்பகிருஹத்திற்குச் சென்று நேரில் அர்ச்சனை செய்யக்கூடாதென்று சில அர்ச்சகர்கள் ஆக்ஷேபித்தபோது அவர் அந்த அம்மனுடைய கலையை இரண்டு தேங்காய்களில் ஆகர்ஷணம் செய்து கொண்டு தன் மடத்திற்கு திரும்பி வந்துவிட்டார்.

அதுமுதல் அவ்வாலயத்திற்கு தரிசனத்திற்கு போவது நின்றுவிட்டது யாரேனும் போனாலும் அர்ச்சகரிடத்தில் கொடுக்காமல் பலி பீடத்திற்குச் சமீபத்தில் தாங்களே தேங்காயை உடைத்து நிவேதனம் செய்துவிட்டுக் கர்ப்பூரஹாரத்தி செய்து திரும்பிவிடுவார்கள். இந்தப் புது அனுஷ்டானத்தை நியமத்துக்குக்கொண்டு வந்தவர்களில் முக்கியமானவர் மதுரையில் வக்கீலாகவிருந்து பிறகு சென்னை ஹைகோர்ட்டில் ஜட்ஜாயிருந்த ஸர். S. ஸுப்ரஹ்மண்ய அய்யர். அவ்வர்ச்சகர்களுக்கும் பலவிதமான சிரமங்கள் ஏற்பட்டதன் பேரில், ஆசார்யார் முகாம் செய்திருக்கும்இடத்திற்குப் போய் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன் பேரில் மறுபடியும் மதுரைவந்து தேங்காய்களில் ஆகர்ஷணம் செய்திருந்த கலையை மறுபடியும் கோயிலிலுள்ள மூர்த்தியில் ஆவாஹனம் செய்துவிட்டு, தாமும் விசேஷமான பூஜைகளைத் தம் கையினாலேயே செய்தார். இந்த ஸம்பவத்தின் ஞாபகார்த்தமாக சிருங்கேரி மடத்திலும் மீனாக்ஷிஸுந்தரேசுவரருக்குப் பிரதி தினமும் மஹா நிவேதனம் நடந்துவருகிறது.

இவர்கள் ஒரு ஊரில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட ஒரு வீட்டில் ஜாகை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது அர்த்த ராத்திரியில் பூஜா ஸமயத்தில் ஒரு தூணில் சாய்ந்துகொண்டிருந்த ஒரு மனித ரூபத்தைக்கண்டு உற்றுப் பார்த்ததில் விஷயம் தெரிந்து வலதுகையில் கொஞ்சம் தீர்த்தமெடுத்து நரஸிம்ஹ மந்திரத்தினால் அபிமந்த்ரணம் செய்து அதன் பேரில் புரோக்ஷணம் செய்தார். அது உடனே அலறிக்கொண்டு ஓடிப்போய் பின்பக்கமுள்ள ஒரு கிணற்றில் பாய்ந்தது. அது ஒரு பிரம்ஹரக்ஷஸ் என்றும் இனி பயப்படவேண்டாம் என்றும் அங்குள்ளவர்களுக்கு ஆசார்யார் அபயங்கொடுத்தார்கள்.

சிருங்கேரியில் நடத்தவேண்டிய உத்ஸவங்களை உத்தேசித்து குவாலியர், இந்தூர், அக்கல்கோடு, தார் முதலான ஸம்ஸ்தானங்களிலிருந்து பிரதி வருஷமும் காணிக்கைகொடுப்பதாக ஏற்பாடுசெய்திருந்தார்கள். மைஸூருக்கு கி. பி. 1827–28ல் விஜயம் செய்திருந்த ஸமயம் சிலகிராமங்களை மைஸூர் மஹாராஜா தானம் செய்தார். இவரும் சாமராஜ நகரத்தில் உள்ள சிவாலயத்திற்கு ஒரு ரதம் செய்துகொடுத்தார். ஆசார்யார் உத்தரதேச யாத்திரைபோய் வெகுநாள் கழித்து திரும்பிவந்தபோது மஹாராஜாகேட்டுக்கொண்டதற்கு இசைந்து மைஸூருக்கு ஆசார்யார் விஜயம் செய்து மஹாராஜாவுக்கு சிவகீதை உபதேசம் செய்தார். மஹாராஜாவும் தன் நன்றியைக் காட்டுவதற்காக வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 12000 கொடுத்துவருவதாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு சிருங்கேரிக்குத் திரும்பிவந்தபோது தனக்கு 60 வயது ஆகிறபடியால் ஒரு சிஷ்யரை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்குத் தோன்றியதின்பேரில் சாரதாம்பிகையின் ஆக்ஞையைப்பெற்று யாத்திரையாக மைஸூருக்கு வந்தார். அவ்விடம் சிவஸ்வாமி என்கிற பையனுக்கு ஆசிரமம் கொடுத்து தன்னுடனேயே நஞ்சன்கூடு, கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, திருநெல்வேலி, செங்கல்பட்டு, மதராஸ், வட ஆற்காடு, கடப்பை, கர்நூல் முதலிய ஜில்லாக்களின் வழியாக 12வருஷகாலம் ஸஞ்சாரம்செய்துவிட்டு 1877ல் சிஷ்ய ஸ்வாமிகளுடன் சிருங்கேரிக்குத் திரும்பி வந்தார்.

திரும்பிவரும்பொழுது அவருக்குவயது 80. சிஷ்ய ஸ்வாமிகளுக்கு 20. வயது முதிர்ந்துவிட்டபடியால் நித்ய பூஜையையே சிஷ்ய ஸ்வாமிகளிடம் ஒப்பிக்கும்படி நேரிட்டது. அப்படியிருக்கையில் கோகர்ணம்

போய் ஸ்ரீ மஹாபலேசுவரரைத் தரிசித்து வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஆசார்யாருக்கு ஏற்பட்டது. அவருடைய தேக ஸ்திதியில் அதை நடத்திவைக்க யாருக்கும் தைரியமில்லை அப்படியிருக்க ஒருநாளிரவில் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் கோகர்ணத்திலிருந்து தன்னை அழைத்துப்போக பிராஹ்மணர் ஒருவர் வந்ததாகவும், அதற்கிசைந்து தான் போய்த் தரிசனம்பண்ணிவிட்டதாகவும் சொன்னவுடன் பேச்சு நின்றுவிட்டது. மறுநாள் (23—5—1879) விதேக கைவல்யத்தையடைந்தார். அவர் தரிசனம் செய்ததாக சொன்ன ஸமயம் கோகர்ணத்திலுள்ள சிருங்கேரிமடம் அதிகாரி கோபால சாஸ்திரிகள் ஏன்பவர் மஹாபலேசுவரர் தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமிகளைத் தரிசித்ததாக ஸ்வப்னம் கண்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய அதிஷ்டானம் ஸ்ரீசாரதாம்பிகையின் ஆலயத்திற்குத் தென்புரத்தில் இவருடைய குருவும், பரமகுருவுமான அபிநவ ஸச்சிதாநந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள், ஸச்சிதாநந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள், இவ்விருவருடைய அதிஷ்டானங்களுக்கும் மத்தியில் ஏற்பட்டு நித்தியபூஜாதிகள் நடந்து வருகின்றன. இவர் ஸித்தியான பிறகு தன் சிஷ்யர் மிகவும் துக்கப்படுவதைக் கண்டு ''நான் எங்கே போய்விட்டேன்? இங்கேயேதான் இருக்கிறேன்'' என்று ஸ்வப்னத்தில் அனுக்ரஹம் செய்தபடி இப்பொழுது பரமேசுவரரூபமாயிருந்து ஜனங்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

அத்யாயம் 8

ஸ்ரீ அபிநவ நரஸிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகள்.

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ பாரதீஸ்வாமிகளுக்குப் பின் 33-வது ஆசார்யராக வந்த ஸ்ரீ ஸச்சிதாநந்த சிவ அபிநவ

நரஸிம்ஹ பாரதீஸ்வாமிகளை ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதரின் அவதாரமென்றே சொல்லுவார்கள். அவர் மைஸூர் ஸம்ஸ்தானம் ஆஸ்தான வித்வானுயிருந்த சதகோடி ராம சாஸ்திரிகள் என்று மிகவும் பிரஸித்தராயிருந்த மஹானுடைய இளைய குமாரர். பால்யத்திலேயே இவருடைய தகப்பனும் தாயாரும் காலகதியடைந்து விட்டபடியால் தமயனுரான லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சாஸ்திரி களின் ஸம்ரக்ஷணையிலேயே இருந்து அவரிடத்திலேயே சாஸ்திரங்களை அப்யஸித்தார். இவருக்கு எட்டு வய திருக்கும் ஸமயம் சிருங்கேரி ஆசார்யரான நரஸிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகள் சிஷ்ய பரிக்ரஹத்தை உத்தேசித்து யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு மைஸூர் வந்த ஸமயம் லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சாஸ்திரிகளைத் தருவித்து சிரமப்பட்டு அவர்களை ஸம்மதிக்கும்படி செய்து இப் பாலகருக்கு கிரமப்படி ஸன்யாஸம் கொடுத்தார். அன்றிரவே ஸ்வப்னத்தில் பால ஸ்வாமிகள் ''ஸர்வோஹம்'' என்று மூன்று தடவை சொன்னதிலிருந்து இவருடைய அபார யோக்கியதையை அப்பொழுதே ஆசார்யார் உணர்ந்து வெகு ஸந்தோஷப்பட்டார். அவ் வருஷத் திய சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தை மைஸூருக்கு ஸமீ பத்திலுள்ள பச்சிம வாஹினீ என்ற ஸ்தலத்தில் நடத்திவிட்டுப் பாலஸ்வாமிகளுடனேயே தக்ஷிணதேச யாத்திரை பன்னிரண்டு வருஷகாலம் நடத்தினுர். யாத் திரையின் மத்தியிலேயே பால ஸ்வாமிகளுக்கு வேண் டிய வித்யாப்யாஸங்களைச் செய்வித்து அவருக்கு இப் பீடாதிபத்யம் வஹித்து வருவதற்கான வைதுஷ்யம், அனுஷ்டானம், ஆத்மானுபவம் முதலான யோக் கியதைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

சிருங்கேரிக்குத் திரும்பிவந்து இரண்டு வருஷங் களுக்குள் குருநாதர் ஸித்தியடைந்துவிட்டபடியால் இவரே அவ்வாசார்ய ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்

யப்பட்டார். பிறகு குருநாதருடைய பாதுகா பூஜை, தன் நித்திய ஆஹ்நிகங்களுடன் ஸ்ரீசாரதா சந்திரமௌளீசுவரர் பூஜையைச் செய்துகொண்டும் தக்க சிஷ்யர்களுக்குத் தர்க்க வேதாந்த சாஸ்திரங்களில் பாடம் சொல்லிக்கொண்டும் வந்தபோதிலும் ஏகாந்த வாஸத்திலும் யோக நிஷ்டையிலும் ஈடுபட்டவராக ஆறுவருஷ காலங்கள் சிருங்கேரியிலேயே தங்கியிருந்தார். பிறகு குருநாதரின் ஆக்ஞையைப் பெற்று 1886ல் புறப்பட்டு சிவமொக்கா மார்க்கமாக கோகர்ணம் போய் ஸ்ரீமஹாபலேசுவரரைத் தர்சித்துக்கொண்டு தார்வர் வழியாக ஜம்கண்டி ஸம்ஸ்தானம்போய் அங்குள்ள ராஜாவான ராமச்சந்திர ராவ் அப்பாஸாகெப் என்பவரால் விசேஷபக்தி புரஸ்ஸரமாக ஆராதிக்கப்பட்டார். அங்கிருந்து மீராஜ், சாங்கலி, குருந்துவாடா முதலான அரசர்களால் ஸத்காரம் செய்யப்பட்டு கோல்லாபுரம் சென்று மஹாலக்ஷ்மியைத் தர்சனம் செய்துகொண்டார். பிறகு சங்கேசுவர மடம் போய்விட்டு புனு ஸமீபம் வரையில் சென்றவர் சோலாப்பூர், பீஜப்பூர் வழியாகத் திரும்பி பல்லாரிக்கு விஜயம் செய்தார்கள்.

பல்லாரியிலிருந்து புறப்பட்டுப் போகும் வழியில் பேலகுப்பே என்ற கிராமத்தில் தங்கின ஸமயம் ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவரர், ரதனகர்ப்ப கணபதி இவர்கள் வைத்திருந்த பெட்டி முதலான ஸாமான்கள் திருட்டுப்போக, நான்கு நாள் உபவாஸமிருந்து நரஸிம்ஹ மந்திர ஜபத்திலேயே ஈடுபட்டு ஆசார்யார் இருந்துவிட. ஐந்தாவது தினம் நான்குமைல் தூரத்தில் ஒரு வயலில் அப்பெட்டி மாத்திரம் கிடைத்ததாகத் தகவல் வந்தது. உடனே மடம் பல்லக்கை அனுப்பி ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவரர் ரத்ன கர்ப்ப கணபதி இவர்களை வேதகோஷாதி வைபவத்துடன் ஊர்வலமாய் எடுத்துவந்தார்கள். அம் மூர்த்திகளைக் கண்டவுடன்

ஆசார்யரின் நேத்திர கமலங்களிலிருந்து தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பிரவஹித்தது. உடனே ஸ்நாநம் செய்து அன்றிரவு பூராவும் அப் பூஜையிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இந்த ஸம்பவம் ஏற்பட்டபிறகு வேறு இடங்களில் தாமதிக்க மனமில்லாமல் சீக்கிரமாக சிருங்கேரிக்கே திரும்பிவந்துவிட்டார்கள்.

அதன் பிறகு இரண்டு வருஷங்கள் சென்று, அதாவது 1889ல் மைஸூர் மஹாராஜா சாமராஜ உடையாரின் வேண்டுகோளின்படி மைஸூருக்கு விஜயம் செய்து அவரால் விசேஷமாக ஆராதிக்கப்பட்டு அவ் வருஷ சாதுர்மாஸ்யத்தையும் மஹாராஜாவின் செலவில் அங்கேயே நடத்தினர்கள். அப்போது பிரஸித்தர்களாயிருந்த பண்டிதர்களைத் தருவித்து கணபதி ஸபையையும் அதி விமர்சையாக நடத்தினர்கள். அப்பொழுது திவானயிருந்த ஸர். K. சேஷாத்திரி அய்யர் முதலான பிரபுக்களாலும் மற்றும் ஸகல ஜனங்களாலும் போற்றப்பட்டு கொஞ்சநாள் தங்கிவிட்டு நஞ்சன்கூடு, சாமராஜநகர், எடத்துரை, பாகமண்டலம். வழியாகத் தலைக்காவேரிக்குப் போய்விட்டு சாமராஜ நகரம் திரும்பிவந்து கணவாய் இறங்கி ஸத்யமங்கலம், கோபிசெட்டிப்பாளையம், ஈரோடு, கரூர் மார்க்கமாக அய்யம்பாளையம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அங்கே தாண்டவராய பிள்ளையென்ற பக்தசிகாமணி கட்ட உத்தேசித்திருக்கும் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமி கோயிலுக்கு அஸ்திவாரக்கல்லை நாட்டிவிட்டு இதர சிவ விஷ்ணுவாதி மூர்த்திகளையும் அங்கேயே பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டுவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டுக் கொழுமத்தில் சாதுர்மாஸ்யத்தையும் கடத்தூரில் நவராத்ரியையும் நடத்திக்கொண்டு பழனியில் தண்டாயுதபாணியைத் தர்சித்துக்கொண்டு திண்டுக்கல் வழியாக மதுரை வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அங்கே மீனாக்ஷிஸுந்தரேசுவரரை ஸேவித்துக்கொண்டு ராமேசுவரம் போய்விட்டு பாஸ்கர ஸேதுபதி மஹாராஜாவின் வேண்டுதலின்படி ராமநாதபுரத்திற்கு விஜயம் செய்து அம் மஹாராஜாவிற்குச் சொந்தமான ஆலயத்திலுள்ள ராஜராஜேசுவரியம்மனின் உக்கிரகலையைக் குறைத்துப் பூஜையையும் வைதிக பூஜையாக மாற்றிக்கொடுத்தார்கள். மற்றும் பலவிதத்திலும் அம் மஹாராஜனுக்கு விசேஷமாக அனுக்ரஹம் செய்தார்கள். இதன் ஞாபகார்த்தமாக அம் மஹாராஜா மடத்திற்கு ஐந்து கிராமங்களை ஜாரிசெய்து கொடுத்தார். பிறகு கோவிலூர், திருநெல்வேலி, பாணதீர்த்தம் முதலான இடங்களுக்கு அவஸரமாகவே விஜயம்செய்துவிட்டு 1895ல் அய்யம்பாளையம் திரும்பி வந்தபின் அவர்களுடைய ஆக்ஞை பெற்று அவர்களுடைய முன்னிலையில் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர் முதலிய மூர்த்திகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன. அங்குள்ள தாண்டவராய பிள்ளையை விசேஷமாக அனுக்ரஹித்துவிட்டு சேலம் ஜில்லா வழியாகப் பங்களூர் போய்விட்டு மைஸூர் வந்து கிருஷ்ணராஜாப் பேட்டை மார்க்கமாக சிருங்கேரிக்குத் திரும்பிவிட்டார்கள்.

சிருங்கேரிக்கு வந்ததும் வைதிக வித்யை தேசமெங்கும் குறைந்திருப்பதால் அதை விருத்திசெய்ய வேண்டியது அவசியமென்று தோன்றி சிருங்கேரியில் "ஸத்வித்யா ஸஞ்ஜீவிநீ" என்றதோர் பாடசாலையை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். தானும் நல்ல அதிகாரம் பெற்ற சிஷ்யர்களுக்கு பிரஸ்தானத்ரயபாஷ்யம் பாடம் சொல்லிவந்தார்கள். சிருங்கேரி ஊருக்கு அக்கரையிலிருந்த ஆரண்யத்தைசீர்திருத்தி "நரஸிம்ஹவனம்" என்று பெயரிட்டு அங்கே ஒரு பர்ணசாலை கட்டச்சொல்லி அங்கேயே ஏகாந்தவாஸம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். கொஞ்சநாள் சென்றவுடன் வெளி

வியாபாரங்களில் ஈடுபடாமல் ஞானுப்பியாஸத்தி லேயே ஊக்கமாயிருந்து வந்தார்கள். சில ஸமயம் வெகுதூரத்திலுள்ள நரஸிம்ஹ பர்வதத்திற்கே போய் அங்கு யோஹ நிஷ்டையில் இருந்துவிடுவார்கள். இவ ருடைய அஹிம்ஸா நிஷ்டையைக்கண்டு புலிகள், ஸர்ப் பங்கள் முதலிய துஷ்டப் பிராணிகள் கிட்ட நெருங்கா. அப்படியே ஸகல பிராணி வர்க்கங்களிலும் ஆத்ம திருஷ்டியை செய்துவரும் இம் மஹானிடம் பாமர ஜனங்களும் வித்வான்களும், தனிகர்களும், எளியார் களும், பாலர்களும், விருத்தர்களும், ஸ்திரீகளும், புருஷர்களும், ஹிந்துக்களும், இதர மதஸ்தர்களும், ஏகரீதியாய்ப் பக்தி செலுத்தி வந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய குருநாதர் இவர் ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகள் நிலையை அடைவாரென்று பலதடவை சொன்னதிற்குத் தக்க படி இவர் ஆத்ம நிஷ்டையை அடைந்துவிட்டார். பூஜா காலங்களிலோ, ஆத்ம வித்யா விலாஸம் முதலான அனுபவ கிரந்தங்களை வாசிக்கும் ஸமயத்திலோ, இவர் ஸமாதிநிலை அடைந்துவிடுவார். மடம் கார்யங்கள்மேல் நடக்கவேண்டியதை உத்தேசித்து மணி முதலான சப் தங்களைக் கொண்டு இவரை பஹிர்முகமாகச் செய்ய வேண்டிய ஸந்தர்ப்பங்கள் அடிக்கடி ஏற்படுவதுண்டு. இவருக்குப் பலவிதமான ஸித்திகள் தானுகவே ஏற் பட்டனவென்று சொல்லவேண்டும். விபூதியை மந் திரித்துக் கொடுத்துப் பலபேருக்கு வியாதிகளை நிவர்த்தி செய்து கொடுத்திருக்கிறுர். பிசாசாதி பாதைகளை விலக்கியிருக்கிறுர். பேசாத குழந்தையைப் பேசும்படி செய்திருக்கிறுர். மற்றும் எவ்வளவோ ஆச் சர்யகரமான அனுக்ரஹங்களைச் செய்திருக்கிறுர். இவருடைய ஞாபகசக்தி, கருணை, மற்றவர்களுடைய மனதிலுள்ள விருத்திகளை அறிவது, எதிரிலுள்ளவர் களின் ஸ்வபாவம் ஆத்யாத்மிக சுத்தி முதலானவை

களை ஸாக்ஷாத்கரிப்பது, முதலான விஷயங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்துபார்த்தால் இவர் அவதாரபுருஷர் தான் என்பது ஸந்தேஹத்திற்கு இடமன்னியில் துலங்கும்.

இவ்வளவு மஹிமையும் தன்னுடைய தபோபலத்தால் ஏற்பட்டதென்ற எண்ணம் கொஞ்சமேனும் இல்லாமல் எல்லாம் தன் குருநாதரின் அனுக்ரஹமென்றே எண்ணிவந்தார். எந்தக் காரியமானாலும் குருநாதருடைய உத்தரவுபெறாமல் ஆரம்பிக்கிறது கிடையாது. எது செய்தாலும் குருநாதரிடமே அர்ப்பணம் செய்துவிடுவார். இப்படியே தன்னிடம் வரும் யாவருக்கும் குருபக்தி நன்கு ஏற்படும்படி செய்வார். ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் அவதரித்து நம்க்குச் செய்து கொடுத்திருக்கிற உத்தமமான வைதிகமத ஸம்ரக்ஷணத்திற்குத்தக்கபடி நாம் நன்றிகாட்டிவருவது போதாதென்று நினைத்து ஸ்ரீ சங்கர ஜெயந்தீ மஹோத்ஸவத்தை பிரதி வருஷமும் கொண்டாட ஆரம்பித்தார். அவருடைய ஸங்கல்பப்படி இப்பொழுது நாடெங்கும் அந்த உத்ஸவம் நடந்து வருகிறது.

இவ்வாசார்யருடைய காலத்தில் லௌகிக ரீதியிலும் மடம் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்தது. திவான் சேஷாத்திரி அய்யரின் ஸஹாயத்தின் பேரில் ஜாகீரில் தீர்வை வியவஸ்தை செய்யப்பட்டது. வெகு நாளாக இருந்துவந்த கடன்கள் தீர்க்கப்பட்டன. அநேகம் கட்டிடங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. வரும்படியும் இரண்டு பங்காக விருத்தியடைந்தது. இரண்டு பாடசாலைகளும், யாத்திரிகர்களுக்காகத் தர்மசாலைகளும் கட்டப்பட்டன. இவ்விதம் பல கார்யங்களுக்கு மத்தியில் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதரின் ஜன்ம பூமியான காலடியில் அவருக்கு ஓர் ஆலயம் கட்டி நித்யபூஜாதி

கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற விருத்தியும் ஏற்பட்டது. அப் பூமியைக் கண்டுபிடிப்பதில் நடுக்காவேரி பிரஹ்மஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளும் திவான் சேஷாத்திரி அய்யரும் செய்தஸேவை அபரிமிதமானது. இடம் தீர்மானமானவுடன் அந்த சாஸ்திரிகளைக்கொண்டே அவ்விடத்தில் பிரதிவருஷமும் ஜயந்தி மஹோத்ஸவம் விமர்சையாகச் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள். இவ்விரு பக்தர்களும் காலகதி அடைந்தபோதிலும், மைஸூர் மந்திராலோசனை ஸபையிலிருந்த வி. பி. மாதவராவ் என்பவர் திருவனந்தபுரம் திவானுகை உத்யோகம் ஒப்புக்கொண்ட பிறகு ஆசார்யரின் ஸங்கல்பத்திற்கு இசைந்து சட்டபூர்வமாகவே அந்த ஸ்தலத்தை ஸ்வாதீனம் பெற்றவுடன் திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா மூலம் திருநாள் ராமவர்மா அவர்கள் அந்த ஸ்தலத்தை சிருங்கேரி மடத்திற்கு விட்டுக்கொடுத்தார். காலடி க்ஷேத்திரத்தைப் பரிஷ்காரம் செய்து ஆலயப் பிரதிஷ்டைவரை ஸகல பொறுப்புக்களையும் நிர்வஹிக்கும்படி மைஸூர் ஜட்ஜாயிருந்த A. ராமச்சந்திரய்யரை நியமனம் செய்தார்கள். அவரும் கொஞ்சமேனும் சிரமத்தைப் பாராட்டாமல் அங்கேயே போயிருந்துகொண்டு ஸகல கார்யங்களையும் கவனித்து நடத்திக்கொண்டு வந்தார்.

காலடியில் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டியதை உத்தேசித்து சிருங்கேரியைவிட்டு ஆசார்யர் புறப்படுமுன் ஸ்ரீசாரதாம்பாள் ஆலயத்தைப் புதுப்பித்துக் கல் கட்டிடமாகவே கட்டவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்ததை யனுஸரித்து, அவ்வாலயத் திருப்பணிக்காக அஸ்திவாரக்கல்லை நாட்டிவிட்டு வேலையைத் தொடங்கும்படி அனுக்ரஹம் செய்துவிட்டு 1907 ஜனவரியில் அங்கிருந்து புறப்பட்டார்கள். கிக்கம் என்ற ரிஷ்ய சிருங்கபுரத்திற்கு விஜயம்செய்துவிட்டுப் பல கிராமங்

களை அனுக்ரஹித்துக்கொண்டு பங்களூர் வந்து சேர்ந்தார்கள். அந்த ஸமயம் முன்சொன்ன வி. பி. மாதவ ராவ் மைஸூர் ஸம்ஸ்தானம் திவானாகவே வந்துவிட்டார். பங்களூரில் வைதிக வித்யா ப்ரசாரத்திற்கு அவசியம் ஒரு மடம் கட்டவேண்டுமென்று அவர் ஆசார்யருடன் பிரஸ்தாபித்ததின்பேரில் அப்பொறுப்பை அவரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசார்யார் செய்த ஆக்ஞையைத் தலைமேலிட்டுத் தன் சொந்த சாமான்களையே அனுப்பிக்கொடுத்து இரண்டு வாரத்திற்குள் வெகு அழகாக ஒரு சங்கராலயம் கட்டிக்கொடுத்துவிட்டார். இவருடையவும் மற்றும் அங்குள்ள பக்தர்களுடையவும் ஊக்கத்தைக் கண்டு ஆசார்யர் மிகவும் ஸந்தோஷித்து அமிருத சிலையில் தயாரித்திருந்த பகவத்பாத மூர்த்தியை அங்கே பிரதிஷ்டை செய்து கொடுத்தார்கள்.

பிறகு அங்கிருந்து புறப்பட்டு மைஸூர் வந்து மஹாராஜாவால் விசேஷமாக ஸத்காரம்செய்யப்பட்டு நஞ்சன்கூடு வழியாய்க் கணவாய் இறங்கித் தமிழ் நாட்டுக்கு விஜயம்செய்தார்கள். பிறகு முன்யாத்திரை போலவே காவேரி தீரத்தில் விஜயம் செய்துகொண்டு ஜம்புகேசுவரம் வந்து அங்கு கானடுகாத்தான் சிதம்பரம் செட்டியார் செய்திருக்கும் திருப்பணியை மெச்சி அகிலாண்டேசுவரியைத் தர்சனம் செய்துவிட்டு வரும் ஸமயம், ஸ்ரீசாரதா தேவாலய நிர்மாணப் பொறுப்பையும் தானே ஏற்று நடத்துவதாக அந்த செட்டியாரும் அவர் குமாரர் ராமஸ்வாமி செட்டியாரும் சொல்லியதைக் கேட்டு ஆசார்யர் ஸந்தோஷித்து அங்கீகரித்தார்கள். அங்கிருந்து ஸ்ரீரங்கம் போய் ரங்கநாதரை தர்சித்துவிட்டு அய்யம்பாளையம் போய் அங்கு தாண்டவராய பிள்ளையின் வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதரின் மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை

செய்வித்தார்கள். ஆசார்யரின் 50வது வயது பூர்த்தி தினமான 1908 மார்ச்சு28ல் அவருடைய அனுமதியைப் பெற்று தாண்டவராய பிள்ளையின் கோரிக்கைப்படி இந்த மூர்த்திக்கு வலது பக்கத்தில் இவ்வாசார்ய ருடைய மூர்த்தியையும் மடம் ஸர்வாதிகாரியான ஸ்ரீகண்ட சாஸ்திரிகள் பிரதிஷ்டை செய்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அங்கிருந்து புதுக்கோட்டை மார்க்கமாக கோவிலூர் கானடுகாத்தான் முதலிய நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களின் கிராமங்களில் ஸஞ்சரித்து குன்னத்தூர் என்ற ஸுப்ரஹ்மண்ய க்ஷேத்திரத்தில் சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம் செய்து தாமஸித்துவிட்டு மதுரைக்கு விஜயம் செய்தார்கள். அங்குள்ள சிஷ்யர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்துவிட்டு ராமனுதபுரத்தில் முத்துராமலிங்க ராஜராஜேஸ்வர ஸேதுபதியால் ஸத்காரம் செய்யப்பட்டு ராமேஸ்வரம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். பிறகு திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் விஜயம் செய்து பாபநாச க்ஷேத்திரத்தில் சாதுர்மாஸ்யத்திற்காகத் தங்கிவிட்டு திருநெல்வேலியில் நவராத்திரி உத்ஸவத்தை நடத்தினதுடன் அங்குள்ள சிருங்கேரி மடம் கட்டிடத்தைப் புதுப்பித்து அழகாகக் கல்லினாலேயே கட்டி ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதரின் மூர்த்தியையும் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். பிறகு திருச்செந்தூர், நாங்குனேரி, நாகர்கோவில் முதலான இடங்களுக்குப் போய்விட்டுத் திருவனந்தபுரம் வந்துசேர்ந்தார்கள். அங்கு ஸகல ராஜ மரியாதைகளுடன் மஹாராஜரால் வரவேற்கப்பட்டு அரண்மனையிலேயே தங்கி அங்குள்ள ராஜ குடும்பத்தவர்களுக்கும் மற்றும் ஸகல ஜனங்களுக்கும் விசேஷமாக அனுக்ரஹம் செய்தார்கள். அந்த ஸமயம் ஆஸ்தான வழக்கப்படி காணிக்கையாக மஹாராஜர் ரூ. 10000மும் ஒரு யானையையும்,

ஸமர்ப்பித்ததுடன் காலடி பரிஷ்காரத்திற்கென்று இன்னொரு ரூ. 10000மும் கொடுத்தார். அங்கிருந்து ஜனார்த்தனம் வழியாகக் காலடிக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

காலடியில் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதருடைய ஆலயத்துடன் ஸ்ரீசாரதாம்பாளுக்கும் ஓர் ஆலயம்கட்டித் தயாராக விருந்தது. கும்பாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஸகல ஸாமான்களும் ஜாகை வசதிகளும் ஏராளமாக ஏற்பாடாகச் செய்யப்பட்டிருந்தன. இவ் விஷயத்தில் எல்லா சிஷ்யர்களும் எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தையையும் காட்டி வந்த ஊக்கத்தையும், சிரமம் பாராட்டாமல் உத்ஸாஹத்துடன் செய்துவந்த கைங்கர்யத்தையும் வர்ணிப்பது ஸாத்தியமில்லை. காடாகவிருந்த இடத்தை நகரமாக ஆக்கி க்ஷேத்திரமாக மாற்றிவிட்டார்கள். எல்லா ஏற்பாடுகளையும் ஆசார்யரே நேரில் கால்நடையாய்ப் போய்ப் பார்த்து ஸந்தோஷித்து சிஷ்யர்களைப் பாராட்டி ஆசீர்வதித்தார்கள். 1910 பிப்ரவரி 14ல் யாகசாலையில் பிரதிஷ்டைக்கு வேண்டிய வைதிக கார்யங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏழு நாட்கள் அதிக விமர்சையாக நடந்தன. 21ம் தேதி மாக சுக்ல துவாதசி ஸோமவாரம், அபிஜித் முகூர்த்தத்தில் விதிவத்தாக இரண்டு ஆலயங்களிலும் பிரதிஷ்டை கும்பாபிஷேகம் நடந்தது. ஆசார்யர் அந்த மூர்த்திகளுக்கு விசேஷமாக பூஜாதிகள் செய்து அங்கு கூடியிருந்த லக்ஷக்கணக்கான சிஷ்யர்களுக்குத் தீர்த்தப் பிரஸாதம் கொடுத்து அனுக்ரஹித்தார்கள். அன்று ஸாயங்காலம் விசேஷமாக வித்வத் ஸதஸ் கூட்டி ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதரின் மஹிமையைப் பற்றி ஆசார்யர் விசேஷமாக எடுத்துச்சொல்லி இனி எல்லா சிஷ்யர்களும் அடிக்கடி இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து தர்சனம் செய்து கிருதார்த்தர்களாக வேண்டு

மென்று ஆக்ஞாபித்தார்கள். காலடி க்ஷேத்திர நிர்மாணத்தில் மிகவும் ஈடுபட்டு நிறைவேற்றிக் கொடுத்த A. ராமச்சந்திர அய்யருக்கு ''குருபக்த கேஸரீ'' என்ற பட்டம் கொடுத்து விசேஷமாக ஸம்மானித்து அனுக்ரஹித்தார்கள். ஆசார்யரின் ஆக்ஞைபடி வெகு அழகாக ஸ்ரீசாங்கர கிரந்தாவளியை அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீவாணீ விலாஸ் பிரஸ், ஸ்வான்தாரான T. K. பாலஸுப்ரஹ்மண்ய அய்யருடைய ஆசார்ய ஸேவையை சிலாஹித்து ஆசீர்வதித்தார்கள். பின்னல் அவருக்கு ''குருபக்த சிகாமணி'' என்ற பிருதையும் அளித்து அனுக்ரஹித்தார்கள்.

பிறகு மூன்று மாஸ காலம் காலடியிலேயே ஆசார்யர் தங்கியிருந்தார்கள். அந்த ஸமயம் பரத கண்டத்திலுள்ள பல பிரதேசங்களிலிருந்தும் ஏராளமான ஜனங்கள் வந்து தர்சனம் செய்தார்கள். கொச்சி மஹாராஜா, மைஸூர் மஹாராஜா, சிவகங்கை மடாதிபதி முதலிய லௌகிக வைதிக பிரஸித்தர்களும் ஸாமான்ய ஜனங்களும் க்ஷேத்திர தர்சனம் செய்து ஆசார்யப் பிரஸாதத்தையடைவதற்காக வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அங்கு மேல்செய்ய வேண்டிய நிர்வாஹப் பொறுப்பையும் மேலேகண்ட A. ராமச்சந்திரய்யரிடத்திலேயே ஒப்புவித்துவிட்டுக் காலடியிலிருந்து புறப்பட்டுக் கிரமமாக அய்யம்பாளையம் வந்து சாதுர்மாஸ்யத்தை நடத்திக்கொண்டு சேலம் தர்மபுரி வழியாக மைஸூர் ராஜ்யத்தில் பிரவேசித்துக் கோலார் ஜில்லாவில் யாத்திரை செய்துவிட்டுப் பங்களூர் வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கு விஸ்தாரமாக வெகு அழகாக கட்டப்பட்டிருந்த சங்கர மடத்தில் தாமஸித்தார்கள். அங்கே மஹாராஜா, திவான் முதலான பெரிய உத்யோகஸ்தர்களும், வித்வான்களும் மற்றும் சிஷ்யர்களும் கூடியிருந்த பெரிய ஸதஸ்ஸில் அந்தவிடத்தில்

"பாரதீய கீர்வாண ப்ரௌட வித்யாபிவர்த்தனீ" என்ற பெயருடன் ஒரு பாடசாலை ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருப்பதாக வெளியிட்டார்கள். இக் கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொடுத்த வி. பி. மாதவராவ் ப்ராஹ்மணர்களுக்குத் தானம் செய்ய உத்தேசித்திருந்த ஏழு கிருஹங்களை ஸ்ரீமத் ஆசார்யரிடமே அர்ப்பணம் செய்து இப் பாடசாலை அத்யாபகர்களுக்கும் வித்யார்த்திகளுக்கும் உபயோகித்துக்கொண்டு தன்னை அனுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். அப்படியே ஆசார்யர் அங்கீகரித்து மாதவராயரின் ஔதார்ய குணத்தை சிலாகித்து ஆசீர்வதித்தார்கள். பிறகு அங்கிருந்து புறப்பட்டு அரிசிக்கரை, தரிக்கரை மார்க்கமாக 1911 மார்ச்சு 16 காலையில் சிருங்கேரிக்குத் திரும்பி வந்து அங்குள்ள சிஷ்யர்களால் வெகு கோலாஹலமாய் வரவேற்கப்பட்டு மடத்தில் பிரவேசித்தார்கள். பின்னால் வள்ளூர் ஸுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகளையும் பழமானேரி வைத்யநாதசாஸ்திரிகளையும் முறையே வேதாந்த மீமாம்ஸா அத்யாபகர்களாக நியமித்து, பங்களூர் பாடசாலையை, குணிகல் ராமசாஸ்திரிகளை அனுப்பி, திவான் ஸர் பி. என். கிருஷ்ணமூர்த்தியின் அத்யக்ஷையில் ஸபை கூட்டி ஆரம்பித்துவைத்தார்கள்.

இவ்வாறு ஆலய நிர்மாணங்கள், பாடசாலைகள் ஏற்படுத்துதல், வித்வான்களை ஸம்மானித்தல், உபதேசங்களைச் செய்தல் முதலான பலவித ஸாதனங்களைக் கொண்டு எவ்வளவு பிரயத்தினம் செய்தாலும் ஆஸ்திக்யம் குன்றிக்கொண்டு ஆசாரங்கள் நழுவிக் கொண்டு ஜனங்களிடத்தில் வைதிக சிரத்தையும் அனுஷ்டானமும் நாளுக்குநாள் குறைந்தே வருவதைக் கண்டு ஆசார்யர் மிகவும்வருந்தினர். வேதாந்த பாடம் சொல்வதில்கூட அவருக்கு உத்ஸாகம் குறைந்து வந்தது. ஸதாசிவேந்திரர் மாதிரி நாம் ஏன் ஸகல

லௌகிக வியாபாரங்களையும் விட்டு ஆத்ம நிஷ்டை யிலேயே இருந்துவிடக் கூடாது என்று நினைத்தார். சரீரத்தில் ஆரோக்கியம் குறைந்து வந்தது. இந்த ஆசார்ய ஸ்தானத்திற்கு ஒருவரை ஏற்படுத்தி இந்தக் குரு பரம்பரை நீடித்திருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து விட்டு, தான் மறைந்துவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித் தார் போலும்! பங்களூர் சங்கர மடத்தில் மீமாம்ஸா சாஸ்திரம் பயின்று வந்த நரஸிம்ஹ சாஸ்திரிகளே இந்த ஸ்தானத்திற்குரியவரென்று அவரை அழைத்து வரும்படி குணிகல் ராம சாஸ்திரிகளை அனுப்பிவைத் தார். சரீரத்தில் இருமல் சிரமம் ஜாஸ்தியாக இருந்த போதிலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் கிரமப்படி ஸ்நாந தியானாதிகளை நடத்திக்கொண்டு சில ஸமயங் களில் ஸமாதி நிஷ்டையில் இருந்துவிடுவார். அப்படி யிருந்து வருகையில் 1912 மார்ச்சு 20ல், சைத்ர சுக்ல த்விதீயை தினம், ஸ்நாநம் செய்து பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்து ஸமாதியிலிருந்தார்கள். அப்படியே சில காலம் இருந்துகொண்டு வருகையில் ஆத்மானுஸந் தானத்தினால் ஏற்பட்ட ஆனந்தத்தின் அறிகுறியா யுள்ள மந்தஹாஸத்துடனேயே மத்யாஹ்ந ஸமயத்தில் அபரிச்சின்னமான பிரஹ்ம தத்துவத்துடன் இரண் டறக் கலந்துவிட்டார்கள். இவ்வித நிர்யாணக் கிர மத்தை யாரும் இதற்குமுன் பார்த்திராததினால் இவர் கைவல்யமடைந்துவிட்டாரென்பதை யாரும் நம்புவதற் கில்லை. சரீரம் சாய்ந்துவிட்டது. எல்லோரும் எல்லை யில்லாத் துக்கக் கடலில் மூழ்கினார்கள். கிரமப்படி மேல் கார்யங்களை, ஸ்வப்னம்போல் நடத்தி, இவர் வஸித்துவந்த நரஸிம்ஹ வனத்திலுள்ள ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்திலேயே இவருடைய அதிஷ்டானம் ஏற்படுத் தினார்கள். இவர் பிரதி தினம் விசேஷமாக ஆராதித்து வந்த ஒரு பெரிய மஹாலிங்கத்தை இந்த அதிஷ்டானத் தில் வைத்து நித்திய பூஜாதிகளைச் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஸச்சிதாநந்த சிவ அபிநவ நரஸிம்ஹபார தீஸ்வாமிகள்

மறுநாள் மத்யாஹ்நத்திற்கு மேல்தான் குனிகல் ராம சாஸ்திரிகளும், நரஸிம்ஹ சாஸ்திரிகளும் சிருங்கேரி வந்து சேர்ந்தார்கள். அதற்கு முன்னாலேயே ஆரம்பிக்கும்படி ஏற்பட்ட பூஜை மஹாபூஜை ஆராதனை வரை கிரமமாக நடந்த பிற்பாடு ஏப்ரல் 7ல் நரஸிம்ஹ சாஸ்திரிகளுக்கு விதிவத்தாக ஸந்யாஸம் கொடுத்து ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதீ என்ற யோக பட்டத்துடன் விளங்கச்செய்து மறுநாள் ஸம்ஸ்தான வழக்கப்படி வியாக்யான ஸிம்ஹாஸனத்தில் பட்டாபிஷேகமும் செய்யப்பட்டது.

இவ்விதம் ஸித்தியடைந்த பரமாசார்யருடைய வைபவத்தை நன்கு அனுபவித்துக்கொண்டு அவர் கூடவே பால்யம் முதலிருந்துவந்து கைங்கர்யம் செய்து கொண்டு மடம் ஸர்வாதிகாரியாயிருந்த ஸ்ரீகண்ட சாஸ்திரிகள், அவருடைய சரித்திரத்தைக் கன்னடத்தில் எழுதியிருக்கிறார். அதைத் தமிழ்படுத்தி ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீவாணீ விலாஸம் அச்சகத்தில் பிரசுரித்தனர். அதிலுள்ள சில விஷயங்களையும் வேறு சில விஷயங்களையும் சேர்த்து ''ஸ்ரீமத் ஆசார்யேந்த்ர விஜயம்'' என்று அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அவருடைய மஹிமை இதில் வெகு சுருக்கமாகவே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஸர்வ ஜனங்களையும் ஆகர்ஷணம் செய்யக்கூடிய அவருடைய முக விலாஸமும் பரம நாஸ்திகனையும் உடனே ஆஸ்திகனாகச் செய்யக்கூடிய அவருடைய மந்தஹாஸமும், அவரை தர்சித்த மாத்திரத்தில் எவருக்கும் ஆதி வியாதிகள் நிவர்த்தியாகி ஸந்தோஷத்தையளிக்கக் கூடிய கருணா கடாக்ஷமும், சரீர சோபையும், கம்பீரத் தோற்றமும், ஒரு தடவை ஒருவனுக்கு அனுபவிக்க பாக்கியமேற்பட்டு விட்டால் அவனுடைய ஜன்மம் ஸபலமாய்விட்ட

தென்றே சொல்லவேண்டும். அவரை ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதரின் அவதாரமென்றே ஆஸ்திக ஜனங்கள் கருதி யது எவ்விதத்திலும் மிகையாகாது.

அத்யாயம் 9

ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதீ ஸ்வாமிகள்.

ஸ்ரீ சந்திரசேகரபாரதீ ஸ்வாமிகளென்ற திருநாமத் துடன் ஸ்ரீ சாரதா பீடத்தில் 34வது ஆசார்யராக விளங் கின மஹான் சிருங்கேரியிலுள்ள வித்வத் பரம் பரையைச் சேர்ந்த கோபால சாஸ்திரிகளுக்குப் புத்தி ராக அவதரித்தார். பெற்றோர்களுக்குப் பதினொன்கு குழந்தைகள் ஜனித்தும் இவர் ஒருவரே மிஞ்சியிருந் தார். தங்களுடைய பாப வசத்தால் இவருக்கும் கேடு ஏற்படக்கூடாதென்று பெற்றோர்கள் நினைத்து இவரை அநேகமாய் அப்பொழுது ஸர்வாதிகாரி ஸ்தானம் வஹித்து வந்த ஸ்ரீகண்ட சாஸ்திரிகளின் ஸம்ரக்ஷணை யிலேயே விட்டிருந்தார்கள். அவரும் வெகு வாத்ஸல் யத்துடன் இவரைப் பரிபாலித்து வந்தார். இப்பால கர் முதலில் கொஞ்சகாலம் இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடத் தில் வாசித்து வந்தார். அப்பொழுது முன் ஆசார் யாருடைய விசேஷ கருணைக்குப் பாத்திரமாகி மடத் திய ஸத்வித்யா ஸஞ்சீவினீ பாடசாலையிலேயே சேர்க் கப்பட்டு வித்யாப்யாஸம் செய்துவந்தார். பால்யம் முதற்கொண்டே இவருக்கு லௌகிக விஷயங்களில் பற்றுதல் கிடையாது. விசேஷமாக மூக கவியின் பஞ்சதஸீ ஸ்தோத்திரத்தில் மிகவும்ஈடுபட்டார். ஸாவ காசப்பட்ட போதெல்லாம் வித்யா சங்கரர் ஆலயத் துக்குச் சென்று ஏகாந்தமாய் அநுஸந்தானம் செய்து கொண்டேயிருப்பார். இவருடைய உத்தம ஸ்வபா

வத்தையும், மேதையையும், சாஸ்த்திராப்யாஸத்திலுள்ள ஆர்வத்தையுங் கவனித்துக் குருநாதர் இந்த என் பக்தனை ஸர்வக்ஞனாகச் செய்யவேண்டுமென்று சாரதாம்பிகையிடம் பிரார்த்தித்திருக்கிறார். ஒரு ஸமயம் இவர் உள்பட மூன்று சிஷ்யர்களுடன் ஆசார்யார் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் ஸமயம் ''ஸம்ஸார கடலைத் தாண்ட உத்தேசமிருக்குமானால் சிகா யக்ஞோபவீதாதிகளைத் தியாகம் செய்து பரமஹம்ஸாசிரமம் அடைந்து ஆத்ம தத்வ விசாரம் செய்ய வேண்டும்'' என்ற மூன்று சுலோகங்களால் ஆசார்யார் சொன்னது தனக்குத்தான் என்று கிரஹித்துக்கொண்டார். வேதாந்த விசாரத்திற்கு மிகவும் அனுகூலமாயிருக்கும் மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்தையும் இவர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதித் தன்னால் பங்களூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த சங்கர மடம் பாடசாலைக்கு இவரை ஆசார்யார் அனுப்பிக்கொடுத்தார். அங்கு வித்யாப்யாஸம் செய்யும்போது நடக்கும் பரீக்ஷைகளில் இவர் எழுதியிருக்கும் உத்தரங்களைக் கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து வந்தார். இவரையே தனக்குப் பின் இந்த பீடத்தில் நியமிப்பதாக அப்பொழுதே தீர்மானம் செய்ததாகத் தோன்றுகிறது. அப்படியே தன் நிர்யாணத்திற்கு முன்னால் இவரை அழைத்துவரும்படி குனிகல் ராமசாஸ்திரிகளை அனுப்பிய ஸமயம், தாயாரின் ஸம்மதம் பெறுவதற்குக் கொஞ்சம் சிரமமும், தாமஸமும் ஏற்பட்டுவிட்டபடியால், குருநாதர் ஸித்தியான மறுநாள் தான் சிருங்கேரி வந்துசேரும்படி ஏற்பட்டது. பிற்பாடு கிரமப்படி இவருக்கு ஆசிரமம் கொடுக்கப்பட்டுப் பீடாதிபத்யத்தில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

பீடத்திற்கு வந்ததுமுதல் அப்பீடத்தின் மஹிமைக்குத் தக்கபடி யோக்கியதை ஸம்பாதித்துக் கொள்ள

வேண்டுமென்ற ஆவலுடன் மஹாமஹோபாத்யாய விரூபாக்ஷ சாஸ்திரிகளிடம் வேதாந்த சாஸ்திரத்தை அப்யஸித்தார்கள். இதர சாஸ்திரங்களிலும் அதி ஸுலபமாகவே அபாரமான பாண்டித்யத்தை அடைந்துவிட்டார். குருநாதரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பூர்த்தியாகாமலிருந்த ஸ்ரீசாரதாம்பாள் ஆலய நிர்மா ணத்தைப் பூர்த்திசெய்துவிட வேண்டுமென்றும் குரு நாதருடைய ஸமாதி ஸ்தலத்தில் அழகாக ஓர் ஆலயம் கட்டவேண்டுமென்றும் ஸங்கல்பித்து அதற்கு வேண் டிய ஸகல கார்யங்களையும் நடத்திமுடித்தார். 1916ல் இரண்டு ஆலயங்களிலும் கும்பாபிஷேகம் வெகு விமர்சையாக நடத்தப்பட்டது. காலடியில் குருநாதர் நடத்திய கும்பாபிஷேக வைபவத்தைப்போலவே இதை யும் நடத்தினர்கள். மைஸூர் மஹாராஜா கிருஷ்ண ராஜ உடையார் நேரில்வந்து தர்சித்துக்கொண்டார். மற்றும் நம் தேசத்திலுள்ள ஏராளமான பக்தஜனங் கள் திரள் திரளாக வந்து இவ்வுத்ஸவத்தைக் கண்டு களித்து குருப் பிரஸாதத்திற்கு பாத்திரரானர்கள். அன்று ஸாயங்காலம் ஸ்ரீசாரதாம்பாள் சன்னிதியில் நடந்த தர்பாரில் வியாக்யான ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற் றிருந்த ஆசார்யரின் சோபையையும், பாண்டித் யத்தையும், மந்தஹாஸத்தையும், கண்டு மகிழாதவர் கிடையாது.

இவ்வுத்ஸவம் கோலாஹலமாய் நடந்த பிற்பாடு இனி வேதாந்த தத்வத்தை அனுபவத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்ற தீர்மானம் ஏற்பட்டது. சில சிஷ் யர்களுக்குத்தானே வேதாந்தபாடம் சொல்லி வந்த போதிலும் ஆத்மானுஸந்தானத்திலேயே காலத்தைக் கழிப்பதில் ருசியுள்ளவரானர். அப்படியே வெகு சீக் கிரத்தில் மேலான நிலையை அடைந்துவிட்டார். இதை யெல்லாம் கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து வந்த இவர்

ஸ்ரீ சந்த்ரசேகர பாரதி ஸ்வாமிகள் ஊர்வலம்

தகப்பனர் 1919லும், தாயார் 1922லும் பரமபதம் அடைந்தார்கள். இவ்விதம் வெகு லேசாக இருந்த இந்த லௌகிக பந்தமும் அவரைவிட்டு நீங்கிவிட்டது. மடத்துக்கார்யங்களைக் கூட கவனிக்காமல் அந்தர்முகமாக இருக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். சிஷ்யர்களை அனுக்ரஹிக்கவேண்டிய கார்யம் மீதியிருக்கும்போது இவர் அப்படியிருந்துவிடுவது உசிதமில்லையென்று நினைத்து மஹாராஜா தன் ராஜதானிக்கு வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டார். மிகக் கருணையுடன் அப் பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்து 1924 ஜனவரியில் சிருங் கேரியை விட்டுப் புறப்பட்டு மைஸூருக்குப் போய் மஹாராஜரால் விசேஷமாக ஆதரிக்கப்பட்ட ஸமயம் தன் குருநாதருடைய அவதார ஸ்தலமான வீட்டையும் பக்க நிலங்களையும் மடத்திற்கு ஸ்வாதீனம் செய்து கொண்டு அங்கே அமிருத சிலையில் குருநாதருடைய மூர்த்தியை பிரதிஷ்டைசெய்து கும்பாபிஷேகம்செய்து வைத்தார். அவ்வாலயத்தில் நித்ய பூஜைகளும் பாஷ்ய பாடங்களும் நடந்துவருகின்றன.

பிற்பாடு தக்ஷிண தேசத்து சிஷ்யர்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்கி கணவாய் வழியாய் ஸத்யமங்கலம் வந்து ஈரோடு, திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை, இராமனுதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி, திருவாங்கூர் முதலான பிரதேசங்களில் யாத்திரை செய்துவந்தார். போகும் இடங்களிலெல்லாம் வெகு பக்தி சிரத்தை யுடன் ஸகல ஜனங்களாலும் விசேஷமாக ஆராதிக்கப் பட்டார்கள். இவருடைய பூஜா வைபவத்தை கண்டும் உபதேசங்களைப் பெற்றும், உபன்யாஸங்களைக் கேட் டும், தீர்த்தப் பிரசாதம் வாங்கிக்கொண்டும், இவ ருடைய அன்பு நிறைந்த கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திர மாகியும், எண்ணிலடங்கா ஜனங்கள் கிருதார்த்தர் களாகியிருக்கிருர்கள். இவ்விதம் ராமேசுவரம், கன்யா

குமாரி, திருவனந்தபுரம் முதலான க்ஷேத்திரங்களுக்கு விஜயம்செய்து யாத்திராக்கிரமமாக ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதரின் அவதார பூமியான காலடிக்ஷேத்திரம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அதை ஒரு பெரிய வித்யாஸ்தான மாகச் செய்யவேண்டுமென்று கருதி ஏற்கனவே ஏற் படுத்திய வேதபாடசாலேயுடன் 1927ல் ஒரு வேதாந்த பாடசாலேயையும் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். அப் பாடசாலேயின் உபாத்யாயர்களுக்கும் வித்யார்த்தி களுக்கும் தேவாலய பூஜை செய்கிறவர்களுக்கும் மற் றும் கைங்கர்யம் செய்யும் பிராஹ்மணர்களுக்கும் தர்சனர்த்தம் வருகிற யாத்திரிகர்களுக்கும் வேண்டிய ஜாகை வஸதிகள் செய்துகொடுப்பதற்காக ஒரு அழ கான அக்ரஹாரமும் நிர்மாணம் செய்யத் தீர்மானித் தார்கள். அப்படியே அவர்கள் ஸங்கல்ப்பப்படி கிரம மாகப் பாடசாலே, வீடுகள் எல்லாம் கட்டப்பட்டன. காலடியில் கொஞ்சநாள் தங்கி திருச்சூர், பாலக்காடு, கோயமுத்தூர் வழியாக நஞ்சன்கூடுபோய் அங்கேயும் ஒரு பாடசாலே ஏற்படுத்திவிட்டு மைஸூர் மார்க்கமாக 1927 கடைசியில் சிருங்கேரிக்குத் திரும்பி வந்து சேர்ந் தார்கள்.

இவ்வாசார்யருடைய ஞான சக்தியும், ஞாபகசக் தியும் அபரிமிதமானது. இன்னெருவர் மனதிலிருப் பதைத் தெரிந்துகொள்வதில் மாத்திரமல்ல, பரிசயமே யில்லாத ஒருவர் முன்வந்துநின்ருல் அவர் ஜாதி,குணம், ஸம்ஸ்காரம், உபாஸ்ய தேவதை முதலிய யாவும் இவருக்குப் பிரத்யக்ஷமாகத் தெரிந்துவிடும். வருகிற வர்களுடைய மனேபாவங்களும் ஆஸ்தைகளும் பலவித மாயிருந்தபோதிலும் ஒவ்வொருவரையும் ஸமாதான மாகவே திருப்தியுடன் திரும்பும்படி செய்துவிடுவார். பாலர், விருத்தர், பாமரர், வித்வான், ஆஸ்திகர், நாஸ்திகர், யாராயிருந்தாலும் இவருடன் சில நிமிஷங்

கள் இருக்கும்படி நேரிட்டால் தனக்குத் தெரியாமலே ஒருவித மனஸ்சாந்தியையும் தெளிவையும் அடைவார்கள். சாஸ்திர விஷயமாகவோ அனுஷ்டான விஷயமாகவோ ஸந்தேஹம் கேட்கவேண்டுமென்று வருகிறவர்கள் தங்கள் ஸந்தேஹத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முந்தியே அவருடைய சில வார்த்தைகளால் ஸந்தேஹமற்றவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள். இவருடைய கருணை எல்லையற்றது. யாவரும் இவரைத் தனக்கு அத்யந்த ஆப்தரென்றே பாவித்துவந்தார்கள். இவர் சாஸ்திரார்த்தத்தை எடுத்துப் போதிக்கும் முறையே வேறு. மிகவும் துரூஹமான ஸூக்ஷ்ம விஷயங்களைக்கூட ஸாமான்யஜனங்கள் அறிந்துகொள்ளக் கூடிய ரீதியில் வெகு லலிதமாக எடுத்துரைப்பார்கள். அவரிடம் ஒரு தடவை கிரஹித்த விஷயம் ஆயுள்வரை மறந்துபோகாது. அவருக்கிருந்த குருபக்தியும் தைவ பக்தியும் நிகரற்றது. அவர் உருக்கமாய் சொல்லியிருக்கும் பல ஸ்தோத்ரங்களிலிருந்து அவருடைய மனோநிலை நன்கு வெளியாகிறது. ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதரின் விவேக சூடாமணிக்கு அவர் வியாக்யானம் எழுதி அருளியிருப்பதைப் பார்த்தாலே இவர் ஆத்ம நிஷ்டையில் ஈடுபட்ட ஜீவன்முக்தர் என்பது நன்கு விளங்கும்.

இவர் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏகாந்த வாஸத்தில் ருசியுள்ளவர். தக்ஷிணதேச யாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு சிருங்கேரிக்குத் திரும்பினது முதல் லௌகிக கார்யங்களிலிருந்து நிவிருத்தியடைந்து அநேகமாய்த் தபஸ்ஸிலும் ஆத்மநிஷ்டையிலுமே காலத்தைக் கழிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். உலக வியாபாரங்களை முற்றிலும் மறந்திருக்கக்கூடிய காலங்கள் அதிகப்பட்டன. இதனால் மடத்திற்குள்ள லௌகிக கார்யங்களுக்கு இடஞ்சல் ஏற்படக்கூடுமென்று நினைத்து

ஆசார்ய ஸ்தானத்திற்குத் தகுந்த ஒரு பாலகனை சிஷ்யராக எடுத்துக்கொள்வது அவசியமென்று உணர்ந்துகொண்டார். அப்படியே 1931ல் ஒரு பாலகருக்கு ஸன்யாஸம் கொடுத்து அபிநவ வித்யா தீர்த்தர் என்ற யோக பட்டத்தை அளித்தார். இவருக்கு வித்யாப்யாஸத்திற்கு வேண்டிய ஸகல ஏற்பாடுகளையும் செய்துகொடுத்துத் தானே நன்கு கவனித்து வந்தார். இவ்விதம் மடத்தின் கார்ய நிர்வாஹ விஷயத்திலும் கவலைக்கிடமில்லாமல் ஏற்பாடு செய்துவிட்டபடியால் காலக்கிரமத்தில் முன்னைவிட ஜாஸ்தி காலம் உலகத்தை மறந்து அந்தர்முகமாக இருக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். அவர் அவ்விதம் அந்தர் முகமாயிருக்கும் காலத்தில் அவருடைய முககமலத்திலிருந்து வீசின அபாரமான வர்ச்சஸ்ஸை தர்சனம்செய்யும் பாக்கியம் கிடைக்காதவர் சிலரேயாவர். பஹிர்முகமாயிருக்கும் ஸமயத்திலும் பேசுவதை மிகவும் குறைத்துக்கொண்டார். சில ஸமயம் ஸம்ஜ்ஞை, மந்தஹாஸம், இத்துடனேயே நிறுத்திவிடுவார். இதுவே பரம புருஷார்த்த ஸாதனமாகிப் பிரயோஜனத்தையடைந்த சிஷ்யர்களும் உண்டு. இவருடைய ஞானம் தேசத்தினாலாவது காலத்தினாலாவது வரையறுக்கப்பட்டதில்லையென்பதை நெருங்கிப்பழகினவர்கள் நன்கு அனுபவித்திருக்கிறார்கள்.

இவ்விதமிருந்து வருகையில் சில பக்தர்களின் வேண்டுதலின்பேரில் 1938ல் பங்களூருக்கு விஜயம் செய்தார்கள். அந்த ஸமயம் சங்கரமடத்திற்கு முன்பக்கம் ஏற்கனவே பூர்வாசார்யரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சங்கரபகவத்பாதருடைய ஆலயத்திற்கு எதிராக ஸ்ரீசாரதாம்பாளுக்கும் ஓராலயம் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். பிறகு அங்கிருந்து கோயமுத்தூர் மார்க்கமாய்க் காலடிசென்று அங்கே பத்துமாஸம்

வரை தாமஸித்தார்கள். அப்பொழுது அவர் அங்கே தங்கியிருக்கும்வரை எல்லா சௌகர்யங்களையும் திருவனந்தபுரம் ஸம்ஸ்தானத்திலிருந்தே செய்து கொடுத்தார்கள். இவ்விதமாக மறுபடியும் தக்ஷிண தேசத்திலுள்ள சிஷ்யர்களுக்கு ஆசார்ய ஸேவை செய்து கிருதார்த்தர்களாவதற்கு இடம் கிடைத்தது. ஏராளமாக நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் ஜனங்கள் தர்சனத்திற்கு வந்தார்கள். அவ்விதம் கொஞ்சகாலம் தங்கிவிட்டு 1940 ஆரம்பத்தில் சிருங்கேரிக்கு திரும்பி விட்டார்கள். அங்கே சிஷ்ய ஸ்வாமிகளும் இவருடைய வரவை வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

சிருங்கேரிக்குத் திரும்பிவந்ததுமுதல் முன்னைவிட ஜாஸ்திகாலம் அந்தர்முகமாகவே இருக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இவருடைய தர்ஸனம் கிடைப்பதே மிகவும் துர்லபமாகிவிட்டது. மௌனவியாக்யானத்தின் மூலமாகவே ஆலமரத்தடியில் பகவான் உபதேசம் செய்துவருகிறாரென்ற நியாயப்படி இவரும் மௌனமாயிருந்தபோதிலும் தன்னுடைய ஆத்ம நிஷ்டையின் வைபவத்தினால் தன்னை நம்பியுள்ள ஸகல ஜனங்களுக்கும் க்ஷேமத்தையளித்து வந்தார். சில புண்ணியசாலிகளுக்கு இவரை இந்த உன்னதமான அந்தர்முக நிலையிலும் நேரில் தர்சித்து அனுக்ரஹம்பெறும் பாக்கியம் கிடைத்திருக்கிறது. சிருங்கேரிக்கே போகமல் இவருடைய திவ்ய மூர்த்தியையும் மந்தஹாஸத்தையும் சில ஸமயங்களில் அருளியிருந்த வார்த்தைகளையும் தங்கள் இடத்தில் இருந்துகொண்டே அனுஸந்தானம் செய்து பலர் கிருதார்த்தர்களாயிருக்கிறார்கள் என்பதும் அனுபவஸித்தம். இவரிடம் பழகினவர் யாவரும் இவரை ஸாமான்ய மனுஷ்யராகக் கருதாமல் அவதார புருஷரென்றே பாவித்துவந்தார்கள். இவர் யாத்திரை

செய்த ஸமயங்களிலும் சிருங்கேரியில் இருக்கும் ஸமயம் பஹிர்முகமாயிருக்கும்போதும் அந்தர்முகமாயிருக்கும்போதும் அவருடைய மந்திரசக்தி, யோகஸித்தி, கருணை முதலிய பெருமைகளை நன்கு அனுபவித்தவர்கள் பலர். அந்த அனுபவங்களில் சிலவற்றைத் தொகுத்து ''குருராஜ வைபவம்'' என்ற சிறிய நூலில் பிரசுரம் செய்யபபட்டிருப்பதால், அவைகளை இதில் காட்டவில்லை.

இவ்வாசார்யர் அவதரித்து அறுபது வருஷங்களானதும் அதை விசேஷமாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்று சில பக்தர்கள் உத்தேசித்ததற்கு இவர் கொஞ்சமேனும் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் உத்தேசித்த அதிருத்ர யாகம், ஸஹஸ்ரசண்டி ஹோமம் முதலிய ஸத்கர்மாக்களை லோக க்ஷேமத்தை உத்தேசித்து நடத்துவது நியாயம்தான் என்று இவர் அங்கீகரித்ததால் இவருக்கு 60வயது பூர்த்தியாய்க் கொஞ்சநாட்களுக்குப் பின் 1953 ஏப்ரல் மாஸத்தில் அதி கோலாஹலமாக ஆசார்யருடைய அனுக்ரஹத்தை கொண்டு நடத்தப்பட்டது. அப்பொழுது பரதகண்டத்திலுள்ள எல்லா பிரதேசங்களிலிருந்தும் ஏராளமான ஜனங்கள் இவ்வைபவத்தில்கலந்துகொண்டு கிருதார்த்தர்களாக வேண்டுமென்று வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆசார்யரின் தர்சனமும் கிடைக்குமென்று வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இவர் உத்ஸவ விபரங்களை மாத்திரம் கேட்டுத்தெரிந்து கொண்டாரே தவிர தான் வெளியில் வராமல் அந்தர்முகமாகவே இருந்துகொண்டு விட்டார். சிஷ்ய ஸ்வாமிகளையே எல்லாக் கார்யங்களையும் கவனித்து நடத்தும்படி அனுக்ரஹித்தார்கள். யாகாதி கர்மா யாவும் பகவானுக்குத் திருப்திகரமாகவேயிருக்குமென்றும் அதற்கு அறிகுறியாக மழை பெய்யுமென்றும் ஆசிர்

வதித்தார்கள். அப்படியே பூர்ணாஹுதி ஸமயத்தில் கொஞ்சங்கூட எதிர்பாராத நிலையில் எங்கிருந்தோ மேகங்கள் கூடிக்கொண்டு துந்தபி வாத்யம்போல் இடிஇடித்துக்கொண்டு பெருமழை பெய்ய ஆரம்பித்து விட்டது. அந்த ஸமயத்தில் நடந்த ஸம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆசார்யருடைய வைபவம் நன்கு தெரிந்தது.

இவ்வுத்ஸவம் நடந்து கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பின் ஆசார்யர் வெளியில்வந்து முன்போல் சிஷ்யர்களுக்குத் தர்சனம் கொடுத்து அனுக்ரஹிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஸ்ரீமடம் நித்ய பூஜாதிகளையும் முன் போலவே நடத்தி வந்தார். இந்த ஸமயத்தில்தான் நம் பரதகண்டத்திற்கு அத்யக்ஷராயிருக்கும் ஸ்ரீ ராஜேந்திர பிரஸாத் என்ற பிரபு சிருங்கேரிக்கு வந்து ஆசார்யரைத் தர்சித்து அவருடன் கொஞ்சநேரம் ஸம்ஸ்கிருதத்திலேயே ஸம்பாஷணை செய்துவிட்டு ஆசார்யரின் பரமானுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரமானார். இதன் பிறகு சில நாட்கள் சென்றபின் இம் மஹான் தனக்கு இந்த ஜன்மத்தில் அனுபவிக்க வேண்டிய பிராரப்த கர்மாவையும் அனுபவித்துவிட்டபடியால் இனி கர்மசேஷம் ஒன்றுமேயில்லையென்ற தீர்மானத்துடன் இச் சரீரத்தை தியாகம் செய்துவிட்டுக் கைவல்யம் அடைந்துவிட வேண்டுமென்ற உத்தேசத்துடன் 1954 செப்டெம்பர் 26ம்தேதி ஜய வருஷம் பாத்திரபத அமாவாஸ்யை, அதிகாலையில் எழுந்து துங்கா நதி சென்று ஸ்நானம் செய்து விசேஷ ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு அப்படியே சரீரத்தைப் பிரவாஹத்தில் மிதக்கவிட்டு விட்டார்கள். பக்கத்திலிருந்தவர்கள் இதைக்கண்டு பிரமித்து சரீரத்தைக் கரைக்குக் கொண்டுவந்து உயிர்மூட்டப் பல விதப் பிரயத்தினங்கள் செய்துபார்த்தார்கள். சரீரத்திற்குள் ஒரு துளி ஜலங்கூடப் போகாமலிருந்தபடி

யால் ஜலத்தில் மூழ்கிப் பிராணன் போய்விட்ட தென்று நினைப்பதற்கு இடமேயில்லை. இவ்விதம் ஸ்வாதீனமாய் யோகிகள் ஜல ஸமாதியடையலாமென்ற விஷயம் ஸாமான்ய ஜனங்களுக்குத் தெரியாததினால் இவருடைய ஸித்தியின ரீதியைக்கண்டு ஆச்சரியப் படாதவர் இல்லை. இவர் உயிருடன் இருக்கும்போது இவருடைய நிலையை எப்படி தீர்மானிக்க முடியவில்லையோ அப்படியே இவருடைய மறைவுதலும் யாருக்கும் பிடிபடவில்லை. ஸ்ரீசாரதாம்பாளுக்கு நவராத்திரி உத்ஸவத்தை முன்னிட்டு அபிஷேகம் செய்விப்பது இந்த அமாவாஸ்யையில்தான். அதே தினத்தில் இவருக்கும் அபிஷேகம் செய்து ஸமாதியேற்படுத்தும்படி ஏற்பட்டதே ஸ்ரீ சாரதாம்பாளுக்கும் இவ்வாசார்யருக்கும் ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லையென்பதை ஜனங்களுக்குப் போதிக்கிறது. பின்னால் தொடர்ந்து மஹாபூஜை ஆராதனைகள் கிரமப்படி விமர்சையாக நடந்தன. இவருடைய அஸாதாரணமான குருபக்திக்குத் தகுந்தபடி இவருக்கு அதிஷ்டானம் அவர் குருநாதரான பரமாசார்யார் ஸ்ரீஸச்சிதாநந்த சிவ அபிநவ நரம்ஸிஹ பாரதீ ஸ்வாமிகளின் அதிஷ்டானத்திற்கு ஸமீபத்திலேயே இடது பக்கத்தில் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது அவர் பரிச்சின்னமான உடலைவிட்டு அகண்டமான பகவத் ஸ்வரூபத்துடன் ஒன்று கலந்து உலகத்திற்கு க்ஷேமத்தையளித்து வருகிறார்கள்.

ஏற்கனவே 1931ல் இவருடைய சிஷ்யராகயேற்பட்ட ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த ஸ்வாமிகள் கிரமப்படி சிருங்கேரி வியாக்யான ஸிம்ஹாஸனத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதியாக விளங்கிவருகிறார்கள்.

ஸ்ரீ அபிநவ வித்யா தீர்த்த ஸ்வாமிகள்

அத்யாயம் 10

ஸ்ரீ அபிநவ வித்யா தீர்த்த ஸ்வாமிகள்.

ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதீஸ்வாமிகளவர்களிடம் 1931 லேயே ஸன்யாஸம் பெற்று இப்பொழுது இப்பீடத்தில் 35வது ஆசார்யராக ஜகத்குரு ஸ்தானம் வஹித்து வருகிற ஸ்ரீ அபிநவ வித்யா தீர்த்த ஸ்வாமிகளவர்கள் பங்களூர் கைம்பு ராமசாஸ்திரிகளின் ஜ்யேஷ்ட புத்திரர். பூர்வாசிரமத்தில் ஸ்ரீநிவாஸன் என்ற பெயருடைய இப்பாலகர் அதிபால்யத்தில் பங்களூரில் கொஞ்சம் வித்யாப்யாஸம் செய்தார். இவருக்கு உபநயனமே சிருங்கேரியில் ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் ஸந்நிதியிலேயே நடந்ததென்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அம்பாளின் பிரேரணையின்பேரில் சாஸ்திராப்யாஸத்திற்கு அனுகூலமாயிருக்கும் பொருட்டு பூர்வாசார்யார் இவரை சிருங்கேரிக்கே வரவழைத்துக் கொண்டார். இவருடைய 14வது வயதில் கிரமப்படி ஸன்யாஸம் கொடுத்து சிஷ்யராக ஏற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீமடம் வித்வான் ஸ்ரீராமசந்திர சாஸ்திரிகள் மூலமாக தர்க்க வேதாந்தாதி சாஸ்திரங்களில் பாண்டித்யம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததுடன் இவருடைய வித்யாப்யாஸத்தில் தானும் விசேஷமான அக்கரை எடுத்துக்கொண்டும் சில ஸமயங்களில் தானே நேரில் பாடம் சொல்லியும் அநுக்ரஹித்து வந்தார். அவர் ஸ்ரீமடம் லௌகிக நிர்வாஹத்தில் ஈடுபடாமலேயிருந்துவிட்டபடியால் அந்தப் பொறுப்பையும் அநேகமாய் இவரே ஏற்கும்படி ஏற்பட்டு விட்டது. அநேகமாய் ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவராதி தேவதைகளின் நித்திய பூஜைகளையும் இவரே செய்யும்படியிருந்தது. இவ்விதமாக இப்பீடாதிபத்யத்தை வஹிப்பதற்கு வேண்டிய ஸகல யோக்கியதைகளையும் வெகு சீக்கிரமாகவே ஸம்பாதித்துக்கொண்டுவிட்டார்.

இவருக்குத் தன் குருநாதரிடமுள்ள விசேஷ பக்தியினுல் பரமாசார்யாருக்கு நரஸிம்ஹ வனத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் விசாலமான ஆலயத்திற்கும் அமிருத சிலேயில் வைத்திருக்கும் மூர்த்திக்கும் ஸமானமாக குருநாதருக்கும் ஏற்பாடு செய்துவிட வேண்டுமென்ற ஸங்கல்பம் ஏற்பட்டு அவ்விதமே அழகாக விஸ்தாரமாக பரமாசார்யாரின் அதிஷ்டானத்தையொட்டியே கல்லில் அதிஷ்டானம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரிகளே சேகரித்து கட்டி வைக்கப்பட்டது. அத்துடன் ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் ஆலயத்தின் முன்புறத்தில் கோபுரம் இல்லாமலிருந்து வருவதைக்கண்டு அதையும் கட்டி முடிக்கவேண்டுமென்றும், அவ்வாலயத்தில் சிலவிடங்களில் பழுது பார்த்துப் புதுபிக்க வேண்டுமென்றும், ஸங்கல்பம் தோன்றி அத்திருப்பணிகளும் வெகு விமர்சையாக நடைபெற்றது.

குருநாதர் ஸித்தியடைந்து ஒரு வருஷ காலமானவுடன் அவருடைய ஆராதனேயை இவர் மிகச்சிறப்பாக நடத்தி, கொஞ்சகாலம் கழிந்தபின், 1956 ஆரம்பத்தில் சிஷ்யர்களின் பிரார்த்தனேயின்பேரில் சிருங்கேரியை விட்டு யாத்திரையாகப் புறப்பட்டார்கள். அங்கிருந்து மேற்கு திசையாக கலாஸா, கொல்லூர், தர்மஸ்தலம். மங்களூர், கோழிக்கோடு முதலான இடங்களுக்கு விஜயம் செய்து அங்குள்ள சிஷ்யர்களுக்கு அநுக்ரஹம் செய்தார்கள். இதற்கு முன்னுள்ள இரண்டு ஆசார்யர்களும் அந்தப் பிரதேசங்களில் யாத்திரை செய்திருப்பதில்லேயாதலால், அந்த சிஷ்யர்கள் விசேஷமான ஊக்கத்துடனும் பக்தியுடனும் இவருக்கு ஸத்காரம் செய்து தன்யரானுர்கள். அப்படியே தென்திசை நோக்கி குருவாயூர், திருச்சூர், முதலான க்ஷேத்திரங்களுக்குப் போய்விட்டுக் காலடி

க்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்தார். அங்கு விசேஷமாக நடந்த வரவேற்பை ஏற்று அவ்வருஷத்திய வியாஸ பூஜா மஹோத்ஸவத்தை அதிவிமர்சையாக நடத்தி சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம் செய்து அங்கேயே இருந்து வந்து கணபதி ஸபை நவராத்திரி முதலான வைபவங்களையும் நடத்தினர். சாதுர்மாஸ்ய ஸமயத்தில் திருவனந்தபுரம் மஹாராஜரான சித்திரைத் திருநாள் பாலராமவர்மா அவர்கள் காலடிக்கு வந்து ஆசார்யாரை தர்சித்து சாதுர்மாஸ்ய செலவுக்காகவும் சிருங்கேரி குருநாதரின் அதிஷ்டான நிர்மாணச் செலவுக்காகவும் ரூ. 16000 காணிக்கையாக ஸமர்ப்பித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அவருடைய ஸாத்விக ஸ்வபாவம் முதலிய மேலான குணங்களைக்கண்டு ஆசார்யர் மிகவும் ஸந்தோஷித்து அனுக்ரஹம் செய்தார். காலடியில் மூன்று மாஸ காலம் ஆசார்யர் தங்கியிருக்கும் ஸமயம் தக்ஷிண தேசத்திலிருந்து ஏராளமான சிஷ்யர்கள் வந்து தர்சனம் செய்து கிருதார்த்தர்களானர்கள். அங்கிருந்து கொச்சி மஹாராஜாவின் வேண்டுகோளின் பிரகாரம் அவருடைய அரண்மனைக்கு விஜயம்செய்து அவரால் விசேஷமாக ஸத்காரம் செய்யப்பட்டார். அவருக்கு தர்க்க சாஸ்திரத்திலுள்ள பாண்டியத்தைக் கொண்டாடி அவருக்கு "அபிநவ தர்க்க வாகீசர்" என்ற பிருதையளித்து அனுக்ரஹித்தார்கள்.

பிறகு ஆல்வாய், பரூர், கொச்சி, கோட்டயம், ஆலப்புழை, கொல்லம், ஜனர்த்தனம் வழியாக திருவனந்தபுரம் விஜயம் செய்தார்கள். அங்கு மஹாராஜராலும் கவர்னர் B. ராமகிருஷ்ணராவினலும் ஸகல மரியாதைகளுடனும் வரவேற்கப்பட்டு ஸ்ரீபத்மநாபரை தர்சித்துவிட்டு கன்யாகுமாரி போய் அங்கே அம்பிகையை ஆராதித்தார். பிறகு நாகர்

கோவில், களக்காடு வழியாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஸஞ்சாரம் செய்தார். அங்குள்ள சேரன் மஹாதேவி, கல்லிடைக்குறிச்சி, கடயம் முதலான கிராமங்களில் விசேஷமாக ஸத்கரிக்கப்பட்டு திருநெல்வேலிக்கு வந்து ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தீ மஹோத்ஸவத்தை நடத்தினார். அங்கிருந்து திருச்செந்தூர், தூத்துக்குடி முதலான இடங்களுக்கு விஜயம் செய்து விட்டு குற்ருலம் வந்து 1957ம் வருஷத்திய வியாஸ பூஜை சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பாதிகளை நடத்தினார். அங்குள்ள மௌனஸ்வாமிகள் மடத்திலுள்ள ஸித்தேசுவரி பீடாதிபதி ஸ்ரீத்ரிவிக்ரம ராமாநந்த பாரதீஸ்வாமிகள் அடிக்கடி வந்து ஆசார்யரை தர்சித்தார் பிறகு அவ்வருஷ நவராத்திரி உத்ஸவத்தை செங்கேட்டையில் நடத்திவிட்டு கடயநல்லூர், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர். ராஜபாளையம், வர்த்தராயிருப்பு, முதலான ஊர்களிலுள்ள சிஷ்யர்களை அனுக்ரஹித்து விட்டு ராமநாதபுரம் வழியாக ராமேசுவரம் போய் ராமநாதரை தர்சித்துக்கொண்டு ஸேது யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு சிவகெங்கை, தேவகோட்டை, கோவிலூர், குன்னக்குடி, முதலிய கிராமங்களடங்கிய செட்டி நாட்டில் விஜயம் செய்து அங்குள்ள நாட்டுக் கோட்டை செட்டியார்களுடையவும் மற்றும் பக்தர்களுடையவும் விசேஷ ஸத்காரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு அப்படியே ஆவுடையார்கோவில் புதுக் கோட்டை மேலூர் முதலிய இடங்களுக்குப்போய் விட்டு மதுரை வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கேயும் விசேஷமாக பக்தர்களால் வரவேற்கப்பட்டு அங்கே சில நாள் தாமஸித்தார்கள். வழக்கம்போல் மீனாக்ஷியம்மன் ஸுந்தரேசுவரரை தர்சித்துவிட்டு அவ்வருஷத்திய சங்கர ஜயந்தி உத்ஸவத்தை மதுரையிலேயே வெகு விமர்சையாக நடத்தினார்.

பிறகு சோழவந்தான், திண்டுக்கல், பழனி மார்க்கமாய் 1958 வியாஸ பூஜைக்காக காலடி க்ஷேத்திரத்திற்கே விஜயம்செய்து அங்கு சாதுர்மாஸ்யத்திற்காக தங்கினார்கள். அங்கே நடந்த கணபதி ஸதஸ்ஸில் மஹாவித்வானுன கொச்சி மஹாராஜா அபிநவ தர்க்க வாகீச ஸ்ரீராமவர்மா பரீக்ஷித் கலந்துகொண்டது விசேஷ சோபையை அளித்தது. பிறகு கொல்லங்கோடு, பாலக்காடு வழியாக கோயமுத்தூர் போய் அங்கு நவராத்திரி மஹோத்ஸவத்தை அங்குள்ள பின்னி ஸுப்பராவ் முதலான சிஷ்யர்களின் உத்ஸாஹத்திலும் ஊக்கத்திலும் அதிகோலாஹலமாக நடத்தினர். பிறகு அங்கிருந்து உதகமண்டலம்போய் மைஸூர் மஹாராஜா ஜயசாமராஜ உடையாரையும், C P. ராமஸ்வாமி அய்யரையும் விசேஷமாக அனுக்ரஹித்துவிட்டு மேட்டுப்பாளையம், ஸத்யமங்கலம், கோபிசெட்டிப்பாளையம், ஈரோடு வழியாக கரூர் வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கிருந்து கிருஷ்ணராஜபுரம், மஹாதானபுரம், மணத்தட்டை, நங்கவரம் முதலிய கிராமங்களுக்கு விஜயம்செய்து திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வந்து ஸ்ரீசங்கர ஜயந்தீ மஹோத்ஸவத்தை அதி விமர்சையாக நடத்திவிட்டு பிக்ஷாண்டார் கோவிலில் சில நாள் தங்கினர்கள். பிறகு திருவையாறு, மன்னார்குடி, நாகப்பட்டணம், மாயவரம், சிதம்பரம், நெய்வேலி, கும்பகோணம், தஞ்சாவூர், முதலான ஊர்களுக்கு விஜயம் செய்துவிட்டு ஸ்ரீரெங்கம், அய்யம்பாளையும், ஸ்ரீநிவாஸநல்லூர், காட்டுப்புத்தூர், மார்க்கமாக அகண்ட காவேரி வடகரையிலுள்ள அயலூர் என்கிற ஸ்ரீராமஸமுத்திரம் கிராமத்தில் இந்த 1959 வியாஸ பூஜையை நடத்தி சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம் செய்து அங்கே வாஸம் செய்துகொண்டு தன்னை ஆசிரயிக்கும் சிஷ்யர்களுக்கு பரமானுக்ரஹம் செய்துகொண்டு ஆனந்த பரிதர்களாக இருந்து

வந்தார்கள். அங்கிருந்து விசுவரூப யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு காட்டுப்புத்தூருக்கு விஜயம் செய்து அங்கிருந்து தொட்டியம், மோஹனூர் முதலான கிராமங்களுக்குப் போய்விட்டு சேலத்திற்கு விஜயம் செய்து அங்கு தன் குருநாதரின் ஆராதனையையும் நவராத்திரி மஹோத்ஸவத்தையும் அதிவிமர்சையாக நடத்தினர்கள்.

அத்யாயம் 11

ஸ்ரீ ஜகத்குரு அவர்களின் விஜய யாத்திரை

ஸ்ரீ தக்ஷிணம்னய சிருங்ககிரி ஸ்ரீசாரதா பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் தம் விஜய யாத்திரையில் 1959ம் ஷு ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தீ மஹோத்ஸவத்தை திருச்சியில் மிக விமரிசையாக நடத்தினர்கள். பண்டித ஸபையில் வாக்யார்த்த விசாரமும், உபந்யாஸங்களும் நடைபெற்றதுடன் 91 சிறுவர்களுக்கு தர்ம உபநயனம் நடத்திவைக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து புறப்பட்டு தஞ்சாவூர், தென்ஞற்காடு ஜில்லாக்களிலுள்ள முக்கியமான எல்லா க்ஷேத்திரங்களுக்கும் விஜயம் செய்து தர்சனம் செய்ததுடன் காவேரி ஸங்கமத்திலும் ஸ்நானம் செய்தார்கள். ஸ்ரீலஸ்ரீ தருமபுரம் ஆதீனகர்த்தா ஸ்ரீஸுப்ரமண்யதேசிக ஞானசம்பந்த குருஸந்நிதானம் அவர்களும், திருவாரூர் தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் மடத்தாரும், திருக்களர், சிக்கல், எரும்பூர் முதலிய இடங்களிலுள்ள அத்வைத மடத்தாரும் மஹாஸ்வாமிகளைச் சிறந்தமுறையில் வரவேற்று உபசரித்தார்கள். பல இடங்களில் தங்கப் பல்லக்கு உத்ஸவமும் நடைபெற்றது.

"சங்கர கிருபா"

அகண்ட காவேரி தீரத்திலுள்ள அயலூர் என்ற ஸ்ரீ ராமஸமுத்திரத்தில் வியாஸபூஜை நடத்தி சாதுர் மாஸ்ய ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு இரண்டு மாதம் தங்கி அனுக்ரஹித்தார்கள். 20-7-59 வியாஸ பூஜை யன்று சிஷ்யர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்கி "அகில ப்ாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி" என்ற ஸபையையும் "ஸ்ரீ சங்கரக்ருபா" என்ற மாதப் பத்திரிகையையும் துவக்கிவைத்து அனுக்ரஹித்தார்கள். ஷை ஸபையின் முதலாவது கூட்டம் ஸ்ரீ A. V. வெங்கடசுப்பன் (Dy. Secretary, Home Ministry, New Delhi) அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஸ்ரீ சங்கரகிருப்பாவின் முதல் இதழ் ஸ்ரீ ஜகத்குரு திவ்யசரணாரவிந்தங்களில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. முத்ராதிகாரி களின் ஸம்மேளனமும் நடந்தது. இந்த சங்கரகிருபா பத்திரிகை அதுமுதல் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியுற்று இப்பொழுது 7-வது ஆண்டு நடைபெறுகிறது. ஷை ஸமிதியும் பாரதம் முழுவதும் பலஇடங்களில் அடிக்கடி ஸம்மேளனங்களை நடத்தி ஆசாரம், பக்தி, ஞானம் முதலியவற்றைப் பிரசாரம் செய்து வருகிறது. இவ் வருஷத்திய கணபதி வாக்யார்த்த ஸபை அயலூரில் நடைபெற்றது. கொல்லங்கோடு ராஜா மூன்று மாத வயதுள்ள யானைக்குட்டி ஒன்றை ஸ்ரீ மடத்திற்கு ஸமர்ப்பணம் செய்தார்.

கோவை சங்கர மடம்

அயலூரிலிருந்து விசுவரூபயாத்திரையாக புறப் பட்டு காட்டுப்புத்தூர், நாகய்நல்லூர், சிலப்பிள்ளையார் புத்தூர், தொட்டியம், மோஹனூர் முதலிய கிராமங் களில் தங்கி சேலம் விஜயம் செய்தார்கள். அங்கு தமது குருநாதரின் ஆராதனம், நவராத்ரி மஹோத்-

ஸவம், வர்த்தந்தி மஹோத்ஸவம் இவை சிறப்பாக நடைபெற்றன. சிருங்கேரி மடவழக்கப்படி அன்னக் கொடி கட்டி ஸந்தர்ப்பணம் நடைபெற்றது. சேலத்திலுள்ள சங்கரமடத்தைப் புதிதாக நன்ருகக் கட்டும்படி ஆக்ஞையிட்டு அனுக்ரஹித்தார்கள். சேலத்திலிருந்து பெத்தநாயக்கன் பாளையம், ஏத்தாப்பூர், அபிநவம், துறையூர், முசிரி, ஆத்தூர்,திருக்கோவிலூர், கூடலூர், விழுப்புரம், உளுந்தூர்பேட்டை, ராசிபுரம், பவானி முதலிய இடங்களுக்குச்சென்று டிஸம்பர் 3உ கோயம்புத்தூருக்கு விஜயம் செய்தார்கள். 1958ல் ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் இங்கு விஜயம்செய்து நவராத்ரி மஹோத்ஸவம் நடத்தியபொழுது இங்கேப்ராசீனமாக உள்ள சிருங்கேரி சங்கர மடக் கட்டடத்தை பெரியதாகவும், விஸ்தாரமாகவும், கட்டவேண்டுமென்ற சிஷ்யர்களின் கோரிக்கையை அங்கீகரித்து அனுக்ரஹித்தார்கள். பொதுமக்களின் பணஉதவியைக் கொண்டு வெகுசீக்கிரத்திலேயே சுமார் $1\frac{1}{2}$ லக்ஷம் ரூபாய் செலவில் மிக அழகாகக் கட்டிவிட்டார்கள். இப்பொழுது ஸ்ரீஆசார்யாள் ஸந்நிதியில் புதிய ஸ்ரீமடக் கட்டடத்தில் 4—12—59 அன்று கிருஹப்பிரவேசம் நடைபெற்றது. அன்று இந்நூலின் முதற்பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது.

கோயம்புத்தூரிலிருந்து கரூருக்கு விஜயம் செய்து அங்கும் தமது ஆக்ஞையின்பேரில் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ சங்கர மடத்தில் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேசுவரியை பிரதிஷ்டை செய்வித்து அனுக்ரஹித்தார்கள். சேலத்தில் ஸ்ரீ U. வெங்கட்டராவ் குடும்பத்தாரால் ஸ்ரீ மடத்திற்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ சங்கராலயத்தையும் அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு இங்கும் பெரியதாக ஸ்ரீமடம் கட்டும்படி பொதுமக்களுக்கு ஆக்ஞை செய்தார்கள்,

ஸ்ரீ சங்கர மடம், கோயம்புத்தூர்.

தர்மபுரியில் மைசூர் ஸம்ஸ்தானம் சட்டமந்திரி கனம் சுப்ரமண்யம் அவர்கள் வந்து தர்சனம் செய்தார்கள். ஹோஸூருக்கு விஜயம் செய்து கித்தணுஹல்லா நாகேசுவர தேவஸ்தானத்திற்குச் சென்ருர்கள். அங்கு மைசூர் மந்திரிகள், உயர்தர அதிகாரிகள் பங்களூர் பிரமுகர்கள் பலர் வந்து தர்சனம் செய்தார்கள். பிறகு கிருஷ்ணகிரி, திருப்பத்தூர், வேலூர், திண்டிவனம், புதுச்சேரி, திருவண்ணுமலே, ஆரணி, ராணிப்பேட்டை, சித்தூர் முதலிய இடங்களுக்கும், மைசூர் ராஜ்யத்திலுள்ள கோலார், நந்திபர்வதம் முதலிய இடங்களுக்கும் விஜயம் செய்தார்கள்.

கோலார் ஜில்லாவிலும், சித்தூர் ஜில்லாவிலும், அனந்தப்பூர் ஜில்லாவிலும், பல ஊர்களுக்கு விஜயம் செய்து பல்லாரிஜில்லாவில் ஹம்பியிலுள்ள சிருங்கேரி மடத்தின் கிளே மடமான விரூபாக்ஷி மடாதிபதிகளின் அழைப்பிற்கிணங்க அங்கு விஜயம்செய்து சிவராத்திரி மஹோத்ஸவத்தை நடத்திஞர்கள். ஸ்ரீ விரூபாக்ஷி மடாதிபதிகள் பாதபூஜை செய்தார்கள். பிறகு ஹோஸப்பேட்டை, சாண்டூர், பல்லாரி, கர்நூல்ஜில்லா விலுள்ள சில ஊர்களுக்கும் விஜயம் செய்தார்கள். சாண்டூர் மன்னர் அரண்மனேயில் பாதபூஜை பிக்ஷை நடைபெற்றது. ஸ்ரீசைலம், நந்தியால், ரெய்ச்சூர் வழியாக ஹைதராபாத்துக்கு விஜயம் செய்தார்கள். ஆந்திரபிரதேச கவர்னர் கனம் ஸ்ரீ பீமஸேனசச்சார் அவர்களும் மந்திரிகளும் வந்து தர்சனம் செய்தார்கள். ஹைதராபாத் ராஜ்யத்தில் பரம்பரையாய் ஏற்பட்ட வழக்கப்படி சர்க்கார் வகையில் பொன்னுடையும், காணிக்கையும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஹைதராபாத் சங்கர மடம்

நல்லகுண்டா யுனிவர்ஸிடி ரோட்டில் ஸ்ரீ ராஜா வெங்கட்ராவ் லிம்பேகர் அவர்களால்

சுமார் 2 லக்ஷம் ரூபாய் செலவில் புதிதாகக்கட்டப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ சங்கர மடத்தில் 28—4—60 அன்று ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ சாரதா, ஸ்ரீ சங்கரமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டா கும்பாபிஷேகம் மிகவிமரிசையாக நடந்தது. அங்கேயே சங்கரஜெயந்தி மஹோத்ஸமுவம் நடந்தது. கேரள கவர்னர் கனம் B. ராமகிருஷ்ணராவ் அவர்கள் வந்து தர்சனம் செய்தார்கள். வித்வான்களுக்கு பிருதங்கள், சால்வை, ஸம்பாவனைகள் அளித்ததுடன் 45 சிறுவர்களுக்கு ஆச்சார்ய ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ மடம் செலவில் உபநயனம் நடத்தி வைக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் இருப்பிடத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட "ஸ்ரீ சங்கரரின் திவ்யஸந்தேசம்" என்ற அருள்மொழி அன்று வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டது.

மே 25 உ ஹைதராபாத்திலிருந்து புறப்பட்டு யாதகிரிக்கும் வாரங்கல் ஜில்லாவிலும், கம்மாமேட் ஜில்லாவிலும், சஞ்சாரம் செய்து பத்ராசலத்தில் ஸ்ரீ ராமரை தரிசித்துக்கொண்டு மேலக்கோதாவரி ஜில்லாவில் பல ஊர்களுக்கும், ராஜமஹேந்திரம், விஜயவாடாவுக்கும் சென்று ஜூலை 7 உ சென்னைக்கு விஜயம் செய்தார்கள்.

சென்னை விஜயம்

சுமார் 90 வருஷங்களாக சிருங்கேரி ஜகத்குருக்கள் சென்னைக்கு விஜயம் செய்யாததால் இப்போது நம் ஸந்நிதானம் விஜயம் செய்வதறிந்து லக்ஷக்கணக்கான மக்கள் கூடி விட்டனர். ஜனங்களின் பக்திக்கும் ஸந்தோஷத்திற்கும் உத்ஸாஹத்திற்கும் அளவே இல்லை. பெத்துநாயக்கன் பேட்டையில் கிருஷ்ணப்பநாயக்கன் அக்ரஹாரத்திலுள்ள ப்ராசீனமான சிருங்கேரிமடத்தில் சிறிது நேரம் தங்கிவிட்டு தியாகராயநகரிலுள்ள சிவ விஷ்ணு தேவலாயத்திற்கு வந்ததும் வரவேற்பு நடந்தது. தங்கப் பல்லக்கு உத்ஸவமும் நடந்தது,

ஸ்ரீ S. அனந்தராமகிருஷ்ணன் தம்பதிகள் பாத தூளி பூஜை செய்தார்கள். 8 ௳ வியாஸ பூஜையை போக்ரோட்டிலுள்ள காமாக்ஷி கல்யாண நிலையத்தில் நடத்தினார்கள். சென்னைநகர மக்களின் சார்பாக Dr. C. P. ராஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள் ஸஹஸ்ரநாம பாத பூஜையும் பிக்ஷாவந்தனமும் செய்தார்கள்.

ராஷ்ட்ரபதி வருகை

சென்னைக்கு விஜயம் செய்த ராஷ்டிரபதி ஸ்ரீ ராஜேந்திர பிரஸாத் அவர்கள் சிருங்கேரி மஹா ஸந்நிதானம் தங்கியிருக்கும் இடம் வந்து ஆசார்யாளை தர்சனம் செய்து தனியாக ஸம்பாஷணம் செய்து பாதபூஜை நடத்தி ஆசிபெற்றார். ஸ்ரீ மஹாஸ்வாமிகள் அவர்களுக்குத் தாமே ஸ்ரீமுகம் வாசித்துக்கொடுத்து 'ராஷ்டிர ரத்னம்' என்ற விருதை அளித்து ஹம்ஸம் பொருந்திய ஸுவர்ண பதக்கத்தையும், தங்கசங்கலி யையும் அணிவித்தார்கள். மண்டபத்தில் ஸ்ரீ சக்ரார்ச் சனை நடப்பதையும் தர்சித்தனர். சென்னை கவர்னர் ஸ்ரீ விஷ்ணுராம் மேதி தம்பதிகள், மந்திரி கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் அவர்கள், ஸ்ரீ சிந்தாமணி தேஷ்முக் அவர்கள், ராஷ்டிரபதியின் மூத்தகுமாரர் ஸ்ரீமிருத்யுஞ் ஜயப்ரஸாத் அவர்கள், ஸ்ரீ K. M. முன்ஷி, நிதிமந்திரி ஸ்ரீ C. ஸுப்ரமணியம் தம்பதிகள், திருவாங்கூர் இளைய மஹாராஜா அவர்கள், முதலான பல பிரமுகர்களும் ஆச்சார்யாளை தர்சித்து ஆசி பெற்றார்கள். அமெரிக்க நாட்டுத் தூதர் ஸ்ரீ எல்ஸ்வொர்த் பங்கர், சென்னையில் தூதுவர்பதவியிலிருக்கும்டாக்டர்தாமஸ்W.ஸைமன்ஸ் அவர்களும் ஆசார்யாளைத் தர்சித்து பல விஷயங்கள் பற்றி ஸந்தேஹம் தெளிந்துகொண்டார்கள். ஜப்பான், நார்வே, ஹாலண்டு முதலான தேசங்களிலிருந்தும் பல அறிவாளிகள் வந்து ஸ்ரீமஹாஸ்வாமிகளை தர்சித் தார்கள். கணபதி ஸபையும் மிகவிரிவாக அங்கேயே

நடந்தது. பாரதத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் ப்ரஸித்தமான அநேகம் பண்டிதர்கள் வந்து வாக்யார்த்த விசாரம் நடந்தது. பிருதங்கள், ஸால்வைகள் ஸன்மானங்கள் அளிக்கப்பட்டன.

ஸெப்டம்பர் 5உ காமாக்ஷி கல்யாண நிலயத்திலிருந்து ராஜா அண்ணாமலைபுரத்திற்கு விஜயம் செய்து அங்கு ஸ்ரீ வைத்திய ஸுப்ரஹ்மண்யய்யர் கிருஹமான 'நவஸூஜா'வில் தங்கி தன் குருநாதாளின் ஆராதனையையும், நவராத்ரி மஹோத்ஸவத்தையும் நடத்தினர்கள். ஸ்ரீ வைத்யஸுப்ரமண்யய்யர் அவர்கள் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் மிக்க விரிவாகவும், சிறப்பாகவும் வேறெங்கும் காணமுடியாதவகையில் நடத்திவைத்தார். சிவகங்கா மடாதிபதி ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் சென்னை வந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை தர்சித்தார். ஆழ்வார்பேட்டையில் ஸ்ரீ K.R. ஸுந்தரம் அய்யர் அவர்கள் கிருஹத்தில் மஹாருத்ரம் முதலான வைபவங்களுடன் வர்த்தந்தி மஹோத்ஸவம் நடைபெற்றது. சென்னை நகரிலுள்ள பெண்மணிகள் பலர் சேர்ந்து 44 பவுன் காணிக்கையும் ஸ்ரீ சாரதாம்பாளுக்குத் தங்கக்கொடியும் திருமாங்கல்யமும் ஸமர்ப்பித்தார்கள். ஸ்ரீ V. ராமய்யா அவர்கள் எழுதிய ஸ்ரீலலிதாத்ரிசதியின் தமிழ்விரிவுரை ஸ்ரீசங்கர ஸேவா ஸமிதியாரால் பிரசுரிக்கப்பட்டு அன்று வெளியிடப்பட்டது.

திருப்பதி விஜயம்

சென்னையில் பெய்த பெருமழையின் காரணமாக வீடுவாசல் இழந்து தவிக்கும் ஏழைகள் சுமார் 5000 பேருக்கு மூன்று நாட்கள் ஸ்ரீமடம் செலவில் உணவளிக்கப்பட்டது. 29—11—60ல் தியாகராய நகரில் புதிதாக பிரதிஷ்டையான ஸ்ரீ சிவகாமி ஸமேத நடராஜமூர்த்தி கும்பாபிஷேகத்துக்கு விஜயம்செய்து

தம் அமிருத ஹஸ்தத்தால் பூஜைசெய்து அனுக்ரஹித்தார்கள். சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு திருத்தணிக்கும் திருப்பதிக்கும்சென்று திருமலையில் ஸ்ரீ வெங்கடாசலபதியையும் தர்சித்தார்கள். தேவஸ்தானத்தார் எல்லா மரியாதைகளையும் செய்வித்தார்கள். 108 தங்கக்காசுகள், கல்வைத்த உயர்ந்த முத்தினுல் கட்டப்பட்ட தங்க பதக்கம், பட்டுவஸ்திரம் இவற்றை ஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பித்தார்கள். சேஷ வஸ்திரம் முதலான பிரஸாதங்களை பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமிகள் வழங்கியதுடன் தேவஸ்தான கமிட்டியார் ஒரு ஸால்வையும் ரூ. 1116ம் காணிக்கையாக அளித்தார்கள். திருமலை தேவஸ்தான கமிட்டியார் ஆதரவிலும் ஸ்ரீவெங்கடேசுவர ஸர்வகலாசாலையின் ஆதரவிலும் நடந்த அகில இந்திய வித்வத் ஸபைக்கு ஆத்யக்ஷ்யம் வஹித்து மிகச் சிறப்பாக நடத்திஞர்கள். பிறகு காளஹஸ்தி, திருவள்ளூர் வழியாக சென்னை வந்து மைலாப்பூரில் ஸ்ரீ அனந்தராம கிருஷ்ணன் அவர்கள் கிருஹத்தில் டிஸம்பர் 17உ முதல் 24உ முடிய தங்கியிருந்தார்கள் பிறகு ஜார்ஜ்டவுனில் சில நாட்கள் இருந்து அனுக்ரஹித்தார்கள்.

அமெரிக்கா சிகாகோப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஸ்ரீ மில்டன் சிங்கர் அவர்கள் ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானத்தைப் பேட்டிகண்டு இந்திய சமயத்தைப்பற்றிப் பல விஷயங்கள் தெரிந்துகொண்டார்.

காஞ்சி விஜயம்

1961ஹு ஜனவரி 31உ காஞ்சிக்கு விஜயம்செய்து ஸ்ரீகாமாக்ஷி அம்பாள், ஏகாம்பரேசுவரர், வரதராஜப் பெருமாள் கோவில்களுக்குச் சென்று தர்சனம் செய்தார்கள். நகரிலும் தேவஸ்தானங்களிலும், வரவேற்புகளும் மரியாதைகளும் மிகச்சிறந்த முறையில் நடத்தப்பட்டன. இங்குள்ள ப்ராசீனமான சிருங்

கேரி சங்கரமடத்திற்கும் விஜயம் செய்தார்கள். திருக்கழுக்குன்றத்தில் தர்சித்துவிட்டு மறுபடியும் சென்னை வந்தார்கள்.

சென்னை தியாகராயநகரில் வெங்கடநாராயண ரோடில் புதிதாக மடத்துக்கு வாங்கப்பட்ட கட்டடத்திற்கு விஜயம்செய்து அங்கேயே சில நாள் தங்கி பூஜையும் நடத்தினார்கள். அது முதற்கொண்டு இந்த சிருங்கேரி சங்கர மடத்தில் நித்யம் பூஜைகளும், சங்கர ஜயந்தி முதலான உத்ஸவங்களும் அநேகம் ஸத்கார்யங்களும் உபந்யாஸங்களும் வேத–பாஷ்ய வகுப்புகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

திருவல்லிக்கேணிக்கு விஜயம் செய்து அங்கு சிவராத்ரி பூஜையை நடத்தினார்கள்.

சென்னை நகரத்தில் 8 மாத காலம் தங்கியிருந்தார்கள். பக்தர்களின் பிரார்த்தனைக்கு இணங்கி எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விஜயம் செய்தார்கள் பெரம்பூர் ரயில்பெட்டித் தொழிற்சாலை, அம்பத்தூர் சைக்கிள் தொழிற்சாலை, என்பீல்ட் தொழிற்சாலை, சுதேசமித்திரன் காரியாலயம் முதலான இடங்களுக்கும் விஜயம் செய்து அனுக்ரஹித்தார்கள். தர்மாதிகாரிகளையும் முத்ராதிகாரிகளையும் நியமனம் செய்தார்கள்.

ஆந்திரதேச ஸஞ்சாரம்

சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு ஆந்திரதேசத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்யும்பொழுது குண்டூரில் ஓர் சங்கர மடம் கட்ட அனுக்ரஹித்தார்கள். அவ் வருஷத்திய சங்கர ஜயந்தி மஹோத்ஸவத்தை விஜயவாடாவில் நடத்தினார்கள். பல பண்டிதர்களுக்கு பிருதங்கள், ஸம்பாவனை அளிக்கப்பட்டன. இங்குள்ள சங்கர

மடத்தை அதன் கமிட்டியார் ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானத்திடம் ஸமர்ப்பணம் செய்தார்கள். குண்டூரிலும் விரைவிலேயே பக்தர்கள் பெரிய சங்கர மடத்தைக் கட்டிமுடித்துவிட்டார்கள். அங்கு மஹாஸந்நிதானம் விஜயம் செய்து ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாத மூர்த்தி பிரதிஷ்டையை அனுக்ரஹித்து வித்யாசாலையையும் ஆரம்பித்துவைத்தார்கள். ஆதிசங்கரரால் துதிக்கப் பெற்றதும் வெகு காலமாகவே சிருங்கேரி மடத்துடன் தொடர்வுள்ளதுமான ஸ்ரீசைலத்திற்கு விஜயம்செய்து ஸுப்ரபாத ஸ்தோத்ரம் சொல்லி தம் அமிருதஹஸ்தத்தால் ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுன ஸ்வாமிக்குப் பூஜைசெய்து ஆலயத் திருப்பணியைத் துவக்கிவைத்து அதற்கு ரூ. 1116 அளித்தார்கள். தேவஸ்தானம் சார்பில் ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானத்துக்கு ஸால்வையும், ரூ. 1016 காணிக்கையும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஆந்திர தேசத்தில் கடப்பை மற்றும் பல ஊர்களுக்கு விஜயம்செய்துவிட்டு 26—7—61 அன்று பங்களூருக்கு விஜயம் செய்தார்கள். மைசூர் மஹாராஜா, மந்திரிகள், நகரமக்கள் யாவரும் வந்திருந்தனர். வியாஸ பூஜையும் சாதுர்மாஸ்யத்தையும் பங்களூர் சங்கரமடத்தில் நடத்தினர்கள். கணபதி வாக்யார்த்த ஸபையும் அங்கு நடைபெற்றது. உடுப்பி எட்டுமடத்தைச்சேர்ந்த ஸ்ரீபேஜாவரீ ஸ்வாமிகளும் இதில் கலந்துகொண்டார். நம் மஹாஸந்நிதானம் அவர்களுக்கு சாதரா போற்றினர்கள். தம் குருநாதாள் ஆராதனத்தையும் நவராத்ரி மஹோத்ஸவத்தையும் சங்கர மடத்திலேயே நடத்தினர்கள். ஆசார்யாள் அனுக்ரஹத்தின்பேரில் தெலுங்கு சங்கர கிருபா மாதப்பத்திரிகையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ருத்ரபட்டணத்தில் அதிருத்ரம்

இவ்வருஷத்தில் அஷ்டக்கிரஹ ஸம்யோகத்தால் தேசத்திற்கு ஏற்படும் அரிஷ்டங்கள் நீங்க மைசூர்

ஸம்ஸ்தானத்தில் காவேரீ தீரத்தில் ருத்ரபட்டணத்தில் மிகவும் விரிவான முறையில் 20—12—61 முதல் 12 நாட்கள் அதிருத்ரமஹாயாகம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீமஹா ஸந்நிதானம் அவர்கள் 19உயன்று அங்கு விஜயம் செய்து 12 நாட்களும் அங்கு தங்கி அனுக்ரஹித்தார் கள். மைசூர் சர்க்காரும் பொதுமக்களும் திரளாக வந்து ஈடுபட்டனர்.

சிருங்கேரி ஸ்ரீ மஹாஸ்வாமிகளின் ஆக்ஞையையும் அனுக்ரஹத்தையும் பெற்று அஷ்டக்ரஹ ஸம்யோக பாதா நிவர்த்திக்காக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் தேவி பட்டணம் என்ற நவபாஷாண க்ஷேத்ரத்தில் 26-1-62 முதல் 3-2-62 முடிய 9 நாட்களில் 108 ரித்விக்குகளைக் கொண்டு நவக்ரஹமஹாயக்ஞமும் வேறு பல ஹோமங் களும் ஸ்ரீ ராமபிரானால் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்கப் பட்ட நவக்ரஹங்களின் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. ராமநாதபுரம் மஹாராஜாவும் மற்றும் பல பிரமுகர் களும் இதில் ஈடுபட்டனர்.

மைசூர் விஜயம்

ஸ்ரீமஹாஸந்நிதானம் நஞ்சன்கூடுக்கு விஜயம் செய்து மைசூருக்கு விஜயம்செய்தார்கள். அரண்மனை யில் மைசூர் மஹாராஜா வரவேற்று தூளிபாதபூஜை செய்தார். அரண்மனையில் ஸ்ரீசாரதா சந்திரமௌளீசு வர் பூஜை நடத்தினர்கள். மஹா ஸந்நிதானத்தின் பாதத்திற்கு மஹாராஜா பூஜைசெய்தார். இது மைசூர் ராஜவம்சத்திற்குமட்டும் ஏற்பட்ட தனிஉரிமையாகும். ராஜ குடும்பத்தினர் ஒவ்வொருவரும் காணிக்கைகள் ஸமர்ப்பித்தார்கள். யாவருக்கும் பிரஸாதமும் சாதரா பீதாம்பரம், பட்டுப்புடவை வகையருக்கள் கொடுத்து அனுக்ரஹித்தார்கள். மஹாராஜா ஹஸ்தலாகவத் துடன் ஸ்ரீமஹாஸ்வாமிகளை அழைத்து வந்து தங்கப்

பல்லக்கில் அமர்த்தி கொஞ்சதூரம் வரை தானும் கூடவந்து சங்கரமடத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். மலைமேலுள்ள சாமுண்டேச்வரி கோவிலுக்கு விஜயம் செய்தபொழுது அங்கும் மஹாராஜா வந்து ஆசி பெற்றார்.

மைசூரிலிருந்து பங்களூர் வந்து அங்கு சிவராத்திரி பூஜையை நடத்தினர்கள். மாச்சுமீ 8 உ சென்னைக்கு விஜயம் செய்தார்கள். அண்ணாமலைபுரத்தில் நாராயணி அம்மாள் கல்யாண மண்டபத்தில் 9உ 43 சிறுவர்களுக்கு தர்ம உபநயனம் நடத்தப்பட்டது அங்கு விஜயம் செய்து சிறுவர்களை ஆசீர்வதித்தார்கள்.

அடையாறு கும்பாபிஷேகம்

அடையாறு காந்திநகர் ஆஸ்திகர்களால் அங்கு அனந்தபத்மநாப ஸ்வாமி ஆலயம் கட்டத்தீர்மானித்து முன் விஜயத்தின்போது சிருங்கேரி மஹாஸந்நிதானம் முன்னிலையில் திருப்பணி துவக்கப்பட்டது. $1\frac{1}{2}$ லக்ஷம் ரூபாய் செலவில் கோவில் கட்டி முடிக்கப்பெற்று திருவாங்கூர் மஹாராஜா தம் செலவில் தயாரித்து அளித்துள்ள விக்ரஹம் மார்ச்சு 12 உ சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸந்நிதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. தம் அமிருதஹஸ்தத்தால் சுவாமிக்குப் பூஜை செய்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலா

ஸ்ரீ ஸந்நிதானம் ஆக்ஞையையும் அனுக்ரஹத்தையும் பெற்று ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாத உபதேசங்களை யாவரும் புரிந்துகொள்வதற்காக ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலுள்ள பிரகரணங்களையும், ஸ்தோத்ரங்களையும் தமிழ்அநுவாதத்துடன் ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலா என்ற பெயரில் 40 மலர்களாக அச்சிடுவது என்று

தீர்மானித்து ஸ்ரீசங்கர ஸேவா ஸமிதியால் பிரசுரிக்கப் பட்ட முதல் நான்கு மலர்கள் ஸ்ரீஜகத்குரு சரணங் களில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன.

ஈரான் நாட்டிலுள்ள மேஹர் ஸ்தாபனத்தின் தலைவர் ஸ்ரீ மஜ்ஜித்மபாஹூ அவர்கள் ஸ்ரீஜகத்குருவை தர்சித்து ஹிந்து ஸமய தத்துவத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்.

ஜார்ஜ்டவுன் கிருஷ்ணப்பநாயக்க அக்ரஹாரத் திலுள்ள பிராசீனமான சங்கரமடத்தை புதுப்பித்துக் கட்டும்படியும் அங்கு ஸத்கார்யங்கள் நடைபெற ஏற் பாடு செய்யும்படியும் ஆக்ஞாபித்தார்கள். 15உ சித்திரக்குளம் ஸ்ரீ சங்கராலயத்தில் தம் குருநாதர் ஸ்ரீ சந்திரசேகரபாரதீ ஸ்வாமிகளின் திரு உருவப் படத்தைத் திறந்துவைத்தார்கள்.

17உ சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு உளுந்தூர் பேட்டையில் தங்கி 18உ ஸ்ரீரங்கம் விஜயம் செய்து ஸ்ரீசங்கர. குருகுலத்தில் பூஜைநடத்தினார்கள். இதை ஸ்தாபித்த குருபக்த சிகாமணி ஸ்ரீ T. K. பாலஸுப்ர மண்யய்யரின் ஸத்ப்ருவிருத்தியை சிலாகித்து பாக்கித் திருப்பணியையும் விரைவில் பூர்த்திசெய்யும்படி உத்தரவிட்டார்கள். திருச்சி ஜில்லா தர்மாதிகாரி ஸ்ரீ K. திருமலைஸ்வாமி அய்யரின் முயற்சியில் இப்பொழுது மஹா மண்டபம் கட்டி பூர்த்தியாகி உள்ளது.

பேளூரில் ஸ்ரீ T. K. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களால் கட்டப்பட்டுள்ள புதிய கோவிலில் ஆசார்யாள் ஸந்நிதி யில் பஞ்சமுக பிரஸன்ன ராஜகணபதி ப்ரதிஷ்டை நடைபெற்றது. பின்னர் காலடிக்கு விஜயம் செய்தார் கள்.

சேலம் சங்கரமடம்

சேலத்தில் தமது ஆக்ஞையின் பேரில் ஸ்ரீவெங்கட ராவ் குடும்பத்தினரால் ஸமர்ப்பிக்கப் பெற்ற ஜாகா வில் சேலம் மக்களால் புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ள மடத்திற்கு ஸ்ரீஜகத்குருவின் ஸந்நிதியில் மார்ச் 12உ கிருஹப்பிரவேச மஹோத்ஸவம் நடைபெற்றது. பிறகு பங்களூருக்குச் சென்றார்கள். ஹாஸனில் ஸ்ரீ சங்கர ஜெயந்தி மஹோத்ஸவம் நடைபெற்றது. 66 சிறுவர் களுக்கு தர்ம உபநயனம் செய்யப்பட்டது.

சிருங்கேரிக்குத் திரும்பிச் செல்லுதல்

இவ்வாறு 6½ வருஷ காலம் கேரளம், தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், மைசூர் ராஜ்யங்களில் ஸஞ்சாரம் செய்து விட்டு 9—7—62 அன்று சிருங்கேரிக்குத் திரும்பி வந் தார்கள். 17உ வியாஸபூஜையை சிருங்கேரியிலேயே நடத்தினர்கள் கணபதி வித்வத்ஸபையில் வாக்யார்த் தங்களுடன் கட்டுரைப் போட்டி ஏற்படுத்தி உத்தம மான கட்டுரை எழுதியவருக்குப் பரிசும் அளிக்கப்பட் டது. நவராத்ரி மஹோத்ஸவத்தையும் சிருங்கேரி யிலேயே நடத்தினர்கள். சிருங்கேரியில் தமது குரு நாதாளான ஜகத்குரு ஸ்ரீசந்திரசேகர பாரதீ ஸ்வாமி களின் அதிஷ்டானத்தில் பரமகுரு ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த சிவாபிநவந்ருஸிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகளின் ஆலயத்தை யொட்டி அதேபோல நல்ல கற்களால் கெட்டியான ஆலயம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. சலவைக் கல்லில் அவர்களின் திருஉருவமும் தயார் செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீசாரதாலயத்தில் முன்கோபுரமும் நிர்மாணிக்கப்பட் டது. சீக்கிரமே கும்பாபிஷேகம் நடத்துவதாக ஆசார் யாள் ஸங்கல்பித்து இது விபரம் எல்லா சிஷ்யர்களுக் கும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

சிருங்கேரிக்கு வரும் சிஷ்யர்கள் சௌகர்யமாக தங்குவதற்காக எல்லா வஸதிகளுடனும் புதிதாக 'சங்கர கிருபா' என்ற பெயரில் கட்டப்பட்ட அதிதி பவனத்தை (New Guest House) மைசூர் மஹாராஜா அவர்கள் திறந்துவைத்தார்கள்.

20—10—62 அன்று சிருங்கேரியிலிருந்து யாத்திரையாகப்புறப்பட்டு மைசூர் பிராந்தியத்திலேயே ஷிமோகா முதலான இடங்களில் ஸஞ்சாரம் செய்தார்கள். ஷிமோகாவில் வர்த்தந்தி மஹோத்ஸவம் மிகச் சிறப்பாக நடந்தது. கோகர்ணக்ஷேத்ரம் சென்று தாமே பூஜை செய்தார்கள். கோவா மக்களின் பிரார்த்தனைக்கு இணங்கி கோவா ராஜ்யத்திலும் ஸஞ்சாரம் செய்தார்கள். "ருத்ர பட்ணத்தில் அதிருத்ரத்தை ஸ்ரீ மஹாஸ்வாமிகள் துவக்கின தினம் கோவா விடுதலை அடைந்தது. விடுதலையின் முதலாவது ஆண்டுவிழாவில் மஹாஸ்வாமிகளே கோவாவின் தலைநகரில் விஜயம் செய்திருப்பது நம் பாக்கியமே" என்று அங்குள்ள அதிகாரி ஒருவர் கூறினார். 1963 ஜனவரி 3வது வாரத்தில் சிருங்கேரிக்குத் திரும்பி வந்தார்கள்.

சிருங்கேரியில் கும்பாபிஷேகங்கள்

சிருங்கேரியில் ஆசார்யாள் ஸங்கல்பப்படி 25—2—63 முதல் 4—3—63 முடிய ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதீ ஸ்வாமிகளின் அதிஷ்டானத்திலும் ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் கோவிலிலும், ஸ்ரீசங்கராசார்யார் கோவிலிலும் ஸ்ரீமலஹானிகரேசுவரர் கோவிலிலும் கும்பாபிஷேகமும் தேசத்தில் யுத்தபயம் நீங்கி எல்லா ஜனங்களுக்கும் க்ஷேமம் உண்டாக ஸஹஸ்ரசண்டி ஹோமமும் நடத்துவதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1953ஆம் ஸ்ரீசந்திரசேகர பாரதீ ஸ்வாமிகளின் அருளுடன் ஸஹஸ்ரசண்டி

ஹோமம் நடைபெற்றது. அதற்கு முன்னாலும் பல தடவை நடந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. சிருங்கேரியில் நடக்கும் சண்டியாக கல்பம் ருத்விக்குகளின் நியமம் முதலானவற்றை வேறெங்கும் காணமுடியாது. ஸ்ரீஜகத்குருவின் ஸந்நிதியில் அவர்களின் ஆக்ஞைப்படி இந்த வைபவங்களெல்லாம் நடைபெறும் விபரம் வெகு சீக்கிரம் தேசம் மூழுவதிலும் பரவிவிட்டது. தேசம் முழுவதிலிருந்தும் முக்கியமாகத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து பல லக்ஷக்கணக்கான பக்தர்கள் குழுமிவிட்டனர். எல்லோரும் தங்குவதற்கு ஸ்ரீமடத்தின் கட்டடங்கள் தவிர கீத்துக்குடில்கள் ஏராளமாக நிறுவப்பட்டன. ஆங்காங்கு குழாய்கள் மூலம் ஜலவஸதியும் மின்ஸார தீப வஸதியும் செய்விக்கப்பட்டன. எல்லோருக்கும் போஜனம் செய்விக்கப்பட்டது. மற்ற ஜாதியார்களுக்கும் தனித்தனியாக போஜனசாலை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. துங்காநதியின் அக்கரையில் சண்டியாகம் நடைபெற்றது. அங்கேயே வேதபாராயண ப்ராஹ்மணர்களுக்குத் தனித்தனியாக போஜனசாலையும், சண்டியாக ருத்விக்குகளுக்குத் தகுந்த நியமங்களுடன் கூடத் தங்குவதற்கும் ஆஹாரம் செய்வதற்கும் வஸதி செய்யப்பட்டிருந்தது மடத்து சிப்பந்திகளும் பக்த குழாமும் பொறுப்பேற்று யாவருக்கும் எல்லா சௌகர்யங்களையும் செய்து கொடுத்தார்கள். ஷிமோகாவிலிருந்துவந்த 100பக்தர்கள் போஜனசாலையில் எல்லா பொறுப்புக்களையும் ஏற்று நடத்தினர். சிருங்கேரியில் எங்கு சென்றாலும் வேத மந்திரகோஷம் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது அநேக பீடாதிபதிகளும் விஜயம் செய்திருந்தனர்.

3௨. ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதீ ஸ்வாமிகளின் அதிஷ்டானத்திலும், ஸ்ரீசாரதாம்பாள் ஆலயத்திலும், ஸ்ரீசங்கராசார்யார் ஆலயத்திலும் கும்பாபிஷேகம்

நடைபெற்றது மைசூர் மஹாராஜாவும் தர்சனம் செய்ய விஜயம் செய்திருந்தார். அன்று காலையில் சண்டிஹோமம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பகல் 2 மணிக்கு மஹாராஜா பின்தொடர ஆசார்யாள் யாகசாலைக்கு விஜயம் செய்ததும் பூர்ணாஹுதி நடைபெற்று ஏராள மான பட்டுப்புடவைகளும், ரவிக்கைத் துண்டுகளும் பக்தர்களால் கொடுக்கப்பட்டு அக்னிமுகமாக அம்பிகைக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன. கிடைக்கப்பெறாத இந்தக்காக்ஷியை தர்சித்த பக்தர்கள் பரவசமாகி மெய் மறந்திருந்தனர். இதையொட்டி உபந்யாஸங்களும் ஸங்கீத நிகழ்ச்சிகளும் தினமும் நடைபெற்றன.

2உ இதற்காகவே தயாரிக்கப்பட்ட கும்பாபி ஷேக நினைவு மலர் ஸ்ரீ வைத்யஸுப்ரஹ்மண்யரால் ஸ்ரீஜகத்குரு திவ்யசரணங்களில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டு ஸர். C. P. ராமஸ்வாமி அய்யர் அவர்களால் வெளி யிடப்பட்டது. ஸ்ரீ சங்கரஸேவா ஸமிதியின் ஆதரவில் ஸ்ரீ S. அனந்தராமகிருஷ்ணன் தலைமையில் பலபிரமுகர் கள் அடங்கிய ஓர் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அக் கமிட்டி யார் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் பலகட்டுரை களும், ஸ்ரீஜகத்குருவின் தென்னாட்டு விஜயக் குறிப்பு களும் கண்ணைக்கவரும் அழகிய வர்ணப்படங்களும் அடங்கிய இம்மலரை அச்சிட்டார்கள். முக்கியமாக ஸ்ரீ P. S. ஸுப்ரஹ்மண்யய்யரும், ஸ்ரீ R. A. சட்டநாதய் யரும் மிகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டனர். சிருங் கேரி குருபரம்பரையில் தோன்றிய ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் அருளிய பாஷ்யத்துடன் கூடிய சிவ கீதை, ஸ்ரீ பாஷ்யஸ்வாமிகள் எழுதிய ஸ்ரீ ஜகத்குரு சரிதாமிருதம் ஸ்ரீ R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் எழுதிய Saint of Sringeri இந்தக் கிரந்தங்களும் அன்று வெளி யிடப்பட்டன. 3உ இரவு திவ்யாதத்தில் ஸ்ரீ சாரதாம் பாளுக்கு பட்டணப்ரவேசம் நடந்தது ஆசார்யாளும்

தங்கப்பல்லக்கில் அமர்ந்து ஸ்ரீசாரதாம்பாளை தர்சித்துக்கொண்டே அட்டப்பல்லக்காக பவனி வந்தார்கள். 4உ மாலை சுமார் 500 பேர்களுக்கு சால்வை, சாதரா, ஸன்மானம், தக்ஷிணைகள் அளிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதீஸ்வாமிகளின் அதிஷ்டானத்தில் நித்யபூஜை நடைபெற கோயம்புத்தூர் ஸ்ரீ K. ராமஸ்வாமி அய்யர் 2 ஏகர் நஞ்சை நிலமும் குண்டூர் ஸ்ரீ Y. ராமராவ் 1 ஏகர் நஞ்சை நிலமும் காணிக்கையாக ஸமர்ப்பித்தார்கள். அவ் வருஷம் சங்கரஜெயந்தி மஹோத்ஸவத்தை சிருங்கேரியிலேயே நடத்தினுர்கள்.

1963 மே 29உ புறப்பட்டு பங்களூர்வந்து 3—6—63 அன்று ஸ்ரீசங்கர மடத்தின் அருகில் ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதீ மந்திரத்தைத் திறந்துவைத்தார்கள். ஸ்ரீஸச்சிதானந்த சிவாபிநவந்ருஸிம்ம பாரதீ ஸ்வாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்துவரும் ஸ்ரீ பாரதீய கீர்வாண ப்ரௌடவித்யாபிவர்த்தினி பாடசாலையின் ஸுவர்ண மஹோத்ஸவம் ஸ்ரீ ஜகத்குருவின் ஸந்நிதியில் 10, 11உகளில் நடைபெற்றது. மைசூர் மன்னர் பாரதீய வித்யாபவன் தலைவர் குலபதி ஸ்ரீமுன்ஷி, ஹைகோர்ட் உயர்நீதிபதி முதலான பிரமுகர்களும், பல பிரஸித்த வித்வான்களும் வந்திருந்தனர்.

மதுரை மீனுக்ஷி கோவில் கும்பாபிஷேக கமிட்டியார் பங்களூரில் இருந்துவரும் ஆசார்யாளிடம் நேரில் சென்று மதுரைக்கு விஜயம் செய்யுமாறு பிரார்த்தித்தார்கள் ஆசார்யாள் தாம் நேரில் வராவிட்டாலும் நிர்விக்னமாக நடைபெறும்படி அனுக்ரஹித்து ஸ்வாமிக்கும், அம்பாளுக்கும் சாத்துவதற்கு ஜரிகைபட்டு பீதாம்பரமும், பட்டுப்புடவையும் கொடுத்தருளினுர்கள். கும்பாபிஷேகத்திற்குப்பின் கமிட்டியாரால் அனுப்

பப்பட்டு ஸ்தானிகர் சுப்பாபட்டர் அவர்கள் சிருங்கேரி சென்று கும்பாபிஷேக ப்ரஸாதம், ஜரிகை பீதாம்பரம் முதலியவற்றை ஆசார்யாளிடம் ஸமர்ப்பித்தார்

இவ்வருஷத்திய வியாஸபூஜையும், கணபதி வித்வத்ஸதஸ்ஸும் சிருங்கேரியிலேயே நடந்தது. ரூபாய் 20000 மேல் வித்வத்ஸம்மானங்கள் அளிக்கப்பட்டன. ஆந்திரம், மஹாராஷ்டிரம், வங்காளம், கேரளம், திராவிடம் முதலான இடங்களிலிருந்து பல பிரஸித்த வித்வான்கள் வந்து சாஸ்திரவிசாரம் செய்தார்கள். நவராத்திரி மஹோத்ஸவத்தையும், சிருங்கேரியிலேயே நடத்தினர்கள்.

கோடி நாமார்ச்சனை

தேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள் நீங்க சிருங்கேரியில் கோயில் கொண்டுள்ள ஸ்ரீ சாரதாம்பாளுக்கு கோடிநாமா அர்ச்சனை நடத்துவதற்கு ஆசார்யாள்ஸங்கல்பித்தார்கள். 16-1-64 குருவாரத்தன்று ஆரம்பித்து 20-2-64 குருவாரத்தன்று லலிதா ஹோமத்துடன் கோடிலலிதா நாமார்ச்சனை பூர்த்தியடைந்தது. சேங்காலிபுரம் ஸ்ரீ அனந்தராம தீக்ஷிதர் அவர்களின் பாகவத்ப்ரவசனமும் மற்றும் பல பண்டிதர்களின் உபந்யாஸங்களும் ஸங்கீத நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. ஏராளமான பக்தர்கள் வந்திருந்தனர். மைசூர் மன்னர் தம் குடும்பத்துடன் வந்து தரிசித்தார். 1000 தேங்காய்கள் உட்பட அஷ்டதிரவ்யங்களால் கணபதி ஹோமும் பூர்ணாஹுதியும் நடைபெற்றது. 120 ருத்விக்களுக்கும் பண்டிதர்களுக்கும் ரூ.25,000 ஸம்பாவனையும் ஸால்வைகளும் அளிக்கப்பட்டன. பக்தர்கள் ஒவ்வொரு ஸஹஸ்ர நாமத்திற்கும், சிலர் லக்ஷார்ச்சனைக்கும்' மற்றும் சிலர் ஒரு தினம் நடைபெறும் அர்ச்சனை முழுவதற்கும் உரிய காணிக்கைகளை செலுத்தினர்.

ஏப்ரல் 16௳ சிருங்ககிரியிலிருந்து புறப்பட்டு கிக்காவில் ரிச்ய சிருங்க முனிவரை தர்சித்து யாத்திரையாக புறப்பட்டு ஷிமோகாவில் சங்கர மடம் கட்ட 2000 ரூ. அளித்து அனுக்ரஹித்து ஸ்ரீரங்கப் பட்டணம் வழியாக மைசூருக்கு விஜயம்செய்தார்கள். மைசூர் மஹாராஜாவின் பாதபூஜையும், பிக்ஷையையும் ஏற்றுக்கொண்டு அபிநவ சங்கராலயத்தை ஒட்டி கல்யாண பவனம், கலா அபிவிருத்தி நிலயம் இவை கொண்ட கட்டடத்தின் அஸ்திவாரத்தை ஸ்தாபித்துவிட்டு கிருஷ்ணராஜ நகரம் மார்க்கமாக மேமீ 1௳ பங்களூருக்கு விஜயம் செய்தார்கள். மேயர், டிப்டி மேயர், நகர பிரமுகர்கள் யாவரும் வரவேற்றனர்

இரண்டு ஜகத் குருக்களின் ஸந்திப்பு

2௳ ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ பச்சிமாம்னாய ஸ்ரீ த்வாரகா பீடாதிபதிகள் பங்களூருக்கு விஜயம் செய்தார்கள். மஹா ஜனங்கள் யாவரும் வரவேற்று நகர்வலமாக அழைத்து வந்தனர். 3௳ மாலை ஸ்ரீ ஜகத்குரு த்வாரகா பீடாதிபதிகள் ஸ்ரீ மடத்தின் வாசலுக்கு வந்ததும் ஸகல மரியாதைகளுடன் வரவேற்கப்பட்டார். இரண்டு ஜகத்குருக்களும் ஸ்ரீ சாரதா ஆலயத்தில் சந்தித்து அங்கும் சங்கராலயத்திலும் தர்சனம் செய்து கொண்டு அலங்கார மேடையில் ஆஸனங்களில் அமர்ந்ததும் பக்தர்கள் ஸ்வாகதபத்ரிகை ஸமர்ப்பித்தனர். இரு மஹாஸந்நிதானங்களும் சேர்ந்து திவ்யஸந்தேசம் அருளியதுடன் உபதேசமும் செய்தார்கள். ஸ்ரீ R. கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யர் எழுதிய The great Equation என்ற புஸ்தகமும் குந்தாபூர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயண சாஸ்திரிகள் எழுதிய "கீதா விஜ்ஞானம்" என்ற புஸ்தகமும் வெளியிடப்பட்டது.

சென்னை கவர்னர்

மைசூர் மன்னர் தாம் தமிழ்நாடு கவர்னர் பதவி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னர் மைசூரில் தமது அரண்மனையில் சிருங்கேரி மஹாஸந்நிதானம் அவர்களுக்கு பாத பூஜை, பிக்ஷை நடத்தி ஆசிபெற்ருர். 3உ கவர்னர் பதவி ஏற்ற பின்பும் 5உ பங்களூர் வந்து ஸ்ரீ மஹா ஸந்நிதானத்தை தர்சித்து ஆசிபெற்ருர். சமயம் நேர்ந்தபோதெல்லாம் ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் விஜயம் செய்துள்ள ஊர்களுக்குச் சென்று அடிக்கடி தர்சனம் செய்து வருகிருர். முக்யமாக மதுரை, மேல்மங்கலம், குற்ருலம் திருச்சி, சேலம் முதலான ஊர்களில் கவர்னர் தர்சனம் செய்தார்.

சேலத்தின் நகரஸபையார் ஆசார்யாளுக்கு வரவேற்பு அளித்தனர். 10—5—64 அன்று காலடிக்கு விஜயம் செய்து சங்கர ஜயந்தீ மஹோத்ஸவத்தை நடத்திஞர்கள் இதையொட்டி வித்வத்ஸபையும் உபந்யாஸங்களும், ஸங்கீத நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. எல்லோருக்கும் சுமார் 4000 ரூ ஸம்பாவனை செய்யப் பட்டது. தர்ம உபநயனமும் நடந்தது. 16உ சங்கர ஜயந்தியன்று ஆசார்யாளின் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ சங்கரர் கல்வி டிரஸ்டின் சார்பில் கட்டப்போகும் ஸ்ரீ சங்கர ஸ்மாரக மன்றத்தின் அடிக்கல் நாட்டு விழா நடைபெற்றது.

கேரளத்தில் பல ஊர்களுக்கு விஜயம் செய்தார்கள். 24உ ஸ்விட்ஸர்லண்டு நாட்டுத்தூதர் ஸ்ரீ குத்தா மஹாஸந்நிதானத்தை தர்சித்து ஒருமணி நேரம் ஸம்பாஷித்தார். 25உ எர்ணுகுளத்தில் கொச்சி மஹாராஜா ஸ்ரீ ராமாவர்மா பரீக்ஷித்து மஹாராஜா தர்சனம் செய்தார்.

ஜூன் மீ 6உ கோயம்புத்தூருக்கு விஜயம் செய்து ஜூலை மீ 6உ வரை தங்கியிருந்தார். 7உ அங்கிருந்து திருப்பூர், உடுமலைப் பேட்டை, கொளிஞ்சி வாடி, கரூர் திண்டுக்கல், வத்தலக்குண்டு, பெரிய குளம், மேல்மங்கலம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ராஜபாளையம், சங்கரநயினார் கோவில் வழியாக குற்றாலம் வந்து, ராமஸுப்ரஹ்மண்ய ராஜாவின் பங்களாவில் தங்கினார்கள். 24உ அங்கு வியாஸ பூஜையை நடத்தினார்கள். வழக்கம்போல நேபாளம், மைசூர், திருவாங்கூர், இந்தூர், க்வாலியர், மஹாராஜாக்கள் வர்த்தமானபுரி (பர்த்வான்) ராஜாமாதா இவர்களின் காணிக்கைகள் ஸமர்பிக்கப்பட்டன. ஆகஸ்டு 4உ மைசூர் மஹாராஜா குற்றாலம் வந்து ஆசார்யாளை தர்சித்தார், கணபதி ஸபை குற்றாலத்தில் நடந்தது பங்களூர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ம சாஸ்திரிகள் கன்னட மொழியில் தாம் எழுதிய "ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதீ ஸ்வாமிகள் சரித்திரத்தை ஸமர்ப்பணம் செய்தார். ஸித்தேச்வரபீடாதிபதிகளின் மடத்திற்கு (மௌன ஸ்வாமிகள் மடம்) விஜயம் செய்தார்கள்

குற்றாலத்தில் மஹாராஜாக்கள்

14-9 64 முதல் 5 நாட்கள் குற்றாலத்தில் சண்டீ யாகமும் 19உ சண்டீஹோமமும் பூர்ணாஹுதியும் நடந்தது. மைசூர் மஹாராஜாவும், திருவிதாங்கூர் ராஜ குடும்பத்தினரும் வந்து தர்சித்தார்கள். திருவனந்தபுரம் விஜயம் செய்து தமது அரண்மனையில் சண்டீயாகமும் நடத்தியருள வேண்டும் என்று மஹாராஜாவும் அவரது குடும்பத்தினர்களும் பிரார்த்தித்தார்கள். கல்லிடைக்குறிச்சியில் எங்கும் கண்டிராதபடி மிகச் சிறப்பாக நவராத்ரி மகோத்ஸவத்தை நடத்தி வைத்தார்கள். யாவருக்கும் தினமும் ஸந்தர்ப்பணம் நடத்தி வைத்தியது போற்றத் தக்கது.

திருநெல்வேலியில் ஆசார்யாள் ஸந்நிதியில் மஹா ருத்ரம், லக்ஷார்ச்சனை, வேத பாராயணம், ஸந்தர்ப்பணம் முதலான வைபவங்களுடன் வர்த்தந்தி மஹோத்வைத்தை பக்தர்கள் கொண்டாடினார்கள். சங்கரஸேவாஸமிதியால் பிரிசுரிக்கப்பட்ட 'பக்தி மலர்' என்ற வர்த்தந்தி மலர் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. திருநெல்வேலி சிஷ்யர்கள் 48 ஸுவர்ணக் காணிக்கைகளை ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

திருவனந்தபுரம் விஜயம்

திருநெல்வேலியிலிருந்து புறப்பட்டு வானமாமலைக்கும் திருக்குறுங்குடிக்கும் விஜயம் செய்து அவ்வூரிலுள்ள மடத்தார்களால் நன்கு வரவேற்கப்பட்டு பெருமாளை தர்சித்து வானமாமலை மடாதிபதிகளுடனும் திருக்குறுங்குடி மடாதிபதிகளுடனும் தர்மப்ரசார விஷயமாக ஸம்பாஷித்து விட்டு யாத்திரையாக திருவனந்தபுரம் விஜயம் செய்தார்கள். மஹாராஜா அவர்கள் பூர்ண கும்பம் முதலான மரியாதைகளுடன் வரவேற்று தூளிபாத பூஜை செய்தார்.

ராஜ குடும்பத்தாரின் பிரார்த்தனைக் கிணங்க 26-11-64 முதல் 30-11-64 முடிய ஸ்ரீ ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹத்துடன் லோக க்ஷேமத்திற்காக சண்டீ யாகம் நடைபெற்றது அரண்மனையில் நடைபெற்ற ஸ்ரீ சாரதா சந்திர மௌளீசுவர பூஜைக்கு தினமும் மஹாராஜா தம் குடும்பத்துடன் வந்து தர்சித்தார். வித்வத்ஸதஸ்ஸும் நடைபெற்றது. திருவனந்தபுரத்தில் புதிதாகக் கட்டப்போகும் சங்கர மடத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் நாட்டி அருளினார்கள்.

9-12-64 அன்று புறப்பட்டு கேரளத்தில் வர்க்கலை, கொல்லம், கொட்டாரக்கரை புனலூர், கொளத்துப்புழா, ஆரியங்காவு முதலிய ஊர்களிலும் திருநெல்

வேலி ஜில்லாவில் செங்கோட்டை, சாம்பவர் வடகரை, சுந்தரபாண்டியபுரம், தென்காசி, அம்பாசமுத்திரம், திருநெல்வேலி, ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர், கோவில்பட்டி முதலான பல ஊர்களுக்கும் விஜயம் செய்தார்கள். சிருங்கேரி ஸ்ரீசாரதா பீடாதிபதி (25வது பட்டம் (கி. பி. 1622—1663) ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகளின் திவ்யசரித்திரம் தூத்துக்குடியில் வெளியிடப்பட்டது. சங்கர மடம் கட்டுவதற்கு தம் அமிரு ஹஸ்தத்தால் ஆரம்பம் செய்து வைத்தார்கள். எட்டயபுரத்தில் மன்னர் தம் குடும்பத்தினருடன் ஆசார்யாளை வரவேற்று பூஜையை தரிசித்து ஆசி பெற்றார்.

இராமேசுவரம் விஜயம்

மண்டபத்திலிருந்து பிரத்யேகமான படகில் பாம்பன் வந்து பிறகு 2—2—65 அன்று ராமேசுவரம் சென்றார்கள். 3உ ஸர்வ தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து சிருங்கேரி சங்கர மடத்தில் பூஜை செய்துவிட்டு ஆலயம் சென்று சிருங்கேரி ஜகத்குருக்களுக்கு ஏற்பட்ட பரம்பரா வழக்கப்படி ராமநாதஸ்வாமிக்கும் பர்வத வர்த்தனி அம்பாளுக்கும் தாமே பூஜை செய்தார்கள். ஆசார்யாள் ஆக்ஞையின் பேரில் உத்பாத சாந்தி ஹோமம் நடந்தது. 4உ ஸேதுவுக்குச் சென்று முகுந்தராயர் சத்திரத்திலிருந்து சிறிது தூரத்தில் ரத்னாகரமும் மஹோததியும் ஸங்கமமாகும் ஸ்தலத்தில் ஸ்நானம், அனுஷ்டானம், லிங்க பூஜை நடத்தி இந்த ஸ்தலத்தை புண்ய ஸ்னான கட்டமாக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நிவாரணத்திற்காக மடத்திலிருந்து ரூ. 1001 அளிக்கப்பட்டது

10-2 65 அன்று பழனிக்கு விஜயம் செய்து 11உ M. N. ராமஸ்வாமி அய்யர் தர்மசாலாவைத் திறந்து

வைத்து 12வ அதிருத்ரத்தை ஆரம்பித்துவைத்தார்கள். ஆலயத்திற்கு விஜயம் செய்து எல்லா மரியாதைகளுடன் வரவேற்கப்பட்டு பிராசீன வழக்கப்படி ஸந்நிதிகளில் தாமே அபிஷேகமும் பூஜையும் செய்தார்கள்.

மதுரையில் இரு ஜகத்குருக்கள்

ஆசார்யாள் மதுரைக்கு விஜயம் செய்து அங்கு தங்கியிருந்த பொழுது 13-3-65 அன்று பூரி கோவர்த்தன பீடத்தில் புதிதாக பட்டாபிஷிக்தர்களான ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ நிரஞ்சன தேவதீர்த்த ஸ்வாமிகள் மதுரைக்கு வந்து ஆதர்சித்தார் இரு ஜகத் குருக்களும் பல அரிய உபதேசங்கள் செய்தனர். தல்லாகுளத்தில் ஜகத் குருவின் அனுக்ரஹத்தால் சிருங்கேரி பத்ததிப்படி சண்டிஹோமம் பக்தர்களால் நடத்தப்பட்டது. மைசூர் மன்னர் மதுரை வந்து ஆசார்யாளை தர்சித்தார். வியாஸராயபுரத்தில் வைதிக ஸமாஜத்தினுதரவில் கல்யாண மஹால் கட்ட ரூ. 5001 அளித்து அனுக்ரஹம் செய்தார்கள் கல்கத்தாவில் புதிதாகக் கட்டப் போகும் சங்கர மண்டப கட்டட நிதிக்கு மடத்திலிருந்து ரூ. 2½ லக்ஷம் கொடுக்கப்பட்டது.

?-3-65 அன்று சிவகங்கைக்கு விஜயம் செய்து சிருங்கேரி சங்கர மடத்தில் நான்கு சிஷ்யர்களுடன் கூடிய சங்கராச்சார்ய மூர்த்தி பிரதிஷ்டை கும்பாபிஷேக வைபவம் நன்கு நடைபெற அனுக்ரஹித்தார்கள்.

காலடியில் மூன்று ஜகத்குருக்கள்

காலடியில் சங்கரஜயந்தி மஹோத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது. சிருங்கேரி ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் முன்னதாக விஜயம் செய்தார்கள். ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் அவதரித்த புண்யபூமியான காலடி க்ஷேத்

திரத்னத தர்சிக்க ஸ்ரீஜகத்குரு பச்சிமாம்நாய த்வாரகா மஹாஸ்வாமிகளும், ஸ்ரீஜகத்குரு பூர்வாம்நாய ஸ்ரீஜகந்நாதபுரி மஹாஸ்வாமிகளும் விஜயம் செய்தார்கள். மூன்று ஜகத்குருக்களையும் சேர்த்து தர்சிப்பதற்காக பாரதத்தின் நானாப்ராந்தங்களிலிருந்தும் முக்யமாக தமிழ்நாட்டிலிருந்துப் ஏராளமான பக்தர்கள் குழுமி விட்டனர். இதையொட்டி சண்டியாகம், வித்வத்ஸதஸ் சாங்கர தர்மபீட ஸம்மேளனம் முதலியவை நடை பெற்றன. மூன்று ஜகத்குருக்களும் சேர்ந்து சிஷ்யர்களுக்கு திவ்யஸந்தேசம் அருளினார்கள். ஜகத்குருக்களின் அத்யக்ஷத்தில் வாக்யார்த்த விசாரங்களும் உபந்யாஸங்களும் நடைபெற்றன. பகவத்பாதமூர்த்திக்கு கனகாபிஷேகம் நடந்தது. மூன்று ஜகத்குருக்களும் விஜயம் செய்ய சண்டியாகத்தில் பூர்ணாஹுதி நடை பெற்றது

11—5—65 அன்று காலடியிலிருந்து புறப்பட்டு சிருங்கேரி மஹாஸ்வாமிகள் பார்லி, கோயம்புத்தூர், ஸத்யமங்கலம், கோபி, ஈரோடு, கொடுமுடி, கரூர், சோழவந்தான், தென்கரை, கொடைக்கானல் முதலான ஊர்களில் ஸஞ்சாரம் செய்து ஜூன் மீ 7உ மதுரை ஜில்லாவில் மேல்மங்கலம் கிராமத்திற்கு விஜயம் செய்து 14உவரை தங்கியிருந்தார்கள். ஆஸ்தீக மஹாஜனஸபை, ஸங்கர ஸேவா ஸமிதி இவற்றின் வார்ஷிகோத்ஸவங்கள் நடைபெற்றன. மைசூர் மன்னர் இங்குவந்து ஆசார்யாளை தர்சித்து ஆசிபெற்றார்.

15உ இங்கிருந்து புறப்பட்டு சிருங்ககிரி ஸ்ரீசாரதா பீடாதிபதி (25வது பட்டம்) ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் அவதரித்த ஸ்தலமாகிய குன்னவாரங் கோட்டைக்கு விஜயம் செய்து வேகவதியும் ஹரித்ரா நதியும் ஸங்கமமாகுமிடத்தில் ஸ்நானம் செய்து கோடி முக்தீஸ்வரர் கோவிலை தர்சித்து சந்திரமௌளீசுவர

பூஜை நடத்தினர்கள் இந்த ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகளின் சரித்திரம் தமிழில் சுருக்கமாக இரண்டு பாகமாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

நெரூர் கும்பாபிஷேகம்

நெரூர் பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அங்கு விஜயம்செய்து 1 7—65ல ஸ்ரீ ஸதாசிவப்ரஹ்மேந்திராள் அதிஷ்டானத்திற்கு முன்புறமுள்ள ஈசுவரன் கோவில் கும்பாபிஷேகம் நன்கு நடக்கும்படி அருளினர்கள். ஸ்ரீஸதாசிவேந்திராளின் கட்டளைப்படி அவர்கள் விதேஹ கைவல்யமடைந்தபின் காசியிலிருந்து ஓர் ப்ராஹ்மணர் கொண்டுவந்த லிங்கம் இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு கோவிலும் கட்டப்பட்டது. இந்தக் கோவிலில்தான் இப்பொழுது கும்பாபிஷேகம் நடந்தது. அதிஷ்டானத்தில் தாமே பூஜை செய்தார்கள்.

6ல திருச்சிக்கு விஜயம் செய்து 11லவரை தங்கி மலைவாசல், மாணிக்கவிநாயகர் ஸந்நிதிக்கு எதிர்புறமுள்ள உத்ஸவமூர்த்தி மண்டபத்தில் ஸ்ரீசாரதாசந்திரமௌளீசுவர பூஜை நடத்தினர்கள்.

திருச்சி நகரஸபையிலும், ஸ்ரீரங்கம் நகரஸபையிலும் வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்தளிக்கப்பட்டது. 8ந் தேதி திருச்சி தாயுமானவர் ஆலயத் திருப்பணிக் கமிட்டியாரின் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி அங்கு விஜயம் செய்து தம் அமிருத ஹஸ்தத்தால் ஷை திருப்பணியை ஆரம்பித்துவைத்தார்கள். 11ந் தேதி திருச்சிக்கு விஜயம் செய்த சென்னை கவர்னர் ஆசார்யாளைத் தர்சித்தார். இவ்வருஷத்திய வியாஸ பூஜையை சேலம் சங்கர மடத்தில் நடத்தினர்கள். ஆகஸ்டு 7ந் தேதி மைசூர் மன்னர் சேலம் விஜயம்செய்து ஆசார்யாளைத் தர்சித்தார்கள்.

இவ்வாசார்யர் தர்க்கத்திலும் வேதாந்தத்திலும் நிகரற்றவர் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. இவருடைய குருபக்தியைப்பற்றி முன்னமேயே கொஞ்சம் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டது. அவர் விஜயம் செய்யும் இடங்களிலெல்லாம் தர்மானுஷ்டானத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி வற்புறுத்திச் சொல்வதுடன் ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதருடையவும் பூர்வாசார்யர்களுடையவும் தன் குருநாதருடையவும் மஹிமையைப்பற்றிச் சொல்லாமலிருப்பதில்லை தெற்கு கன்னட ஜில்லாவிலுள்ள அசுவத்தபுரம், உல்லால் என்கிற இரண்டு ஸ்தலங்களிலும் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் மூர்த்திகளை பிரதிஷ்டை செய்வித்தார். சிவகெங்கையில் ரத்னகர்ப்ப கணபதியையும் வீரவநல்லூரில் ஸ்ரீ சாரதாம்பாளையும் பிரதிஷ்டை செய்வித்தார்

இவர் வஹித்துவரும் ஸ்தானம் வைதிகத்திலும் லௌகிகத்திலும் அதிஉன்னதமாயிருந்தபோதிலும் இவருடைய கருணைப் பெருக்கினால் இவர் யாரிடமும் ஸஹஜமாகப் பேசிக்கலந்துகொண்டு அவர்களுடைய அன்பைக் கவர்ந்துகொண்டு விடுகிறார். இவருக்கு தெலுங்கு மாத்ரு பாஷை; கன்னடம் தேச பாஷை. தென்தேசத்திலுள்ள சிஷ்யர்களிடம் உள்ள விசேஷ அனுக்ரஹ புத்தியால் தமிழ் பாஷையையும், மற்றும் பரத கண்டத்திலுள்ள சிஷ்யர்களிடம் ஸல்லாபம் செய்யவேண்டிய ஸௌகர்யத்திற்காக ஹிந்தியையும், அதிசீக்கிரமாக ப்ரிசயம் செய்துகொண்டு விட்டார்கள். இவ்வெல்லா பாஷைகளிலும் வெகு தெளிவாக யாவரும் ஸுலபமாய் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய ரீதியில் உபன்யாஸங்கள் செய்துவருகிறார். இவர் விஜயம் செய்யும் இடங்களிலெல்லாம் விசேஷ பக்தி சிரத்தையுடன் ஏராளமான ஜனங்கள் இவர் செய்யும் பூஜா வைபவத்தைக் கண்டும் உபதேசமொழிகளைக்

கேட்டும் தங்கள் ஆத்யாத்மிகாதி தாபங்களை தீர்த்துக்கொண்டும் அத்யாத்ம மார்க்கத்தில் முன்னேறுவதற்குள்ள ஸாதனங்களை அறிந்துகொண்டும் பலவிதமாய் கிருதார்த்தர்களாகிறார்கள்.

நம் மஹாஸந்நிதானம் அவர்கள் தம் சிரமத்தைச் சிறிதும் பாராட்டாமல் ஸஞ்சாரம் செய்து உபதேசம், பூஜை, கடாக்ஷம் முதலியவற்றால் எங்கும் தர்மஉணர்ச்சியை தூண்டிவிட்டிருக்கிறார்கள். யாவருக்கும் தர்மாசரணத்தில் ஈடுபாடும், பக்தியும் ஏற்பட்டுள்ளது. இவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சங்கர ஸேவா ஸமிதி அடிக்கடி ஆங்காங்கு ஸபைகள் கூட்டி பண்டிதர்களின் உபந்யாஸங்களை நடத்த ஏற்பாடு செய்வதுடன் தர்ம பக்தி ஞானஸம்பந்தமான அநேகநூல்களை பிரசுரித்து வருகிறது.முக்கியமாக ஜகத்குரு கிரந்தமாலா நூல்கள் மூலம் பகவத்பாத உபதேசங்களை யாவரும் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஸ்ரீ சங்கர கிருபா பத்திரிகையும் மேல்மேலும் வளர்ச்சியுற்று ஏழு ஆண்டுகளாக பல அறிஞர்களின் சிறந்த கட்டுரைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு பாரதமெங்கும் வெளிநாடுகளில்கூட தர்மப் பிரசாரம் செய்துவருகிறது. ஆசார்யாளின் ப்ரகரணங்கள் ஆங்கிலத்திலும் சிறுசிறு நூலாக வெளியிடப்பட்டு வருகிறது இவர்களின் ஆக்ஞையையும்அனுக்ரஹத்தையும் பெற்று பலஇடங்களில் எத்தனையோ ஸத்கார்யங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வுலகில் தாம் அடையவேண்டியதோ செய்யவேண்டியதோ ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும் நமக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டுமென்பதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு இதற்காகவே அனவரதமும் ஓய்வில்லாமல் எல்லா கார்யங்களையும் செய்துவரும் உத்தம ஆசார்யாரைப் பெற்றிருப்பது சிஷ்யர்களான நமக்கு

பெரும் பாக்கியமாகும். கிடைப்பதற்கரிய இச்சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடாமல் ஆசார்யாளை அண்டி அவர்களின் உபதேசப்படி நடந்து சிரேயஸ்ஸை அடைய வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும்.

இம்மஹான் இப்படியே சிஷ்யர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்துகொண்டு, ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் இப்பீடத்தையேற்படுத்திய உத்தேசத்திற்கேற்ப, ஆஸேதுஹிமாசலம் வைதிக தர்மத்தை நிலைநிறுத்திக் கொண்டும் அத்யாத்ம தத்வஜ்ஞானத்தை பரவச் செய்து கொண்டும் நீடூழி காலம் இவ்வியாக்யான ஸிம்ஹாஸனத்தை அலங்கரிக்க வேண்டுமென்று ஸகல பக்தர்களும் பகவானை பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

அத்யாயம் 12

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸம்ஸ்தானம்

மைஸூர் ராஜ்யத்தில் மலைநாட்டுப் பிரதேசத்தில் நான்கு திக்குகளிலும் மலைகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் ஒரு பள்ளத்தாக்கில் சிருங்கேரி இருந்து வருகிறது. ஆதிசங்கர பகவத்பாதர் இந்தரமணீயமான இடத்தை ஸ்ரீ சாரதாம்பாளின் பிரதிஷ்டைக்குத் தகுந்த ஸ்தலமென்று தீர்மானித்ததே அவர் அவதார புருஷர் என்பதற்குச் சான்றாகும். இப்பொழுதும் அவ்வூருக்கு ஸமீபத்தில் ரயில் சௌகர்யம் கிடையாது. சிவமொக்கா, தரிக்கரை, பீரூர், கடூர் முதலான இடங்களில் தான் ரயில்வே ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து மலைகள் வழியாகவும் காடுகள் வழியாகவும் அறுபது எழுபதுமைல் போனால்தான் சிருங்கேரிக்குப் போய்ச்சேர முடியும். இப்பொழுது சில வருஷங்களாக மோட்டார் கார் ஸௌகர்யமேற்பட்டிருக்கிறது.

முன்காலத்தில் மாட்டுவண்டியில் போவதென்றால் மூன்று நான்கு நாட்கள் வேண்டியிருக்கும். போகும் வழியில் ஒரு பக்கம் செங்குத்தான மலை, மற்றொரு பக்கம் கண்ணுக்குத் தெரியாதவரை பள்ளம். காடுகளில் புலி, யானை முதலிய மிருகங்களின் ஸஞ்சாரமும் ஜாஸ்தி. ஆதிசங்கர பகவத் பாதர் யாத்திரை செய்வதெல்லாம் பாதசாரியாகவேதான். அவர் ஸரஸ்வதியின் அவதாரமான உபயபாரதீயை ஜயித்து வனதுர்க்கா மந்திரத்தினால் அவளைக் கட்டித் தன்னுடனேயே வரவேண்டுமென்று கேட்டதற்கு அவளும் ஸம்மதித்தாள். ஆனால் ''வருகிறேனென்று திரும்பிப் பார்க்கக் கூடாது'' என்ற நிபந்தனையும் போட்டாள். அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு இருவரும் சிருங்கேரிக்கு வரும்ஸமயத்தில் அம்பிகையின் கால்சலங்கை சப்தம் கேட்காததைக் கண்டு ஆசார்யர் ஸந்தேஹித்து திரும்பிப் பார்த்துவிட்டார். அதனால் ''நான் இனி வர முடியாது, இங்கேயே தங்கிவிடப் போகிறேன்'' என்று அம்பாள் சொல்லிவிட்டாள். உடனே அவள் நின்றுகொண்டிருந்த இடத்தில் அவள் கலையை ஆகர்ஷணம் செய்து ஸ்ரீ சக்ரரூபமாகப் பாறையிலே பிரதிஷ்டை செய்து சந்தனக்கட்டையினால் ஒரு பிம்பத்தையும் ஏற்படுத்தி ஆலயம் கட்டிவைத்தார் என்று ஒரு பழைய வதந்தியும் உண்டு. பிரஸவித்துக்கொண்டு சிரமப்பட்ட ஒரு தவளைக்கு ஸர்ப்பம் தன் படத்தை விரித்து நிழல் கொடுத்ததைப் பார்த்து சாந்தி நிறைந்த இடம் இதுவே என்று சங்கர பகவத்பாதர் இந்த ஸ்தலத்தில் அம்பிகையை பிரதிஷ்டை செய்தார் என்ற விருத்தாந்தத்தைப்பற்றி முன்னமேயேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸர்ப்பம் படமெடுத்த துங்கா நதிக்கரையில் இந்த ஸம்பவத்தின் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு சிவலிங்கம் பாறையில் அடிக்கப்பட்டு இன்றும் அந்த ஸ்தலம் காண்பிக்கப்படுகிறது.

சங்கர பகவத்பாதர் வைதிகதர்மத்தை இவ்வளவு பரிஷ்காரம்செய்து ஸகலரும்அனுஷ்டிக்கும்படி பலவித மான ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தும் இந்த தர்மம் தன் ஞல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நான்கு மடங்களிலுள்ள சிஷ்ய பரம்பரை மூலமாக சாசுவதமாக பரிபாலிக்கப்பட்டு வரவேண்டுமென்று ஸங்கல்பித்திருந்தும், கலியுக மஹிமையினுல் தர்மத்தில் ஜனங்களுக்குப் பற்றுதல் குறைந்தே வந்தது. அதைக்கண்டு மறுபடியும் அவர் களுக்கு ஊக்கமும் பக்தியும் ஏற்படவேண்டுமென்று நினைத்து வித்யாரண்யர் லௌகிக அந்தஸ்தையும் ஆடம்பரங்களையும் இப் பீடாதிபதிகளுக்கு ஏற்படுத் திக் கொடுத்தார் அதே ஸமயத்தில், ஸ்ரீ சாரதாம் பாள் ஆலயத்தையும் புதுப்பித்து அங்கே அம்பாளுக்கு ஒரு ஸ்வர்ண விக்ரஹத்தையும் ஸ்தாபித்து ஆராதனக் கிரமங்களை விஸ்தரித்துக்கொடுத்தார். அநேகம் அரசர் களும் பிரபுக்களும் ஈடுபட்டு பலவிதமான கைங்கர்யங் கள் செய்தும் மானிபநிலங்களை ஜாரிசெய்தும் தங்கள் பக்தியைக்காட்டி பகவானுடைய கிருபைக்கு பாத்திர மானூர்கள். வித்யாரண்யரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆல யமும் இக்காலத்திய ஜனங்களுக்கு ஆவர்ஜகமாயிரா தென்று தோன்றி பரமசார்யரான ஸ்ரீ ஸச்சிதாநந்த சிவ அபிநவ நரஸிம்ஹபாரதீ ஸ்வாமிகள் அவ்வால யத்தை நல்ல கல்லினுலேயே கட்டிவிடவேண்டுமென்று ஸங்கல்பித்து 1907ல் அஸ்திவாரம் போட்டுக்கொடுத்த படி கட்டிடம் வெகு அழகாகக் கட்டி முடிந்து 1916ல் ஸ்ரீசந்திரசேகரபாரதீ ஸ்வாமிகளால் அதிவிமர்சையாக கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்பட்டது. மத்தியிலுள்ள கர்ப்பகிருஹம் நன்கு இழைக்கப்பட்ட கருங்கல்லினுல் கட்டப்பட்டு வெகு ரமணீயமாக அமைந்திருக்கிறது. முன் மண்டபத்தில் ஒவ்வொரு தூணிலும் செதுக்கப் பட்டிருக்கிற அற்புதமான சிற்பங்களும் சுற்றிவரும் விஸ்தாரமான பிரகார நடைபாதையும், அதையொட்டி

யிருக்கிற மேடான திண்ணையும், அங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிற விக்னேசுவர மூர்த்தியும் மற்றும் மனோகரமாயிருக்கிற அம்சங்கள் யாவும் மூலஸ்தானத்திலுள்ள அந்த அம்பாளின் ஸாந்நித்ய விசேஷத்தினால் மஹத்தான அத்யாத்ம சோபையையடைந்து தர்சிக்கிறவர்களின் மனதைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் தூய்மைப்படுத்துகின்றன. இப்பொழுது அத்திண்ணையின் மேல்மாடியில் கட்டிமும் ஆலயத்தின் முன்வாசலில் கோபுரமும் இப்பொழுதுள்ள ஆசார்யருடைய ஸங்கல்பப்படி கட்டிக்கொண்டு வரப்படுகின்றன. இவைகளும் கட்டி முடிந்தவுடன் இவ்வாலயமே ஒரு புது சோபையை அடையுமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. இந்த சோபைக்கெல்லாம் காரணம் சங்கரபகவத்பாதரின் வேண்டுகோளின்படி இங்கே ஸாந்நித்யம் அடைந்து பக்தர்களைத் தன் கருணா கடாக்ஷத்தினால் அனுக்ரஹித்து வருகிற ஸ்ரீ சாரதாம்பாளின் மஹிமை என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

ஆதி ஆசார்யர் முதற்கொண்டு இதுவரை இந்த பீடத்தில் அமர்ந்து பக்தி புரஸ்ஸரமாய் இவ்வம்பாளை ஆராதித்துவந்த மஹான்களின் பரம்பரையினாலேயே அந்த ஸாந்நித்யம் கொஞ்சமேனும் குன்றாமல் நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைந்து வந்திருக்கிறது. இந்த ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் அம்பிகைதான். பிரஸித்தமான மற்ற கோவில்களிலெல்லாம் அம்பாளுக்கு எவ்வளவு பிராதான்யமிருந்தபோதிலும், அவளை சக்திரூபிணியாகப் பாவித்து சக்திமானாக பகவானுடைய மூர்த்தியையும் வைத்தே ஆராதிப்பது வழக்கமாயிருக்கிறது. இங்குள்ள சாரதாதேவி சக்திரூபிணிகளான துர்க்கா, லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி இவர்களுக்கு அதீதமாகவும், ஸகுணமான பிரஹ்மா, விஷ்ணு, மஹேசுவரர் இவர்களுக்கு அதீதமாகவும் உள்ள கேவலம் பிரஹ்ம சைதன்ய

மான தத்வமே என்று பாவிக்கப்படுகிறபடியால் இங்கு தனித்தே இருக்கிருள் ஸகல ஸகுண ரூபங்களையும் அவளிடத்திலேயே அந்தந்த தேவதைகளின் விசேஷ பூஜா காலத்தில் கல்பித்துக்கொண்டு பூஜை செய்வார்கள். இவ்விதமாகவே பரமாசார்யார் இவளை ஸ்துதித்து பலவிதமாகச் சொல்லியிருக்கும் சுலோகங்களில் இவளை ஸர்வதேவதா ஸ்வரூபிணியாகவும் சுத்த பிரஹ்மமாகவும் பாவித்தே வந்திருக்கிருர்களென்பது நன்கு துலங்கும்.

சிருங்கேரியிலுள்ள மற்ற ஆலயங்களில் வித்யா சங்கரர் ஆலயத்தைப்பற்றி முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வடபுறமுள்ள ஜனர்த்தன ஆலயமானது வெகு பிராசீனமாகத் தெரிகிறது. ஸுரேசுவராசார்யரின் அதிஷ்டானம் ஸ்ரீசாரதாம்பாள் ஆலயத்திற்குத் தென்புறமிருக்கிறது. முன் ஆசார்யர்களின் அநேக அதிஷ்டானங்கள் சிறு சிறு ஆலயங்களாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சரித்திர விமர்சகர்கள் ஸ்ரீமடம் ஆதாரங்களைப் பரிசீலனை செய்து எந்த ஆலயம் யாருடைய அதிஷ்டானம் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டிய ஸ்திதியிலிருக்கிறது. முன் சொன்னபடி ஐந்து தலைமுறை வரையுள்ள பூர்வாசார்யர்களின் அதிஷ்டானங்கள் உள்பட சில அதிஷ்டானங்கள் தான் ஸந்தேஹமன்னியில் தெரிகின்றன. இவ்வாலயங்களைத் தவிர ராமர், பிரஹ்மா, பைரவர், துர்க்கா, காளி, ஹநுமான் முதலான பல மூர்த்திகளுக்கு அங்கங்கே சிறு ஆலயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதரின் ஆலயம் பழைய மடம் கட்டிடத்தின் மத்தியிலுள்ள விசாலமான முற்றத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆசார்யருடைய வாஸத்திற்காக துங்கையின் தென்கரையில் ஸச்சிதாநந்த விலாஸம் என்றும், வடகரையில் சந்திரமௌளீசுவர

தொட்டி என்றும் வெகு அழகாக கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிலேயே, ஸ்ரீசந்திரமௌளீசுவரர், ரத்ன கர்ப்பகணபதி, காமேசுவரர் முதலான மூர்த்திகளுக்கு நித்தியபூஜை நடப்பதால், அவைகளையும் ஆலயங்களாகவே பாவிக்கவேண்டியது நியாயம்.

சிருங்கேரி என்பது சிருங்ககிரி என்ற சப்தத்தின் மருவினால் ஏற்பட்டது அதுவும் ரிஷ்யசிருங்ககிரி என்ற பூருப்பெயரின் சுருக்கமேயாகும். புராணப் பிரஸித்தராய் ராமாவதாரத்திற்கு வேண்டிய புத்திரகாமேஷ்டியாகத்தைத் தசரதருக்குச் செய்வித்தவரான ரிஷ்யசிருங்கமஹரிஷியின் தகப்பனாரான விபண்டகருடைய ஆசிரமம் தான் இப்பொழுதுள்ள சிருங்கேரியாகும். இங்கேயே பால்யத்தில் ரிஷ்ய சிருங்கர் இருந்துவந்ததால் அவர் பெயராலேயே பிரஸித்தியடைந்துவிட்டது. அவர் தகப்பனார் ஆராதித்து வந்து ஐக்யமடைந்த மஹாலிங்கம் மலஹானிகரேசுவரர் என்ற பெயருடன் ஊருக்கு மத்தியிலுள்ள மலையின் உச்சியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஆலயத்தில் விளங்கி வருகிறது. ரிஷ்யசிருங்கர் ஆராதித்து ஐக்கியமடைந்த லிங்கம் சிருங்கேரியிலிருந்து ஆறுமைல் தூரத்திலுள்ள கிக்க என்ற ரிஷ்யசிருங்க புரத்திலுள்ள ஆலயத்தில் இருந்துவருகிறது. இவர் அந்த லிங்கத்தில் அந்தர்பாவமடைந்ததற்கு அறிகுறியாக அந்த லிங்கத்தின் சிரஸில் கொம்பு போல் ஒரு முண்டு தெரிகிறது. மழையில்லாமல் ஜனங்கள் வருந்தினால் இம் மூர்த்திக்கு விசேஷ அபிஷேகாதிகள் செய்தவுடன் மழை பெய்கிறதென்பது இப்பொழுதும் பிரத்யக்ஷஸித்தம்.

சிருங்கேரி மடத்திற்கு சிருங்கேரியிலுள்ள பலவித ஸ்தாபனங்களைத் தவிர பங்களூரில் சங்கரமடமும் காலடியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனங்களும் முன்னமேயே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தன. அப்படியே

மைஸூர் மடத்தைப்பற்றியும், நஞ்சன்கூடுமடத்தைப் பற்றியும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது இவைகள் தவிர பரதகண்டத்தில் அநேக இடங்களில் மடத்திற்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களும் ஸ்தாபனங்களும் இருந்து வருகின்றன. ஹரித்துவாரம், காசி, கயா, காஞ்சீபுரம் சென்னை, திருப்பதி, திண்டுக்கல், மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயமுத்தூர், கோபிசெட்டிபாளையம் ஸத்யமங்கலம், கோகர்ணம், நாஸிகம் முதலான பல இடங்களில் இருக்கின்றன. இவ்வாசார்யர் பீடத்திற்கு வந்தது முதல் அந்தந்த இடங்களிலுள்ள சிருங்கேரி மடம் கட்டிடங்களை பழுதுபார்த்தும் புதுப்பித்தும் வருகிறார்கள். காசியிலுள்ள விஸ்தாரமான மடத்தைப் பூராவும் புதுப்பித்து பெரிதாகக் கட்டிவருகிறார்கள். அப்படியே கோயம்பத்தூரிலுள்ள உள்ள சங்கரமடம் ஒட்டுக்கட்டடமாயிருந்ததை எடுத்துவிட்டு பங்களூர் சங்கரமடம் மாதிரியே பெரியதாக வெகு அழகாகக் கட்டும்படி ஆக்ஞாபித்தவாறு, அங்குள்ள சிஷ்யர்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள்.

விஜயநகரம் ஸம்ஸ்தானத்திலிருந்து 1346 முதல் பல அரசர்களும் அந்த ஸம்ஸ்தானம் உலைந்தபிறகு ஏற்பட்ட சிற்றரசர்களும் பிரபுக்களும் இம் மடத்திற்குப் பல ஸமயங்களில் நிலங்கள் ஜாரி செய்திருப்பதாகவும் அவைகளுக்கேற்பட்ட தீர்வை விஷயமாக அடிக்கடி அதிகாரிகள் மூலமாய்த் தீர்மானம் செய்து கொள்ள அவசியமேற்பட்டதாகவும் முன்சொல்லப் பட்டது. அந்தந்த தானஸாஸனங்களில் குறிப்பிட்ட தர்மங்களுக்காகவே அவை கொடுக்கப்பட்டதாகக் கண்டிருக்கிறபடியால் ஆசார்யர் அந்நிலங்களின் வரும்படியை இஷ்டப்படி செலவழிக்க முடியாது. வரும்படிகளை வசூலிப்பதும் சிரமமான கார்யம். சிருங்கேரிமடத்துச்சொத்துக்களின் நிர்வாஹம் ஆசார்

யரிடமே இருப்பதாகச் சொன்னுலும், லௌகிக கார்யங்களைக் கவனிக்க ஓர் ஸர்வாதிகாரி அவசியமாகும். பூர்வாசார்யர் லௌகிக கார்யங்களைக் கொஞ்சமேனும் கவனிக்க இடமில்லாமல் அடிக்கடி அந்தர்முகமாக இருக்க ஆரம்பித்துவிட்டபடியால் மடத்தின் சொத்துக்களைச் சரியானபடி பரிபாலிக்கவேண்டிய அவசியத்தை உத்தேசித்து மைஸூர் ஸம்ஸ்தானத்திலிருந்து ஒரு உத்யோகஸ்தரை நியமித்து இப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு சிலகாலமாக நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். இவ்வாசார்யர் பீடத்திற்கு வந்தபிறகும் அதே நிலை இருந்துவந்தது. இதன் மத்தியில் இந்திய சர்க்கார் ஜமீன்தார்களிடத்திலிருந்தும், ஜாகீர்தார்களிடத்திலிருந்தும் சொத்துக்களையெடுத்து மற்ற அயன் நிலங்களைப்போல இவைகளையும் குடிகளுக்கே பாத்தியப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பிரவிருத்தி செய்ததின் பலனுக மைஸூர் ராஜ்ய ஸர்க்காரும் அதற்குத் தகுந்த சட்டங்கள் இயற்றும்படி ஏற்பட்டது. அந்த சட்டங்களின் கீழ் சிருங்கேரி மடத்திற்கு பாத்தியப்பட்ட இனும் ஜாகீர் நிலங்களும் வந்துவிட்டபடியால் அந்த ஜாகீர் பூராவையும் மைஸூர் ஸர்க்காரில் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். இந்த ஜாகீரிலிருந்து மடத்திற்கு வருஷா வருஷம் வசூல்செலவுபோக வருமானம் வரக்கூடியதை ஒருவிதமாய்க் கணக்கிடடு மைசூர் ஸர்க்காரிலிருந்து வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒன்றரை லக்ஷரூபாய் மடத்திற்கு மொத்தமாய்க் கொடுத்துவிடுவது என்றுதீர்மானித்து சட்டம் இயற்றியிருக்கிறுர்கள். இவ்விதம் மைஸூர் ஸர்க்காரால் எடுத்துக்கொண்ட சொத்துக்களைத்தவிர மைஸூர் ராஜ்யத்திலும். மைஸூர் ராஜ்யத்திற்கு வெளியிலும் மடத்திற்கு அநேக சொத்துக்கள் இன்னமும் இருந்து வருகின்றன. அவைகளின் சுருக்கமான விவரம் அநுபந்தத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

சிருங்கேரியில் ஸத்வித்யா ஸஞ்சீவிநீ என்கிற ஸ்ரீமடத்துப் பாடசாலையில் சுமார் 80 மாணவர்களுக்கு ருக்வேதமும், யஜுர்வேதமும் அத்யயனமும், தர்க்கம், வியாகரணம், ஸாஹித்யம் முதலான சாஸ்திரங்களில் பாடமும் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பங்களூர் ஸ்ரீசங்கரமடம் பாடசாலையில் பூர்வ மீமாம்ஸையிலும் வேதாந்தத்திலும் மேல் க்ரந்தங்கள் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. காலடி வேதபாடசாலையில் வேதாத்யயனமும், வேதாந்த பாடசாலையில் வேதாந்த பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அப்படியே நஞ்சன்கூடிலும், மைஸூரிலி முள்ள ஸ்ரீசங்கரமடங்களில் வேதாத்யயனமும், சாஸ்திர பாடமும் சொல்லிக்கொடுக்கபபட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் அத்யாபகருக்கும் வித்யார்த்திகளுக்கும் வேண்டியவசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்பாடசாலைகளின் நிர்வாஹத்திற்காக வருஷமொன்றுக்கு சுமார் ரூ. 50,000 செலவாகிறது. இதைத்தவிர பல இடங்களில் தர்மபிரசாரத்திற்காக பண்டிதர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பிரதான உத்ஸவஸமயங்களான ஸ்ரீசங்கர ஜயந்தி, நவராத்ரி, விநாயகசதுர்த்தி முதலான ஸந்தர்ப்பங்களில் விசேஷமாக பண்டித ஸதஸ்ஸைக்கூட்டி, அவர்களைக்கொண்டு வாக்யார்த்தங்களும், உபந்யாஸங்களும் நடத்த ஏற்பாடு செய்து எல்லா பண்டிதர்களுக்கும் யோக்யதைக்குத் தக்கவாறு ஸன்மானங்களும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஸ்ரீமடத்திற்குட்பட்ட அந்தந்த தேவாலயங்களில் நித்ய பூஜைகளுடன் விசேஷ உத்ஸவங்களும் நடைபெறுகின்றன.

மடத்திற்குப் பாத்தியப்பட்ட கட்டிடங்களையும் சொத்துக்களையும்விட மிகவும் மதிப்புள்ள ஆஸ்தி சிஷ்யர்களின் குருபக்தியேயாகும். இதனாலேயே

ஆசார்யருக்கு வெகு ஸந்தோஷமும் திருப்தியும் ஏற்படுகிறது. குருபக்தி என்பது அவருக்கு விசேஷமாக தனத்தினுல் ஸத்காரம் செய்வதும் வாக்கினுல் ஸ்தோத்திரம் செய்வதுமேயாகுமென்று ஸாமான்ய ஜனங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறுர்கள். வாஸ்தவத்தில் குரு நம்முடைய சிரேயஸ்ஸை உத்தேசித்துச் செய்யும் உபதேசங்களைக் கேட்டு அவைகளின்படி அவரவர்கள் யோக்யதையை அனுஸரித்து சாஸ்திரீய வழியில் நடப்பதேதான் குருபக்தியாகும் ஆதி சங்கர பகவத்பாதர் முதற்கொண்டு இதுவரை இந்த உத்தமமான சாரதா பீடத்தில் அமர்ந்து சிஷ்யர்களுக்குப் போதித்ததெல்லாம் வைதிக மார்க்கத்தை சிரத்தா பக்தியுடன் அனுஷ்டித்து ஸகலரும் இஹபரசிரேயஸ்ஸை அடையவேண்டுமென்பதே. அதையே இக்காலத்திலும் ஜனங்களுக்குத் தெளிவாய் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு உலக க்ஷேமத்தைக் கருதி ஸ்ரீசாரதா சந்திரமௌளீசுவரரை ஆராதித்து வரும் **ஸ்ரீ ஜகத்குரு அபிநவ வித்யாதீர்த்த ஸ்வாமிகளின்** பாதஸேவையைச் செய்து அவருடைய பரமகிருபைக்குப் பாத்திரராவோமாக!

சுபம்.

அனுபந்தம் 1

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

ஸ்ரீ ஜகத்குரு பரம்பரை

		ஸன்யாஸ தினம்	முக்தி தினம்	பீடாதிபத்ய காலம்
1.	ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யார்	கி. பி. ...	கி. பி. ...	...
2.	,, ஸுரேசுவராச்சார்யார்	...	773 பிரமாதீச மாக சு. 12	...
3.	,, நித்யபோதகனுச்சார்யார்	757 விளம்பி ஆசு. சு. 12	848 விபவ பாத்ர சு. 13	75
4.	,, ஞானகனுசார்யார்	846 அக்ஷ்ய கார். சு. 12	910 பிரமோதூத ஆஷா. கிரு. 5	62
5.	,, ஞானோத்தமாச்சாரியார்	905 க்ரோதன வைசா. சு. 7	953 ப்ரமாதீச பால் சு. 7	43
6.	,, ஞானகிரியாச்சார்யார்	949 ஸௌம்ய பௌஷ. சு 11	1038 பகுதான்ய சிரா கிரு. 10	85
7.	,, ஸிம்ஹகிரியாச்சார்யார்	1036 தாது ஆசு. கிரு. 3	1098 பகுதான்ய வை. கிரு. 8	60
8.	,, ஈசுவரதீர்த்தர்	1097 ஈசுவர சை. கிரு. 5	1146 அக்ஷய சைத்ர. சு. 1	48
9.	,, நரஸிம்ஹதீர்த்தர்	1146 க்ரோதன மாக. சு. 11	1228 ஸர்வதாரீ பால். சு. 6	82
10.	,, வித்யாசங்கரதீர்த்தர்	1228 ஸர்வதாரீ கார். சு. 11	1333 ஸ்ரீமுக கார். சு. 7	105
11.	,, பாரதீயகிருஷ்ணதீர்த்தர்	1328 விபவ சைத்ர. சு. 7	1380 ரௌத்ர பாத்ர. சு. 12	47
12.	,, வித்யாரண்யர்	1331 ப்ரஜோத். கார். சு. 7	1386 அக்ஷய சைத்ர. சு. 13	6
13.	,, சந்திரசேகரபாரதீ I.	1368 கீலக ஆஷாட. சு. 5	1389 சுக்ல வை. கிரு. 10	3
14.	,, நரஸிம்ஹபாரதீ I.	1387 ப்ரபவ மாக. சு. 2	1408 ஸர்வதாரீ பௌஷ. சு. 8	19
15.	,, புருஷோத்தமபாரதீ I.	1406 வ்யய வை. சு. 15	1448 விபவ ச்ரா. சு. 11	40
16.	,, சங்கராநந்தபாரதீ	1428 கீலக மாக. சு. 11	1454 பவ மாக. சு. 8	6
17.	,, சந்திரசேகரபாரதீ II.	1449 சுக்ல ஆஷாட. சு. 6	1464 தாரண மார். கிரு. 5	10
18.	,, நரஸிம்ஹபாரதீ II.	1464 தாரண மார். சு. 11	1479 விகாரி ஆசு. கிரு. 5	15

19. ஸ்ரீ புருஷோத்தமபாரதீ II.	1472 நந்தன பால். சு. 13	1517 ஈசுவர ஜ்யே. கிரு. 13	38
20. ,, ராமச்சந்திரபாரதீ	1508 விபவ வை. கிரு. 10	1560 ரௌத்ரீ பௌஷ. கிரு. 8	43
21. ,, நரஸிம்ஹபாரதீ III.	1557 பிங்கள ஜ்யே. கிரு. 2	1573 ஸ்ரீமுக ஆஷாட கிரு. 5	13
22. ,, நரஸிம்ஹபாரதீ IV.	1563 ருத்ரோத்காரி ச்ரா. கிரு. 12	1576 தாது சைத்ர. சு. 11	3
23. ,, நரஸிம்ஹபாரதீ V.	1576 தாது சைத்ர. சு. 11	1599 விகாரி மாக. கிரு. 12	23
24. ,, அபிநவநரஸிம்ஹபாரதீ I.	1599 விகாரி ஆசு. கிரு. 7	1622 துந்துபி பால். கிரு. 7	23
25. ,, ஸச்சிதாநந்தபாரதீ I.	1622 துந்துபி பாத்ர. கிரு. 3	1663 சோபக்ருத் ஆஷா. கிரு. 6	41
26. ,, நரஸிம்ஹபாரதீ VI.	1663 சோபக்ருத் ஜ்யே.சு.10	1705 பார்த்திவ பால். கிரு. 6	42
27. ,, ஸச்சிதாநந்தபாரதீ II.	1705 பார்த்திவ பால்.சு.15	1741 துர்மதி ஜ்யே. சு. 10	36
28. ,, அபிநவஸச்சிதாநந்த பாரதீ I.	1741 துர்மதி ஜ்யே. சு. 3	1767 ஸர்வஜித் மார். சு. 6	26
29. ,, அபிநவநரஸிம்ஹபாரதீ II	1767 ஸர்வஜித் மார். சு. 6	1770 விக்ருதி பாத்ர. சு. 12	3
30. ,, ஸச்சிதாநந்தபாரதீ III	1770 விக்ருதி பாத்ர. சு.12	1814 பவ அதிபாத்ர. சு. 14	44
31. ,, அபிநவ ஸச்சிதாநந்தபாரதீ II.	1814 பவ அதிபாத்ர சு.13	1817 ஈசுவர பால். கிரு. 6	3
32. ,, நரஸிம்ஹபாரதீ VII.	1817 ஈசுவர பால். கிரு. 1	1879 பிரமாதி ஜ்யே. சு. 2	62
33. ,, ஸச்சிதாநந்த சிவ அபிநவநரஸிம்ஹபாரதீ	1866 அக்ஷய ஆஷா. சு.6	1912 பரிதாபி சை. சு. 2	33
34. ,, சந்திரசேகரபாரதீ III.	1912 பரிதாபி சை. கிரு. 6	1954 ஜய ப்ரோ. கிரு. 15	42
35. ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்தர்	1931 ப்ரஜோத்பத்தி ஜயே. சு. 5		

அனுபந்தம் 2

A. ஸ்ரீ மடம் கட்டிடங்கள்

ஊர்	ஜில்லா
ஸ்ரீநிவாஸபுரா	மைஸூர்
நஞ்சன் கூடு	,,
குக்கே ஸுப்ரஹ்மண்ய,	தென் கன்னடம்
கோகர்ணம்	வட கன்னடம்
சென்னைப்பட்டினம்	மதராஸ்
காஞ்சீபுரம்	செங்கல்பட்டு
மதுரை	மதுரை
திண்டுக்கல்	,,
பெரியகுளம்	,,
ராமநாதபுரம்	ராமநாதபுரம்
ராமேசுவரம்	,,
திருநெல்வேலி	திருநெல்வேலி
கோடகநல்லூர்	,,
வீரவநல்லூர்	,,
ஸத்யமங்கலம்	கோயமுத்தூர்
கோபிசெட்டிபாளையம்	,,
பவானி	,,
ஈரோடு	,,
கோயமுத்தூர்	,,
திருப்பதி	சித்தூர்
ராஜமஹேந்திரம்	கீழகோதாவரி
நாஸிகம்	பம்பாய்
காசி	உத்திரபிரதேசம்
பஞ்சகங்கா	,,
ஹரித்வாரம்	,,
கயா	பீஹார்

B. ஸ்ரீ மடம் நிலங்கள்

ஊர்	ஜில்லா
ஹரக்கேரே	சிவமொக்கா
அகஸநஹள்ளி	,,
மொஜப்பன்ஹொஸூர்	,,
கல்லூர்	,,
மண்டலீ	,,
கோபிசெட்டிகொப்பா	,,
ஆனந்தவல்லி	,,
சிரகாதி	சிக்கமகளூர்
பெலவாடி வகையரு 12 கிராமங்கள்	,,
ஹொஸ்நகர்	சிவமொக்கா
ரணகட்டா	ஹாஸன்
ஸூரடிரர	,,
கிருவாலே	,,
சிருங்கேரி வகையரு 23 கிராமங்கள்	சிக்கமகளூர்
தீர்த்தஹள்ளி 13 கிராமங்கள்	சிவமொக்கா
பேகூர்	,,
உர்கடூர்	,,
ஹரிஹள்ளி	ஹாஸன்
ப்ரஹ்மபுரா	ஸ்ரீரங்கப்பட்டனம்
குடுபள்ளி	,,
மேகூர்	சிக்கமகளூர்
சாவல்மனே	,,
தனயங்கன்புரா	பங்களூர்
அரளகரே	,,
தல்யஸந்த்ரா	,,

ஊர்	ஜில்லா
ஹரேஹள்ளி	மைஸூர்
கல்ஹள்ளி	,,
ஹட்ரி வகையரு 3 கிராமங்கள்	தார்வார்
கங்காபுர	,,
பலகூர்	தென்கன்னடம்
ஹாவிபஸபுரா	பெல்லாரி
சின்னம்மாபேட்	சித்தூர்
பெம்பல்கன்	அஹமத்நகர்
தவதரேந்தல்	ராமநாதபுரம்
புள்ளங்குடி வகையரு 5 கிராமங்கள்	,,
கொழுமம்	கோயமுத்தூர்
கணியூர்	,,
கடத்தூர்	,,
தொனப்பவூர் வகையரு 5 கிராமங்கள்	,,
மேலச்சித்திரை சாவடி	,,
காங்கயம்	,,
குமாரவயலூர்	திருச்சிராப்பள்ளி
அயலூர்	,,
தேடாவூர்	சேலம்
ஆலபுரம்	,,
வெள்ளப்பட்டி	,,
கீழ்மங்கலம்	மதுரை
பாப்பாகுடி	திருநெல்வேலி
கீழப்பாவூர்	,,
சிந்துப்பூந்துரை	,,
முன்னீர்பள்ளம்	,,
கீழநத்தம்	,,
கோடகநல்லூர்	,,

॥ श्रीशंकराचार्याष्टोत्तरशतनामावलिः ॥

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி

ओं श्रीशंकराचार्यवर्याय नमः
ஓம் ஸ்ரீ சங்கராசார்ய வர்யாய நம:
ब्रह्मानन्दप्रदायकाय नमः
ப்ரஹ்மானந்தப்ரதாயகாய நம;
अज्ञानतिमिरादित्याय नमः
அக்ஞான திமிராதித்யாய நம:
सुज्ञानाम्बुधिचन्द्रमसे नमः
ஸுஞாஞம்புதி சந்த்ரமஸே நம:
वर्णाश्रमप्रतिष्ठात्रे नमः
வர்ஞாஸ்ரம ப்ரதிஷ்டாத்ரே நம:
श्रीमते नमः
ஸ்ரீமதே நம:
मुक्तिप्रदायकाय नमः
முக்திப்ரதாயகாய நம:
शिष्योपदेशनिरताय नमः
சிஷ்யோபதேசநிரதாய நம:
भक्ताभीष्टप्रदायकाय नमः
பக்தாபீஷ்டப்ரதாயகாய நம:
सूक्ष्मतत्त्वरहस्यज्ञाय नमः
ஸூக்ஷ்மதத்வரஹஸ்யக்ஞாய நம: 10
कार्याकार्यप्रबोधकाय नमः
கார்யாகார்ய ப்ரபோதகாய நம:
ज्ञानमुद्राञ्चितकराय नमः
ஞான முத்ராஞ்சிதகராய நம:
शिष्यहृत्तापहारकाय नमः
சிஷ்ய ஹ்ருத்தாபஹாரகாய நம:

ओं परिव्राजाश्रमोद्धर्त्रे नमः
ஓம் பரிவ்ராஸ்ரமோத்தர்த்ரே நம:

सर्वतन्त्रस्वतन्त्रधिये नमः
ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரதியே நம:

अद्वैतस्थापनाचार्याय नमः
அத்வைதஸ்தாபநாசார்யாய நம:

साक्षाच्छंकररूपभृते नमः
ஸாக்ஷாத்ஸங்கர ரூபப்ருதே நம:

षण्मतस्थापनाचार्याय नमः
ஷண்மதஸ்தாபநாசார்யாய நம:

त्रयीमार्गप्रकाशकाय नमः
த்ரயீ மார்கப்ரகாசகாய நம;

वेदवेदान्ततत्त्वज्ञाय नमः
வேதவேதாந்த தத்வக்ஞாய நம; 20

दुर्वादिमतखण्डनाय नमः
துர்வாதி மதகண்டனாய நம:

वैराग्यनिरताय नमः
வைராக்யநிரதாய நம:

शान्ताय नमः
ஸாந்தாய நம:

संसारार्णवतारकाय नमः
ஸம்ஸாரார்ணவதாரகாய நம:

प्रसन्नवदनाम्भोजाय नमः
ப்ரஸந்நவதனும்போஜாய நம:

परमार्थप्रकाशकाय नमः
பரமார்த்த ப்ராகாஸகாய நம:

पुराणस्मृतिसारज्ञाय नमः
புராண ஸம்ருதிஸாரக்ஞாய நம:

ओं नित्यतृप्ताय नमः
ओம் நித்யத்ருப்தாய நம:

महते नमः
மஹதே நம:

शुचये नमः
ஸுசயே நம: 30

नित्यानन्दाय नमः
நித்யானந்தாய நம:

निरातङ्काय नमः
நிராதங்காய நம:

निःसङ्गाय नमः
நிஸ்ஸங்காய நம:

निर्मलात्मकाय नमः
நிர்மலாத்மகாய நம:

निर्ममाय नमः
நிர்மமாய நம:

निरहंकाराय नमः
நிஹங்காராய நம:

विश्ववन्द्यपदाम्बुजाय नमः
விஸ்வவந்த்ய பதாம்புஜாய நம:

सत्त्वप्रधानाय नमः
ஸத்வப்ரதானாய நம:

सद्भावाय नमः
ஸத்பாவாய நம:

संख्यातीतगुणोज्ज्वलाय नमः
ஸங்க்யாதீத குணோஜ்வலாய நம: 40

अनघाय नमः
அநகாய நம:

ओं सारहृदयाय नमः
ஓம் ஸாரஹ்ருதயாய நம:

सुधिये नमः
ஸுதியே நம;

सारस्वतप्रदाय नमः
ஸாரஸ்வதப்ரதாய நம:

सत्यात्मने नमः
ஸத்யாத்மநே நம:

पुण्यशीलाय नमः
புண்யசீலாய நம:

सांख्ययोगविचक्षणाय नमः
ஸாங்க்யயோக விசக்ஷணாய நம:

तपोराशये नमः
தபோராசயே நம:

महातेजसे नमः
மஹாதேஜஸே நம:

गुणत्रयविभागविदे नमः
குணத்ரயவிபாகவிதே நம: 50

कलिघ्नाय नमः
கலிக்நாய நம:

कालकर्मज्ञाय नमः
காலகர்மஞாய நம:

तमोगुणनिवारकाय नमः
தமோகுணநிவாரகாய நம:

भगवते नमः
பகவதே நம:

भारतीजेत्रे नमः
பாரதீஜேத்ரே நம:

ओं शारदाह्वानपण्डिताय नमः
ஓம் சாரதாஹ்வாநபண்டிதாய நம:

धर्माधर्मविभागज्ञाय नमः
தர்மாதர்ம விபாகக்ஞாய நம:

लक्ष्यभेदप्रदर्शकाय नमः
லக்ஷ்யபேதப்ரதர்சகாய நம:

नादबिन्दुकलाभिज्ञाय नमः
நாதபிந்துகலாபிஞாய நம:

योगिहृत्पद्मभास्कराय नमः
யோகிஹ்ருத்பத்மபாஸ்கராய நம: 60

अतीन्द्रियज्ञाननिधये नमः
அதீந்த்ரியஞான நிதயே நம:

नित्यानित्यविवेकवते नमः
நித்யாநித்யவிவேகவதே நம:

चिदानन्दाय नमः
சிதானந்தாய நம;

चिन्मयात्मने नमः
சிந்மயாத்மநே நம:

परकायप्रवेशकृते नमः
பரகாயப்ரவேசக்ருதே நம:

अमानुषचरित्राढ्याय नमः
அமானுஷசரித்ராட்யாய நம:

क्षेमदायिने नमः
க்ஷேமதாயிநே நம:

क्षमाकराय नमः
க்ஷமாகராய நம:

भव्याय नमः
பவ்யாய நம:

ओं भद्रप्रदाय नमः
ஓம் பத்ரப்ரதாய நம: 70

भूरिमहिम्ने नमः
பூரிமஹிம்நே நம:

विश्वरञ्जकाय नमः
விச்வரஞ்ஜகாய நம:

स्वप्रकाशाय नमः
ஸ்வப்ரகாசாய நம:

सदाधाराय नमः
ஸதாதாராய நம;

विश्वबन्धवे नमः
விச்வபந்தவே நம:

शुभोदयाय नमः
ஸுபோதயாய நம:

विशालकीर्तये नमः
விசாலகீர்த்தயே நம:

वागीशाय नमः
வாகீசாய நம:

सर्वलोकहितोत्सुकाय नमः
ஸர்வலோகஹிதோத்ஸுகாய நம:

कैलासयात्रासंप्राप्तचन्द्रमौलिप्रपूजकाय नमः
கைலாஸயாத்ரா ஸம்ப்ராப்த சந்த்ர
மௌளி ப்ரபூஜகாய நம: 80

काञ्च्यां श्रीचक्रराजाख्ययन्त्रस्थापनदीक्षिताय नमः
காஞ்ச்யாம் ஸ்ரீ சக்ரராஜாக்ய
யந்த்ரஸ்தாபன தீக்ஷிதாய நம:

श्रीचक्रात्मकताटङ्कतोषिताम्बामनोरथाय नमः
ஸ்ரீ சக்ராத்மகதாடங்கதோஷிதாம்பா
மனோரதாய நம;

ओं श्रीब्रह्मसूत्रोपनिषद्भाष्यादिग्रन्थकल्पकाय नमः

ஓம் ஸ்ரீப்ரஹ்மஸூத்ரோபநிஷத்பாஷ்யாதி
க்ரந்தகல்பகாய நம:

चतुर्दिक्चतुराम्नायप्रतिष्ठात्रे नमः

சதுர்திக்சதுராம்நாயப்ரதிஷ்டாத்ரே நம:

महामतये नमः

மஹாமதயே நம:

द्विसप्ततिमतोच्छेत्रे नमः

த்விஸப்ததிமதோச்சேத்ரே நம:

सर्वदिग्विजयप्रभवे नमः

ஸர்வதிக்விஜயப்ரபவே நம;

काषायवसनोपेताय नमः

காஷாயவஸனோபேதாய நம:

भस्मोद्धूलितविग्रहाय नमः

பஸ்மோத்தூளிதவிக்ரஹாய நம:

ज्ञानात्मकैकदण्डाढ्याय नमः

ஞானத்மகைகதண்டாட்யாய நம: 90

कमण्डलुलसत्कराय नमः

கமண்டலுலஸத்காராய நம;

गुरुभूमण्डलाचार्याय नमः

குருபூமண்டலாசார்யாய நம:

भगवत्पादसंज्ञकाय नमः

பகவத்பாதஸம்ஞகாய நம:

व्याससन्दर्शनप्रीताय नमः

வ்யாஸஸந்தர்ஸநப்ரீதாய நம:

ऋष्यशृङ्गपुरेश्वराय नमः

ருஷ்யசிருங்கபுரேஸ்வராய நம:

सौन्दर्यलहरीमुख्यबहुस्तोत्रविधायकाय नमः

ஸௌந்தர்யலஹரீமுக்யபஹுஸ்
தோத்ரவிதாயகாய நம;

ओं चतुःषष्टिकलाभिज्ञाय नमः
ஓம் சதுஷ்ஷஷ்டி கலாபிக்ஞாய நம:

ब्रह्मराक्षसमोक्षदाय नमः
ப்ரஹ்மராக்ஷஸமோக்ஷதாய நம:

श्रीमन्मण्डनमिश्राख्यस्वयंभूजयसंनुताय नमः
ஸ்ரீமந் மண்டநமிஸ்ராக்யஸ்வயம்
பூஜயஸந்நுதாய நம:

तोटकाचार्यसंपूज्याय नमः
தோடகாசார்ய ஸம்பூஜ்யாய நம: 100

पद्मपादार्चिताङ्घ्रिकाय नमः
பத்மபாதார்சிதாங்க்ரிகாய நம:

हस्तामलकयोगीन्द्रब्रह्मज्ञानप्रदायकाय नमः
ஹஸ்தாமலகயோகீந்த்ரப்ராஹ்ம
ஞானப்ரதாயகாய நம:

सुरेश्वराख्यसच्छिष्यसंन्यासाश्रमदायकाय नमः
ஸுரேச்வராக்யஸச்சிஷ்ய
ஸந்யாஸாச்ரமதாயகாய நம:

नृसिंहभक्ताय नमः
ந்ருஸிம்ஹபக்தாய நம:

सद्रत्नगर्भहेरम्बपूजकाय नमः
ஸத்ரத்நகர்பஹேரம்பபூஜகாய நம:

व्याख्यासिंहासनाधीशाय नमः
வ்யாக்யஸிம்ஹாஸநாதீசாய நம:

जगत्पूज्याय नमः
ஜகத்பூஜ்யாய நம:

श्रीजगद्गुरवे नमः
ஸ்ரீ ஜகத்குரவே நம: 108

इति श्रीमच्छंकराचार्याष्टोत्तरशतनामावलिः संपूर्णा ॥

॥ गुरुपरंपरास्तोत्रम् ॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः ।
गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

शुद्धस्फटीकसंकाशं शुद्धविद्याप्रदायकम् ।
शुद्धं पूर्णं चिदानन्दं सदाशिवमहं श्रये ॥ १ ॥

सीमातीतमनाद्यन्तं नामोच्चारणभेषजम् ।
कामिताशेषफलदं श्रीमद्विष्णुमहं श्रये ॥ २ ॥

योगिहृत्पद्मनिलयं नतजीवहिते रतम् ।
श्रुतीनां जन्मभूमिं त्वां चतुर्मुखमहं श्रये ॥ ३ ॥

प्रसमाहितमत्यन्तं प्रथिमामिततेजसम् ।
वशीकृतपरानन्दं वसिष्ठं गुरुमाश्रये ॥ ४ ॥

शुक्तौ रूप्यमिवाभाति यद्रूपं मयि कल्पितम् ।
शक्त्या परिहृतं येन शक्तिं तं गुरुमाश्रये ॥ ५ ॥

करणातीतचिद्रूपं परिपूर्णं परायणम् ।
परमानन्दसंतुष्टं पराशरमहं श्रये ॥ ६ ॥

वेदव्यासं स्वात्मरूपं सत्यसन्धं परायणम् ।
शान्तं जितेन्द्रियक्रोधं सशिष्यं प्रणमाम्यहम् ॥ ७ ॥

त्रिकालातीतचिन्मात्रप्रशान्तस्वान्तसंयुतम् ।
विकाराद्यैरसंस्पृष्टं शुकं गुरुमहं श्रये ॥ ८ ॥

गूढा माया यस्य वाक्यैर्व्रीडिता विलयं गता।
क्रीडन्तं विद्यया सार्धं गौडपादं तमाश्रये ॥ ९ ॥

जीवेशभेदरहितं नाविकं भववारिधेः।
भावाभावविदूरस्थं गोविन्दं गुरुमाश्रये ॥ १० ॥

शङ्कारूपेण मच्चित्तं पङ्कीकृतमभूद्यया।
किंकरी यस्य सा माया शंकराचार्यमाश्रये ॥ ११ ॥

विश्वं मायामयत्वेन रूपितं यत्प्रबोधतः।
विश्वं च यत्स्वरूपं तं वार्तिकाचार्यमाश्रये ॥ १२ ॥

अनाद्यविद्यामुत्सार्य प्रज्ञानघनरूपताम्।
यो बोधयति सच्छिष्यान् तं बोधनमाश्रये ॥ १३ ॥

सिताघनादिदृष्टान्तैर्यत्स्वरूपं श्रुतिर्जगौ।
प्रज्ञानघन एवेति तं ज्ञानघनमाश्रये ॥ १४ ॥

ज्ञानानामुत्तमं ज्ञानं ज्ञानिनामुत्तमो यतः।
ज्ञानोत्तम इति ख्यातं गुरुं तमहमाश्रये ॥ १५ ॥

ज्ञाननिश्रेणिमालम्ब्य ब्रह्माख्यं गिरिमुन्नतम्।
आरुह्य कृतकृत्यो यस्तं ज्ञानगिरिमाश्रये ॥ १६ ॥

दुर्वादिदुष्टमातङ्गविदारणपटीयसे।
नमः श्रीसिंहगिरये गुरवे दिव्यचक्षुषे ॥ १७ ॥

ईप्सितार्थप्रदो नित्यं प्रणतानां च देहिनाम्।
यतिरीश्वरतीर्थाख्यः तं नमामि गुरुं शिवम् ॥ १८ ॥

श्रुतिमस्तककूटस्थमज्ञानद्विपभेदिनम् ।
श्रीमन्त्रराजमूर्तिं तं नृसिंहं गुरुमाश्रये ॥ १९ ॥

अविद्याच्छन्नभावानां नृणां विद्योपदेशतः
प्रकाशयति यस्तत्त्वं तं विद्यातीर्थमाश्रये ॥ २० ॥

अज्ञानं जाह्नवीतीर्थं विद्यातीर्थं विवेकिनाम् ।
सर्वेषां सुखदं तीर्थं भारतीतीर्थमाश्रये ॥ २१ ॥

अविद्यारण्यकान्तारे भ्रमतां प्राणिनां सदा ।
विद्यामार्गोपदेष्टारं विद्यारण्यगुरुं श्रये ॥ २२ ॥

विद्याविद्याविवेकेन पारं संसारवारिधेः ।
प्रापयत्यनिशं भक्तान् तं विद्यारण्यमाश्रये ॥ २३ ॥

अविद्यारण्यसंक्लेशकृशानुभ्रशतापितः ।
संश्रये सततं भूत्यै चन्द्रशेखरचन्द्रिकाम् ॥ २४ ॥

अविद्याख्यद्विपद्वेषीभावे दर्शं समाश्रये ।
नृसिंहभारतीशाख्यहरिं श्रुतिगुहाश्रयम् ॥ २५ ॥

पुरुषोत्तमतां यान्ति यमाश्रित्य जनाः श्रये ।
क्षराक्षरातीतं तं पुरुषोत्तमयोगिनम् ॥ २६ ॥

किंकरीकृतभूपालं पङ्केरुहसमाननम् ।
तं कारुण्यपयोराशिं शंकराख्यं गुरुं श्रये ॥ २७ ॥

चन्द्रिकाधवलोदारसान्द्रकीर्तिच्छटाधरम् ।
इन्द्रियैर्दुर्जयं नौमि चन्द्रशेखरभारतीम् ॥ २८ ॥

प्रसिद्धविद्यानिलयं लसमानगुणोत्कटम् ।
विसजाक्षार्चकं भक्त्या नृसिंहं तीर्थमाश्रये ॥ २९ ॥

पुरुहूतादिदेवौघपौरुषेयगुणोत्कटम् ।
पुरुषार्थप्रदं नौमि पुरुषोत्तमयोगिनम् ॥ ३० ॥

कामद्विरदपञ्चास्यरामणीयकमन्दिरम् ।
सोमोपमाननं श्रीमद्रामचन्द्रगुरुं भजे ॥ ३१ ॥

सुरसिन्धुलसत्कीर्तिं स्मरसिन्धुघटोद्भवम् ।
नारसिंहार्चकं श्रीमन्नारसिंहयतिं भजे ॥ ३२ ॥

सारसारविवेकज्ञं मारकाननकुञ्जरम् ।
शूरं दाने च निरतं नारसिंहयतिं भजे ॥ ३३ ॥

नृसिंहतां प्रयान्त्याशु यमाश्रित्य जना भुवि ।
नृसिंहभारतीं वन्दे द्विगुणोपपदं सदा ॥ ३४ ॥

तं सर्वभूताभयदं विभवैरन्वितं परम् ।
नारसिंहं गुरुं चापि नवं ज्ञानार्णवं भजे ॥ ३५ ॥

सत्यस्वरूपं सद्ज्ञाननिष्ठं साक्षाच्छिवं परम् ।
सदा दानरतं दान्तं सच्चिदानन्दमाश्रये ॥ ३६ ॥

महामेरुसमं धैर्ये माधुर्येऽप्यमृतोपमम् ।
ऊहापोहार्थनिष्णातं नारसिंहं गुरुं भजे ॥ ३७ ॥

सच्चित्ताम्बुजमित्राय सच्चरित्रयुजे नमः ।
सच्चिदानन्दभारत्यै सच्चिदानन्दमूर्तये ॥ ३८ ॥

सच्चिदानन्दभारत्यै नव्यायास्तु नमोऽनिशम् ।
भव्यात्मज्ञाननिर्धूताविद्याकार्योपलब्धये ॥ ३९ ॥

मारमातङ्गपञ्चास्यं मदसर्पद्विजर्षभम् ।
नृसिंहभारतिं वन्दे जिताक्षतुरगं सदा ॥ ४० ॥

तत्त्वमस्यादिवेदान्तवाक्यार्थज्ञानवारिधेः ।
पूर्णचन्द्रमसं वन्दे सच्चिदानन्दयोगिनम् ॥ ४१ ॥

अभिनवपदपूर्वान् सच्चिदानन्दसंज्ञान्
निगमशिखरवेद्यान् नित्यकल्याणरूपान् ।
त्रिभुवनजनवन्द्यान् सर्वलोकैकहृद्यान्
हृदयकमलमध्ये भावयाम्यम्बुजास्यान् ॥ ४२ ॥

प्रह्लादवरदो देवो यो नृसिंहः परो हरिः ।
नृसिंहोपासकं नित्यं तं नृसिंहगुरुं भजे ॥ ४३ ॥

श्रीसच्चिदानन्दशिवाभिनव्य-
नृसिंहभारत्यभिधान्यतीन्द्रान् ।
विद्यानिधीन् मन्त्रनिधीन् सदात्म-
निष्ठान् भजे मानवशंभुरूपान् ॥ ४४ ॥

सदात्मध्याननिरतं विषयेभ्यः पराङ्मुखम् ।
नौमि शास्त्रेषु निष्णातं चन्द्रशेखरभारतीम् ॥ ४५ ॥

विद्यातीर्थाभिधाचार्यो ह्यभिनवपूर्वकः ।
शृङ्गेरीशारदापीठे विराजति जगद्गुरुः ॥ ४६ ॥

इति गुरुपरंपरास्तोत्रं संपूर्णम् ॥
